

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
5. новембар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Треће седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 86 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 86 народних посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Радмило Костић и Ђорђе Милићевић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СМАЊЕЊУ РИЗИКА ОД КАТАСТРОФА И УПРАВЉАЊУ ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су седници позвани да присуствују др Небојша Стефановић, потпредседник Владе и министар унутрашњих послова, Милица Ћатић, секретар Министарства унутрашњих послова, Предраг Марић, помоћник министра унутрашњих послова и начелних Сектора за ванредне ситуације, Живко Бабовић, начелник Управе за управљање ризиком у Министарству унутрашњих послова, Наташа Игњатовић, начелник Одељења у Управи полиције, Драган Мијатовић, заменик

начелника Одељења у Управи полиције и Наташа Ракетић, правни саветник у Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК: Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели посланици. Примили сте извештаје надлежних одбора и мишљење Владе о поднетим амандманима. Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Да ли жели реч? (Не.)

Да ли неко други жели реч? (Не.) Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, амандман на наслов овог члана је поднет зато што је заиста некако прешироко формулисао сам наслов. Готово цео један члан се налази у наслову. Могло је то и једноставније да се каже.

Али суштина је што ми имамо генерално примедбе на овај предлог закона и говорили смо о томе и у начелној расправи. Много је овде уопштених ствари, све је скоро везано за стратегију, а ви добро знате да стратегија ипак није нешто што обавезује. То јесте нешто што нека влада за одређен период донесе за неку област, али оно што није стриктно регулисано законом, некако увек остане незавршено, без обавеза итд.

Ми смо имали те велике елементарне непогоде, највеће ваљда. Највећи проблеми у тој области досада које смо имали десили су се 2014. године, када су биле оне велике поплаве и требало је заиста из оне ситуације нешто научити и формулисати у закону. И тада се радило, и државни органи итд., и грађани пре свега, сви су учествовали тада у решавању и спашавању људи и имовине. То је углавном било онако, рекла бих, на добровољној бази или, кад су у питању државни органи, полиција и војска, на неком професионалном кодексу. И зато мислимо да кад је овај закон доношен, да је требало да буде много прецизнији и јаснији, и зато смо ми већ од наслова кренули са амандманима.

Ви нам, министре, дугујете информацију везану за ову акцију полиције „Гето“ из 2011. године, када је у Новом Пазару заплењено 125 килограма хероина и када је један од тих који су учествовали у томе бежећи налетео на полицију и из аута је изашао са оружјем и рекао полицији да зову Расима Љајића. И молим вас да нам комплетну ту ситуацију расветлите ради јавности, пре свега. Опет кажем, данас можда не можете, али очекујемо да ћете ових наредних дана, док смо овде, да нас

детаљно обавестите о тој акцији, да сазнате да ли су вам ваши сарадници то сакрили, па ви можда нисте имали информацију. Очекујемо да добијемо детаљне податке о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Господине министре, господине Марићу, овај закон не би требало да буде само у функцији уређења Сектора за ванредне ситуације у оквиру Министарства унутрашњих послова Републике Србије, већ треба да има један едукативни, сложићете се са мном, карактер. То говорим из разлога што је група еминентних професора са Факултета безбедности у Београду урадила једну студију 2017. године, где је обухваћено две хиљаде четири стотине и нешто испитаника са подручја локалних самоуправа у Србији и само 24,4% њих је рекло да је спремно да реагује у случају да се нека ванредна ситуација деси.

Сад, време је кратко, говорићемо о конкретним случајевима и ситуацијама које су задесиле Србију. Највећа катастрофа је поплава шљама и муља у лику и делу ДОС-а 2000. године, 5. октобра. То је ваљда свима јасно. Већа катастрофа Србију није могла да задеси.

Када су у питању ове природне катастрофе, невероватан је случај да се не врши едукација локалног становништва на тај начин, почев од деце у основној школи па до најстаријих наших суграђана јер, знате, нешто што не може да се спречи, на то мора да се адекватно реагује.

И зато смо ми за то да се угледамо на Русе и на њихов начин рада када је у питању едукација и омладине и свих становника те државе, јер она је пре свега... Данас је ванредна ситуација и сваки вид терористичког, не дај боже, акта. Да ли је тако? Почев од разних природних катастрофа, јер је један широк дијапазон те класификације ванредних ситуација и катастрофа које могу да задесе Србију, заиста.

Али ово није требало да буде само закон, дакле, у тој функцији, већ да има едукативни карактер како би се људи упознали и како би могли адекватно да реагују. Уосталом, колико ми треба да будемо озбиљни у свему томе, показате ако моментално предузмете све активности да доделите дипломатски статус Руско-српском хуманитарном центру у Нишу, зато што је то веома важно и зато што њихово сазнање може да помогне нама у превенцији и у деловању када до тога дође.

ПРЕДСЕДНИК: Министре Стефановићу, изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Слажем се што се тиче едукације. То је важна ствар и ми смо због тога и покренули као Министарство унутрашњих послова иницијативу, коју је прихватило министарство

образовања, да у првом, четвртном и шестом разреду основне школе учимо нашу децу, између осталог, и о ванредним ситуацијама, и мислим да ће се то показати...

Већ прошла година је била, рекао бих, веома успешна. Преко 2.500 људи из полиције је сада укључено у то. Кад кажем из полиције, мислим из целог Министарства, наравно, и Сектора за ванредне ситуације, и мислим да после првих иницијалних контаката са родитељима, наставницима и са децом, видимо да то образовање има смисла.

Баш зато смо наставили и проширили ове године на прваке и мислим да ће таква врста едукације, где их учимо, наравно, поред ванредних ситуација о опасностима које носи дрога, алкохол, који носи сајбер криминал и све оно што потенцијално може бити ванредна ситуација, као и наравно познавање рада полиције у заједници, учиниће и да та деца буду безбеднија, а наравно, да буду и спремнија да реагују на ситуације о којима нису, што је потпуно истина, дотада учили на довољно добар начин у школи, што је и био разлог због чега смо предложили овакву врсту едукација.

Поред тога, драго ми је да се један део пензионисаних полицијских службеника укључио у ову акцију и заједно са полицајцима који врше своје редовне задатке, дакле, у школама се укључује у едукацију деце и може да им пренесе велико знање јер се ради још о релативно младим људима који имају велико знање и који могу да помогну да наша деца буду ефикасније заштићена.

Наравно, ту је веома важно да се и родитељи укључе. Ми на томе инсистирамо и позивамо и родитеље, јер, ако и родитељи буду део тог система и буду добро схватили читаву материју, моћи ће и боље да заштите своју децу.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли жели реч?

На наслов Предлога амандман је поднео Срето...

Ружице, само вас молим да се пријавите кад вас прозовем.

(Народни посланици добацују.)

Можда се јавила, али се није пријавила. Да вам кажем, ако неко зна ко се пријавио а ко не, знам ја, јер имам испред себе... Полако само, биће све у реду.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Ја се извињавам, али ова посланичка јединица не ради.

Даме и господо народни посланици, Посланичка група СРС поднела је већи број амандмана на Предлог закона о смањењу ризика од

катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, како на наслов, тако и на већи број чланова овог предлога, јер сматрамо да је овај предлог закона лош и да се базира искључиво на стратегији смањења ризика од катастрофа која није обавезујућа и којом се одређују само смернице за ангажовање људских и материјалних ресурса, коју усваја Влада, а да већи број чланова самог овог предлога не представља законске норме, односно праве законске обавезујуће регулативе да нешто тако мора. Ми смо због тога предложили брисање тих чланова.

Оно што би требало регулисати овим предлогом закона јесте превентива, и то да се много више ради у оном периоду када се ништа не дешава, односно када немамо ванредних ситуација. Најбољи начин за то, односно оно што би допринело смањењу ризика од катастрофа, нарочито управљању ванредним ситуацијама када до њих дође, јесте додељивање дипломатског статуса члановима Руско-српског хуманитарног центра у Нишу. Ви сте, министре, у начелној расправи говорили о одличној сарадњи са члановима Руско-српског хуманитарног центра и сматрамо да вас то додатно упућује да овим људима доделите дипломатски статус и још једном вас позивамо да прихватите оне амандмане СРС-а који се односе управо на додељивање дипломатског статуса.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Срето Перић.

Да ли желите реч? (Да.) Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, СРС жели активно да води дебату са вама везано за ову тему из простог разлога што последице које се јављају након ванредних ризика од катастрофа могу да буду велике. Овај закон ће ставити ван снаге Закон о ванредним ситуацијама и ви га називате, у једном делу наслова закона стоји, закон о смањењу ризика. То би можда могло да се каже да је прилично адекватно започет наслов овог закона али не до краја, целисходно, и због тога смо ми интервенисали у самом наслову закона.

Ванредна ситуација углавном настаје као непредвидива последица више силе. Међутим, до ванредних ситуација врло често може доћи и људским деловањем, ако се врши увећан промет наркотика, поготово ако то, постоје основане сумње, раде људи који су чланови Владе. То је једна изузетно ванредна ситуација. Можда треба превентивно размислити како и ту треба да делује Министарство унутрашњих послова, ви сте министар у том министарству, и како и на који начин то треба да решимо.

Овде је тачно оно што су моје колеге истакле, да треба обратити посебну пажњу на превентивно деловање да до ових последица не би дошло јер превентивно улагање у било којој области много ће

појефтинити, односно понекад могу и да се избегну последице које касније проузрокују несразмерну штету, не само у материјалном погледу него чак и људски животи када су у питању.

Дакле, ми морамо озбиљно да видимо како се борити и против људског фактора који врло често доводи до ванредних ситуација и ја морам само да вас подсетим да у Србији постоји велики број старих школа. Оне нису напуштене, али раде са веома малим бројем ученика. Оне су неусловне и то не могу рећи да је мањи проблем, али ја, ево, имам пример једне школе у којој се недавно десио пожар. Била су одобрена средства за интервенцију само на кровној конструкцији. Сада, кад се десио пожар, он није само уништио кров, уништени су и други делови те школе.

Средства за покривање или препокривање су била одобрена. Овде би можда у Сектору за ванредне ситуације требало видети кад стигне такав захтев да се за то не чекају оне процедуре које су уобичајене када је све нормално. Имамо ванредну ситуацију, говоримо о Закону о ванредним ситуацијама, па би можда било добро да ванредно убрзано делујете да се тај проблем превазиђе. Ја ћу у каснијим дискусијама ближе рећи о којој школи се ради и где треба та интервенција. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Дубравко Бојић.

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, најпре желим да истакнем једну нашу начелну примедбу, нас посланика СРС-а, а то је обједињавање расправе и спајање у јединствени претрес неколико десетина законских предлога. Ја ћу кроз ове поднете амандмане настављати да говорим и износим своје мишљење о овом предлогу закона.

Област управљања ванредним ситуацијама уређена је законом из 2009. године и изменама и допунама тог закона 2011. и 2012. године. Закон из 2009. године није издржао пробу времена и искушења катастрофалних мајских поплава 2014. године. Није крив закон. Крива је успаваност органа и институција. Превентивна норма не значи ништа ако је не прате организација, будност и спремност на благовремене изазове. Слажем се да нико није могао предвидети катастрофалне размере ових поплава, али нико не може негирати и утицај људског фактора. Говори се о одговорности појединца и заједнице. Одговорност појединца је првенствено у јачању свести и савести, али, сложићемо се, то није довољно да се бори против стихије.

Досадашњи закон није требало мењати, или не на овакав начин, увођењем смањења ризика од катастрофа, када знамо да је управљање ванредним ситуацијама много шири појам и садржи и димензију смањења ризика. Наставиће се.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, када је у питању овај предлог закона, не треба заборавити да су основни кривци за многе катастрофе и за многе проблеме у области заштите и људских права, заштите животне средине, заштите имовине и права грађана управо локалне самоуправе. Када погледате шта нам раде инспекције на локалу, а уједно и шта раде инспекције на републичком, односно покрајинском нивоу, видећете да ту резултата нема и да нема ко да контролише шта раде и одговарајуће инспекције, поготово ако имате у виду ситуацију на терену, почев од оних канала, река, мостова, пожара и осталих проблема који се јављају у овој области. Основни проблем је што нема ко да контролише и нема ко да управља.

Битно је да треба поменути и поплаве у Обреновцу поново. То су наши посланици СРС истакли и истаћи ће да су кривци за те поплаве управо субјекти оних јавних предузећа, а уједно и локална самоуправа. У том правцу ваља имати у виду чињеницу да су припадници органа унутрашњих послова дали велики допринос да се спрече још већа катастрофа и још већа штета, тако да користим прилику да истакнем да је то једна од позитивних страна и једини орган у овој држави, тј. Министарство унутрашњих послова преко свог надлежног органа, са своје стране, наравно, уз учешће још и других субјеката, урадило оно што је заиста било могуће, и да није било такве интервенције, да није било таквог управљања ситуацијом, у сваком случају би дошло до тежих последица.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Даме и господо народни посланици, нажалост, са оваквим рестриктивним Пословником и једном тачком дневног реда са 25 различитих предлога закона није могуће кроз амандмане поправити и указати на недостатке, па и на неке чланове ових предлога и похвалити

ако је то у интересу грађана Републике Србије. То видимо на почетку, са прва четири члана предложеног закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Нећемо моћи поправити овај предлог закона јер, без обзира на предложене амандмане, како опозиције тако и формално и позиције, Влада и ресорно министарство ретко то прихватају.

У доношењу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама има доста чланова који нису довољно прецизни и који су недоречени. У стратегији коју доноси Влада и акциони план за њено спровођење нема ороченог времена, а потребно је и процену ризика орочити доношењем како би покрајине и локалне самоуправе усагласиле своје процене са републичким. Затим план о смањењу ризика орочити и, наравно, предвидети планом финансијских средстава за спровођење мера за смањење ризика.

Досадашњим законом то није предвиђено и дошло се у ситуацију да је старост ватрогасно-спасилачких возила и опреме за реаговање у ванредним ситуацијама застарела. Често се кваре и нису у функцији, што отежава рад ватрогасно-спасилачких јединица, цивилне заштите коју формира МУП. Према подацима којима располаже СРС, старост ватрогасно-спасилачких возила је у просеку 30 година. То је посебно изражено у мањим општинама. Затим, у овом предлогу обавеза Владе је да предвиди и сачини финансијски план за текућу годину, а не као досада из текуће буџетске резерве, за спровођење мера заштите и спасавања, набавку ватрогасних возила, ватрогасно-спасилачке опреме, обучавање и све друго што прати ову проблематику. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Што се тиче стања возила, пре свега навалних возила и возила која користе ватрогасно-спасилачке јединице, ми смо почели поступак подмлађивања тих возила и један дужи временски период није било њиховог занављања, негде и 20 и 30 година.

Због тога смо, поред 14 возила за која сте имали прилике да видите да су достављена ватрогасно-спасилачким јединицама пре неколико недеља, ми у поступку у којем ћемо до, ја се надам, половине септембра, хајде да кажем следеће године, имати још 46 нових возила ватрогасно-спасилачких јединица, која ће стизати секвенцијално од јануара надаље, по 10-ак, 15 возила, у зависности од уговора и произвођача, односно њихових уговорних обавеза.

То, наравно, није крај. Ми ћемо и наредне године, поред ових возила, ући у набавку по новим капиталним пројектима нових возила, што ћете видети када буџет буде на дневном реду, те ја очекујем, да кажемо, да ћемо успети да набавимо сигурно 70-80 ватрогасно-спасилачких возила

у овој и у наредној години, што ће у значајној мери подмладити тај састав, а омогућиће, као што сте видели кроз Закон о добровољном ватрогаству, омогућиће нашем сектору да кроз Ватрогасни савез Србије фактички донирамо возила која више неће бити активна и у употреби у Министарству унутрашњих послова, али су још увек довољно добра за ватрогасно-спасилачка друштва и тиме омогућавамо стварање посебне јединице какву закон предвиђа, што ће значити да ће та ДВД друштва моћи да се укључе као помоћ активним службама Сектора за ванредне ситуације, али и да самостално буду на услузи грађанима, што значи да јесте добар потез. Али, у сваком случају, радимо на модернизацији.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Да ли желите да дискутујете по амандману? Остало вам је име овде. Реплика, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем.

Господине министре, јасно је да ви имате људе на терену који раде савесно свој посао и лично знам да су изузетно обучени, али ово што сте и ви рекли, уколико се то не уради врло брзо, јер и сами знате који је просек година тих возила у свим, поготово у тим мањим општинама, али знајте, искрено, јер сам био присутан, да је ситуација на терену сасвим другачија. Црева су им јако бушна, чак не могу људи да допру до пожара, без обзира на то где се он налазио. Тако да вам кажем, искрено, да нису обучени ватрогасци. И из тог разлога вас молим да поготово обратите пажњу на мање општине.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Апсолутно ћемо обратити пажњу на све општине. Нећемо их делити на било који начин, осим по приоритетима Сектора, у смислу приоритета ризика од пожара или од неке друге ванредне ситуације и трудимо се, наравно, да у најкраћем року, поред возила која су део опреме коју набављамо, набављамо и остале делове опреме, као што су нпр. спасилачка одела, интервентна одела, радна одела која се набављају за редован рад, али исто тако и специјализоване опреме. Имали смо и добрих пројеката и донација, где смо успели да набавимо једну већу количину одела која служе за рониоце и за спасиоце када се догоде поплаве, када то морају да раде у неким екстремнијим околностима, али исто тако и, да кажем, радимо на прибављању активнијих, озбиљнијих комплекса, робо комплекса, који служе за отклањање опасности у случају, рецимо, када се ради о неким сложеним изливањима токсичног отпада или тако нешто, да не бисмо угрожавали животе ватрогасаца, користимо опрему коју набављамо.

Да ли је било могуће да се све у кратком времену набави? Није. Министарство је имало у неким сегментима, не само у Сектору за

ванредне ситуације већ и у Полицији и у другим секторима, доста старих и возила и опреме. Један велики део смо успели да поправимо. Идемо даље. Нећемо бити задовољни, наравно, док свако возило не буде у неком просеку да може да буде веома ефикасно, употребљиво и у најбољем могућем техничком стању.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли желите реч? (Да.)

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Посланичка група СРС је поднела амандман на Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Овим амандманом ми смо предложили да се промени наслов. Предложили смо Народној скупштини да усвоји предлог закона о ангажовању државних органа у ванредним ситуацијама.

Непосредни повод за подношење овог амандмана је то што је и сам предлагач на почетку закона, у дефинисању предмета закона, навео да је систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама од посебног интереса за Републику Србију и представља део система националне безбедности.

Ако би предлагач узео у обзир ове своје наводе, Посланичка група СРС мишљења је да би требало да прихвати овај наш амандман јер, када говоримо о нечему што представља посебан интерес за Републику Србију, јасно је да се то не сме препустити било коме осим државним органима. Исто тако, када је нешто део система националне безбедности, без двоумљења то мора бити у надлежности, али и одговорности државних органа и ту нема никакве дилеме.

То је био повод да Посланичка група СРС поднесе овај амандман и предложи другачији назив овог предлога закона. Сматрамо да би прихватањем овог нашег амандмана предложени закон имао много примеренији назив, а самим тим би било јасније да је одговорност на државним органима, да се у случају било које ванредне ситуације зна да државни органи морају правовремено да реагују и да ту нема никаквих пропуста, нити су дозвољени, да се свим ризицима од било којих катастрофа мора управљати на нивоу државних органа, који своју одговорност када дође до непредвиђених ситуација не смеју да избегавају.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли ви желите реч? (Да.) Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Господине Стефановићу, ми већ два дана расправљамо о предлогу ових закона иза кога стоје и Влада и ваше министарство. Без обзира на то што је данас расправа о амандманима, значи, покушај измена одређених одредаба ових закона, ви упорно избегавате да дате одговор на кључно питање. Кључно питање је – да ли је потпредседник Владе Расим Љајић на челу нарко-картела у Новом Пазару? То је кључно питање.

Можемо ми овде да разговарамо данима, али не можемо да се задовољимо одговором који се састоји у томе – ја не верујем, ја не могу да верујем, ја сам изненађен или сличним одговорима. Морате јасно, децидно као Влада да кажете – немамо никакве податке у Министарству унутрашњих послова, нема података БИА и да јавност зна да ли је то тачно или није тачно. Тачно јесте, јер ми располажемо, као српски радикали, доказним материјалом. Шта би било једноставније него да Министарство, односно ви као представник тог министарства, челни човек кажете – не, није тачно? Министарство унутрашњих послова нема ни једну једину информацију да је то тако. Ви по ономе – народ прича, а ви нисте чули.

Што се тиче ових амандмана, ми само желимо да прецизирамо одређене ствари. Ви сте овде предвидели међународну сарадњу, предвидели сте цивилну заштиту, предвидели сте едукацију, предвидели сте инспекцијске послове. Све је то добро, али једна ствар овде у самој основи је нејасна. Докле ћете одуговлачити, одлагати давање дипломатског статуса онима који раде у Руско-српском хуманитарном центру у Нишу? Докле ћете одбијати предлог СРС и грађана који живе на територији АП Војводине да се још један центар формира, оснује на територији АП Војводине, центар за ванредне ситуације? То су питања на које јавност тражи одговор.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Дакле, ви сте свесни, наравно, да нисам рекао никакво своје лично запажање. Напротив, рекао сам оно што стоји у подацима Министарства унутрашњих послова, да не постоје било каква сазнања да је Расим Љајић део, члан или организатор било какве криминалне групе, нити да је икада осумњичен за то, нити да је икада вођена истрага против њега, нити му је икад суђено за то. То је оно што је чињеница.

Такође, што се тиче акције „Гето“, у тој акцији због тих лица која су ухапшена због трговине наркотицима и осуђена на затворске казне вођен је јавни судски поступак у тренутку кад СНС није била на власти. Та лица нити су у судском поступку поменула име Расима Љајића, нити је иједан сведок поменуо његово име, нити је било ко икад изговорио његово

име у било ком облику. Дакле, нити полицајци, нити ти људи који су у новинама означени да су га поменули, нити они сами, нити њихова одбрана, нити тужилаштво, нити било ко трећи дакле у целом тужилачком и судском процесу.

Само хоћу да вам кажем да не постоји било какав основ да Министарство унутрашњих послова сматра да је Расим Љајић учинио било шта лоше, негативно или кривично гоњиво. Сви остали, ако имају неки доказ, нека доказ дају тужилаштву и нека онда тужилаштво води поступак. Што се тиче Министарства унутрашњих послова, ми не располажемо информацијама које говоре о његовој умешаности у било какво кривично дело на територији Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Бранимир Јовановић по Пословнику.

БРАНИМИР ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Рекламирам повреду Пословника, члан 106. став 1 – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. Данас тема дневног реда јесте смањење ризика у ванредним ситуацијама. Овде се говори и опет се износе оптужбе на рачун потпредседника Владе. Сматрам да је министар недвосмислено још једном отклонио сваку сумњу. Захваљујем министру унутрашњих послова на информацијама. Не знам колико пута треба да понови да би то неком било јасно. Разумем да неко има неки дуг према некоме, али неко мора да разуме и да су прошли избори за савете националних мањина.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли желите да гласамо о повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Да ли сте се ви јавили за повреду Пословника? (Да.) Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, председнице.

Члан 106. колега је малопре поменуо. Члан 107, наравно, и подразумева се, повреда достојанства Народне скупштине. Ми смо сведоци овде претходних дана једног, слободно могу да кажем, покушаја иживљавања једне посланичке групе која за партију којој ја припадам и представљам и моје колеге овде кажу да је садака партија. То је у ствари њихова партија. То је аутопројекција. Они су садака и овако нешто што...

Прочитајте, знају сви шта то значи.

Сматрам да треба да се стане са оваквом врстом увреда, са оваквим понашањем у високом дому наше народне скупштине. Ми треба да, по нашем мишљењу, дебатујемо о томе, да дођемо до најбољих могућих предлога и решења закона и због тога је потпредседник Владе господин Небојша Стефановић овде, врло спреман, врло посвећен да одговара на питања, да дискутујемо о томе како бисмо поспешили рад полиције, како бисмо поспешили безбедност у нашој земљи. Апсолутно сматрам да нема

никакве потребе за оваквом врстом препуцавања и поготово за оваквим оптужбама, које је министар полиције и потпредседник Владе Небојша Стефановић демантовао. Ево, ја нисам бројао, али ово је већ десети пут да он овде у Народној скупштини, али и у медијима, демантује као неко ко је на челу полиције, као неко ко је најинформисанији. Ми смо овде као посланичка група дужни да слушамо овакве оптужбе, дужни да трпимо иживљавања групе народних посланика. Некима свака част, веома пристојни људи, веома конструктивни људи.

Тражим да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање и да се стане са оваквом врстом неартикулисаног и не баш нормалног понашања у Народној скупштини. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изјаснићемо се о повреди Пословника, члан 107.

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1.

Ја вероватно по критеријумима господина Маринковића спадам у оне непристојне народне посланике, али морам да скренем пажњу да он не зна баш шта говори. Каже да су српски радикали садака посланичка група и странка. Нисмо. Садака је кад вам неко нешто удели из милости. Е, њима је Александар Вучић из милости уделио 10 посланичких мандата. Да су изашли сами на изборе, видели би шта би добили.

Молим вас, ево, пошто је говорио колега кроз повреду Пословника да смо ми водили неку кампању а везано за националне савете националних мањина, наравно да то није тачно, али не знам шта њихова странка има са националним саветима националних мањина. Кад им треба, они су странка националне мањине, а кад им не треба, онда су СДС. Не можете, знате, пре подне бити Бошњак, по подне бити социјалдемократа, осим ако се то не уклапа у истог човека. Али колико они воде рачуна о муслиманима, или Бошњацима како воле да кажу, говори чињеница...

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, ово заиста нема никаквог додира са повредом Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: ... Говори чињеница да овде имају десет посланика, од тога је само један муслиман. Толико о њима и о њиховој бризи о муслиманима и о националним саветима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Е, овако да вам кажем, посланици.

Не, само полако. Сви спустите Пословнике. Ја вас позивам на то.

Почећу да одузимам редом по две минуте посланичкој групи која буде на овај начин злоупотребљавала институт повреде Пословника, јер то по Пословнику може.

Значи, ако ћемо ми да слушамо не о расправи о амандманима него о нечему другом, онда ћемо то брзо завршити, у року од 20-30 минута.

Биће вам одузето све време. И, ако вам је то циљ, ја се слажем. Значи, односи се на све.

Данас да слушамо о неким другим темама осим о оваквим законима, нисам склона. Значи, ми данас говоримо о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Пробајте да се усредсредите на то.

Ове три повреде Пословника ја на своју одговорност занемарујем за следећи круг.

Није било услова за реплику.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

По члану 27. председник води седницу, а не посланици који добацују.

Значи, нико не жели о амандману Љиљане Михајловић.

На наслов Предлога закона амандман је поднела посланица Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Министар унутрашњих послова сигурно да зна оно што и сви грађани, да ми живимо у висококорумпираној држави и друштву и да овакав предлог закона управо даје могућност да се та корупција и даље шири некажњено. Да сте добро анализирали шта се десило у Краљеву за време земљотреса и како су се злоупотребљавале донације и редовна финансијска средства, онда бисте знали да дате и бољи предлог закона.

Предлог закона би био одличан када не би било оволике корупције у нашој држави. Међутим, с обзиром на корупцију и с обзиром на некажњене људе који су учествовали у расподели средстава везаних за Краљево, не можемо пустити овакав предлог закона, овако растегљив, овако креативан и овако без одговорности, те треба имати у виду да у наредном неком периоду допуните овај закон одређеним одредбама везаним за одговорност само оних људи који буду користили та финансијска средства и који буду реализовали све што је везано за ове елементарне непогоде. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пре свега, Србија није висококорумпирано друштво и у нашој земљи заиста највећи број грађана, апсолутно највећи број, живи потпуно нормално, у складу са законом, у једном пристojном свету. Тако нас и перципирају, на крају крајева, сви они људи који су долазили у Србију, и са Истока и са Запада. Највиши државни функционери, председници и премијери, говоре у прилог тој чињеници. Јер, знате, у висококорумпирана друштва ти људи не иду, не желе да дођу

и не желе да се сретну са људима које сматрају висококорумпираним или недостојним за сусрет.

Срећом, Србија је заиста друштво које гради владавину права и које жели да живи у земљи која се са корупцијом и криминалом обрачунава на најоштрији могући начин. Слажем се са вама, можда је 2009. и 2010. године ситуација била значајно лошија. Можда је Србија тада била значајно корумпиранија него што је данас и било је, да кажем, жао ми је што тада нисам био на челу Министарства, нити смо тада могли, нити МУП може пресудно да утиче на исход судских процеса против свих оних који се огреше о имовину грађана. То су, пре свега, судови. Ви то знате.

Дакле, ако суд некога ко је осумњичен за корупцију ослободи или благо казни, ту МУП не може ништа. Шта ће несрећни полицајци који ухапсе, који доведу у затвор, који предају тужиоцима и судијама неког за кога сматрају да су прикупили довољно доказа да је тај осумњичен за најтежа корупционашка дела, поготово ова која се...

Додуше, тај део везано за Краљево, за обнову, рађен је по другом закону, Закону о обнови, али свеједно, и поред другачије законске материје постоји Кривични закон, који говори шта је дозвољено а шта није. Дакле, плашим се да су многе ствари у том периоду пропуштене. Да смо тада имали прилику да то решимо... Али у будућности ћемо морати интензивније и више да радимо на томе.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли желите реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли желите реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли желите реч? (Да.) Изволите.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре са сарадницима, поднео сам амандман на наслов Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Ова влада изгледа да није свесна да све што долази из Европске уније није добро и није примењиво за наше услове.

Наравно, када се погледа назив закона, сви ће одмах помислити да се ради о једном веома важном закону. Ово јесте важан закон, али сам наслов закона не решава проблеме због којих се он доноси. Сви бисмо ми желели да се елиминишу ризици од катастрофа, али то, једноставно, није

могуће. Катастрофе су по правилу непредвидиве, тако да нема тог закона који ће моћи да их предвиди и да их спречи. За велики број катастрофа одговорност носи људски фактор мада није ни мали број катастрофа које су изазване тзв. вишом силом. Зато ми овде треба да разматрамо само оне катастрофе које својим чињењем или нечињењем изазива људски фактор.

Са друге стране, најразвијеније индустријске земље Европске уније најодговорније су за највећи број катастрофа које су изазване на овај начин, али те исте земље, као и увек, оптужују друге за неодговорно понашање према животној средини. Ако се овај закон доноси само зато што то тражи Европска унија, онда је боље да га и не доносимо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела посланица Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Закон који је пред нама, о којем смо говорили и током целе прошле недеље, јесте нешто што је врло битно за грађане. Ми смо овде констатовали да се често и периодично дешавају разне непогоде у Србији. Данас смо помињали земљотресе, земљотрес у Краљеву, помињали смо сви и оне поплаве које су задесиле Републику Србију 2014. године и нарочито градове који су пострадали. Знамо и да нам се често дешавају и пожари и свакако је потребно континуирано радити на унапређењу таквих ситуација.

Значајне материјалне последице и по имовину али и по живот и здравље људи произилазе из природних катастрофа. У неким државама је то регулисано и постоје посебна министарства за ванредне ситуације, па

рецимо, у Руској Федерацији са којом имамо сарадњу, има и Хуманитарни центар у Нишу, коме никако да доделите дипломатски статус, они имају посебно министарство и значајне ресурсе.

Сам по себи закон ништа не може да уради. Може да остане мртво слово на папиру уколико се закон не поштује, уколико се закон не примењује и уколико се значајна финансијска средства не издвајају да би се предупредиле евентуалне природне катастрофе.

Ми можда не можемо да погодимо прецизно када ће се десити, али можемо да знамо да смо изложени ризику и каквом смо ризику изложени. После оних катастрофалних поплава 2014. године, ми смо имали стручну јавност и декане бројних факултета Универзитета у Београду, који су јасно указивали да постојеће мере заштите уопште нису одржаване деценијама, и да за последице тих поплава јасну одговорност сноси људски фактор. Тако и овде. Уколико нема одговорности и људског фактора да испрати закон, не можемо ништа постићи.

Није ово једини закон који остане да се не примењује. Ви сте, господине министре, и прошле недеље говорили о закону о спречавању насиља на спортским приредбама, где сте и правилно указали да се смањио број таквих инцидената на стадиону. Али суштина је да ми морамо поштовати законе. Чим имате арбитрарност, да се нешто за некога поштује, за неког се не поштује, односно чим нема извесности да ће се законска норма применити, ми имамо ту једну празнину, један простор.

Мени је жао што нисте били у петак да вас питам само везано за то како полиција не може да заустави, спречи евидентан пораст насиља навијачких група ван стадиона и како полиција не може да зна, ево, више од годину дана, ко је нпр. убио Демира Јукића на Новом Београду.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Господине министре, навикнут сам да сви амандмани који углавном долазе са ове стране буду одбијени. Међутим, мислим да је овај амандман требало да буде прихваћен. Наиме, у наслов закона, ја сам донео један предлог, додао сам две речи које представљају име наше лепе отаџбине. Дакле – закон Републике Србије о смањењу ризика од катастрофа.

Зашто је то тако? То је у складу, господине министре, са оним што ми из Српског покрета Двери стално причамо. Две године сам народни посланик и верујте ми да 90% закона у образложењу и у разложима за доношење закона имају реченицу да је то у складу са правилима Европске уније и усклађивању са Европском унијом.

Богу хвала, у разлозима за доношење овог закона тога нема. Управо због тога што у разлозима за доношење овог закона нема тога да је он у складу и по директиви и по препоруци, или како год то можемо да назовемо, са ЕУ, ја сам у имену закона додао Републике Србије да бих то појачао. Причао сам, и уопште немам намеру да то понављам, да не дајем себи право да ја више волим Србију него ви, али у излагању Бошка Обрадовића, после кога је прошле недеље избила и полемика са вама, ја сам због породичних разлога био спречен да присуствујем томе, дошли смо у ситуацију да оно што ми причамо, ви увек имате жељу да изокренете.

Дакле, ја вам причам да се манемо посла ћоравог, како га ја видим, а који се зове Европска унија, а ви нам онда кажете у одговору господину Обрадовићу шта је проблем са немачком економијом, је л' она посрће, да ли у Немачкој имају да једу хлеб. Наравно да имају. Наравно да не посрћу. И ми смо сведоци, без обзира на наш просперитет, колико нам је нпр. људи из здравствене струке у кратком периоду отишло у Немачку.

Али, није то тема. Тема је, господине министре, Петер Бајер, који каже да морамо да признамо Косово. Е, зато не Европска унија, и зато у предлогу овог закона додајем, нека се зна, да је то закон Републике Србије. Знам да ви мислите исто као и ја, али ми онда није јасно зашто се амандман одбија. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Дакле, као што сте и сами рекли, овај закон се не усаглашава ни са чим, већ се доноси искључиво зато што смо ми тако желели да предложимо Народној скупштини и зато што сматрамо да је то од најбољег интереса за Републику Србију.

Наравно, Република Србија не може ни доносити закон, односно њена народна скупштина не може доносити законе у име неке друге земље, већ само законе Републике Србије, те бисмо онда те две речи, закони Републике Србије, могли да ставимо испред свих закона, а бесмислено је, зато што се свакако односе на законе Републике Србије. Ми јесмо у Србији, дакле ови закони које Скупштина доноси јесу закони Србије. На крају крајева, Скупштина је та која је надлежна да може и да промени неки амандман. То што Влада не сматра да ви треба да га усвојите, не значи да га Скупштина не може усвојити. Ви можете да усвојите било који амандман и да преиначите било који закон. То је власт Народне скупштине. Ми смо ту само да предложимо.

Што се тиче Европске уније, мислим да је господин Обрадовић постао највећи еврофанатик у Србији. Мени се чини да су он и његови коалициони партнери, фактички, директно заслужни... Видим према

људима са којима у последње време проводи време и са којима, да кажем, има најинтензивнију комуникацију и политичко деловање, они су одлучивање о нашој лепој јужној покрајини пребацили из Уједињених нација, где бисмо имали шансу да се са људима који подржавају Србију боримо, у Европску унију. Они сада заједно наступају, иду од града до града, од општине до општине и убеђују народ да је то био добар потез. Убеђују народ да је био добар потез да иду пред Међународни суд правде да траже оно питање после кога је још гомила земаља признала тзв. независност Косова и Метохије. Они су успостављали границе на Јарињу и Брњаку, и сад они сви заједно, као једно друштво, ја сам уверен да ви не мислите тако, али они сви заједно као једно друштво наступају у једном потпуном еврофанатизму, а најжалије, у оном најгорем облику еврофанатизма, који није баш у интересу Републике Србије.

Што се тиче, извињавам се због времена, само још две реченице, што се тиче Немачке, ја нисам говорио о немачкој економији због немачке економије, већ су управо закони које ми усаглашавамо закони који се усаглашавају са најбољом традицијом, и том немачком, аустријском и другим економијама, и уопште друштвима и друштвеним вредностима. И то желимо да промовишемо када о томе говорим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СРЂАН НОГО: Чим су неке катастрофе и ванредне ситуације и чим произлази велика материјална штета, то је и прилика за неке да добро зараде. Сетимо се 2014. године и, на пример, Јужна Бачка како је зарадила и колико је господин Ненад Ковач зарадио на испумпавању копова Колубаре. Па они људи који су возили угаљ те 2014. године, због немогућности да се он копа у Колубари, такође су лепо зарадили.

Тако да, просто, морамо знати да су често повезане корупција и неке катастрофе и ванредне околности, ванредне ситуације и ту се надовезујем на неку расправу од пре пар минута да заиста без сузбијања корупције и таквих елемената и момената, ми нећемо моћи да остваримо ефекат ниједног закона, јер ђаба што доносимо законе, чак и ако су добри, ако их ми не примењујемо.

Ми имамо, ја се не бих ту сложио са вама, један озбиљан системски проблем са корупцијом, која је, пре свега, наравно, карактеристична за, не знам, неке центре моћи где се доносе одлуке, да ли је то правосуђе, да ли је то извршна власт, да ли је то привреда, али ни грађани нису имуни на њу па ми идемо код лекара и носимо флашу вискија. То се већ толико одомаћило и толико ушло у све поре да ми морамо озбиљно да се позабавимо тим проблемом. Тако да мислим да ту не бисмо могли да се сложимо.

Што се тиче, ево, малопре помињања Немачке, ми јесмо против ЕУ од много пре, односно чак, ја бих рекао да када сте ви били против ЕУ, ми смо тада исто мислили. Нажалост, ви сте у међувремену, као СНС, то мишљење променили и већ шест година сте на неком другом путу, односно 10 година има како сте променили то мишљење, за разлику од људи из Двери који су и даље остали доследни свему ономе што су заступали. Није то само отимање Косова, него ми и економски нећемо моћи да напредујемо уколико се не ослободимо колонијалног статуса.

Ванредне ситуације и ванредне околности су јако специфичне и јако карактеристичне и могу се појавити и манифестовати на много начина. Поред елементарних и природних непогода често могу бити изазване неким политичким дешавањима и политичким догађајима. Ако сте читали стенограме са седнице у петак, ја сам тада изазвао, указао на једну ванредну околности и ванредно питање, господине министре, а то је управо укидање безвизног режима са Ираном за који знам да ви нисте знали разлог.

Такође, знам да нисте видели ове материјале. Ови материјали су врло интересантни, јер је то шема агентуре Министарства за обавештајне послове Ирана, тзв. МОИС-а, и због тога су нама укинули, односно наредили из Брисела да укинемо тај безвизни режим, зато што су Иранци долазили овде без пасоша. Како су могли онда да заврше у Европској унији? Инфилтрирањем међу мигранте или евентуално фалсификовањем, односно добијањем српских пасоша. Ја сам тада рекао да знам да ви немате везе са тим, али вас то неће аболирати одговорности, зато што сте надлежни за послове полиције.

Ово није ствар да се чита у јавности, јер ти подаци, агентура и фирме преко којих МОИС ради свакако не би требало да буду доступни и познати ширем грађанству, али пошто ви нисте видели овај материјал, значи, овај материјал не поседујете, али куцањем простих имена видећете да ти људи јесу били у овој земљи и биће вам јасно ко су и шта су, можете га погледати, ја ћу вам дати, јер је ово поприлично осетљиво питање.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

НЕБОЛША СТЕФАНОВИЋ: Хвала.

Када говоримо и у смислу овог закона и генерално везано за Европску унију, поред вредности које желимо да усвојимо, за које сматрамо да су европске вредности које гаји и наш народ, јер ми јесмо део Европе, сматрамо да је наравно увек важно да сви грађани сагледају шта је оно што добијају и шта је оно што губе. Ми се за Косово и Метохију боримо и настављамо да се боримо. Дакле, то не може нико да услови на такав начин, јер ми желимо да се боримо за сваки милиметар наше земље.

Што се тиче онога што је добро, оно што људи виде је свакако, између осталог, и економска размена. Када погледате да је обим наше размене, рачунајући земље региона, али највише земље Европске уније, обим размене Србије и тих земаља је негде око 85% наше укупне робне размене. Само 15% наше робне размене није у том сегменту. Са свим осталим земљама заједно, укључујући и Сједињене Државе, и Канаду, и Аустралију, и Русију, и Кину итд. 15%. Осамдесет пет посто ЕУ плус државе око нас.

Када те робне размене не би било, у економском смислу, можете да замислите како би изгледала економска ситуација наше земље, па и свих тих људи који живе у овој земљи, који продају и своју малину, који продају своје воће, који продају своје поврће, који продају највећи део своје робе, у највећем делу, 85%, наравно и софтвере, каблове, турбопуњаче и све оно што се ради у нашој земљи, делове за возила, све оно што иде, што се данас уграђује, између осталог и у БМВ-е, мерцедесе, аудије и све остало, то се дешава на територији Европе.

Што се тиче Ирана, оно што са сигурношћу могу да вам кажем је да нико од тих људи није добио званично пасош Републике Србије и са државним пасошем Републике Србије ушао у нашу земљу без пасоша а онда са пасошем Републике Србије изашао из ове земље. Да ли је неко фалсификовао било који пасош? Ми смо се трудили и са другим полицијама да те људе хватамо и приводимо правди. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Желите по амандману? (Да.)

СРЂАН НОГО: По амандману, с обзиром на дијалог и да не бих имао право на реплику. Хтео бих да наставим овај дијалог и да само укажем на нешто. Није нико овде говорио о несарађивању у области економије са тим земљама, али ми морамо да схватимо дубину овог проблема, да смо ми доведени у зависан положај. Овде нема реалног раста, док је Србија искључиво проточни бојлер. Имамо, рецимо, „Фијат“, као једног од највећих извозника, који је истовремено и највећи увозник. Увезе се, склопи се, прода се даље и новац не завршава у Србији. Значи, ми га имамо у БДП-у. Ми га имамо у платном билансу као извоз и на

основу тога се задужујемо, али реалне економије ту, људи, нема. То је кључни проблем. Значи, немамо реалну економију.

Нама је „ВИП“ губиташ. Значи, одавде се новац испумпава. Како може мрежа мобилне телефоније да буде губиташ? Постоји и судска пресуда везана за турског инвеститора „Џинси“, за наводе др Предрага Митровића, члана председништва Двери, који је добио на суду „Џинси“ када су га тужили због тога. Тако да, то је много дубљи проблем и није тако једноставно сагледати га. Просто, мислим да је за добробит државе битно да хитно прекинемо са праксом да нам економија буде на тај начин оријентисана.

Што се тиче Иранаца, то нису обични људи, овде сам говорио о лицима која су део обавештајне заједнице Ирана, односно њихове главне службе. Захваљујући том безвизном режиму многим је било једноставније да нам, просто, авионима шаљу мигранте него... Замислите, лакше је из Техерана Сорошу да напуни један авион, да дођу овде људи и да слете него да сад он преко 20 земаља организује те трансфере. Али наравно да је иранска служба искористила то. Та цела операција је ишла тако. Човек дође са регуларним иранским пасошем и изађе из Србије без тог пасоша. Да видимо колико је Иранаца ушло, колико је Иранаца изашло из Србије. Значи, негде се склони, вероватно у њихову амбасаду, такав пасош, и они пролазе даље. Читава она афера са оружјем које је недавно нађено у мигрантској кући у Сарајеву је везана управо за ту операцију и за ту иранску службу. То је један дубок проблем.

Ово је материјал који је Столтенберг показао Вучићу и, просто, можемо и да наставимо тај дијалог, не овако у јавности, него ако сте заинтересовани да погледате, али само вам указујем да то може да буде проблем и да пре свега може да буде и проблем за вас као надлежног министра, а да ви нисте део тога, па просто да се то испрати.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић, реплика.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Прихватам своју одговорност у свему зато што радим искључиво по закону. Иначе, све наше надлежне службе увек контролишу сва лица која улазе у нашу земљу и трудимо се да у складу са знањима којима располажемо, предузимамо мере и радње.

Да ли су нека лица злоупотребила безвизни режим? Свакако. Не само из Ирана, из многих земаља. Било је злоупотреба безвизног режима и они су покушавали да напусте нашу земљу и да оду у шенгенски простор или у простор Европске уније без потребних докумената, са фалсификованим документима и на различите друге начине. Нажалост, кроз мигрантску кризу 2015. године многи су ту прилику искористили и стигли до земаља Европске уније, не само кроз Србију, кроз Италију, кроз Француску, кроз друге земље, кроз Мађарску, кроз Румунију, преко

Бугарске итд., дакле на различите начине. Међутим, посао свих служби безбедности, не само наше, већ и у Европи јесте да се труди да сваку врсту субверзивног, обавештајног или другог прикривеног деловања открије и да се против тога бори. То је посао служби. То је њихов задатак.

Што се тиче овога, наравно да су неке фирме велики извозници и велики увозници, ја се слажем. Али онда се ту поставља, оно што је суштинско питање, питање плата, доприноса и пореза, да ли ми имамо, као што имамо да после 14. месеца ви фактички зарађујете сваку субвенцију коју сте дали у просеку, после 14. месеца свака фабрика већ доноси Републици Србији, дакле оно што сте дали, ви сте вратили. Али оно што је добро поред тога је што су неки људи добили посао који дотада нису имали. Дакле они који нису имали никакав посао, у том тренутку су га добили. Истовремено, ми не забрањујемо да то ураде домаће компаније. Ви можете отворити компанију, имате право на субвенције, имате право на програме кредитирања, имате право на бесповратна средства, имате право на разне стимулансе зависно, наравно, и од дела Србије где улажете, да ли је развијен, мање развијен, више или мање новца се даје, имате право на разне бенефиције, али мора неко да је отвори и да запосли људе да би у томе учествовао.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Нисам мислио на те субвенције, али кад сте се већ и њих дотакли, ви доводите стране инвеститоре захваљујући субвенцијама. Док оне постоје, они ће долазити, иако се ниједна држава није развила страним инвестицијама.

Ми морамо да средимо једно друго питање. Мени је жао што министарка Кубуровић није ту. Зашто ми не можемо да решимо поглавља 23 и 24 и најважнију ствар која се тиче српског правосуђа? Ми немамо правну извесност. Значи, због правне неизвесности ми имамо такву климу и такав амбијент који уопште није погодан за привреду, ни за домаћу ни за страну. Просто, код нас је парадоксална ситуација у судовима да се у истом чињеничном стању између истих странака води спор у истом суду од стране истог судије и да постоје две дијаметрално супротне одлуке. То је просто несхватљиво за било кога у свету.

Због такве ситуације са нашим правосуђем и због немања правне извесности, да просто имате закон, да се закон поштује и да можете да знате како ће се чињенично применити кроз неку форму, тобоже, и независно судијско уверење, отвара се један простор за озбиљну корупцију. То је било и раније код нас. Био је и Љакић, човек који је задужен за праксу ВКС-а, враћао је све одлуке из Врховног касационог суда које нису биле у складу са раније донетим одлукама, али се негде то

у међувремену изгубило и то је тај озбиљан проблем који растура и српско правосуђе и српско друштво. То нема везе чак ни са партијама, ни са партијским утицајем на правосуђе. То је озбиљан проблем криминала у правосуђу. Људи, док то не решимо, ми смо у великом проблему. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.
Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала вам, госпођо председавајућа.

Господине министре, ја иначе увек волим кад сте ви у сали, јер сте спремни на размену мишљења и са народним посланицима који припадају опозицији и увек мој и ваш разговор видим као разговор два неистомишљеника, а никако као разговор два непријатеља. Међутим, нисам хтео малопре да улазим у полемику јер сам знао да имам време и по амандману, а користићу и време као заменик шефа посланичке групе.

Тачно је да сте рекли оно да је плеоназам што сам ја додао да је то закон Републике Србије и да је закон у Републици Србији, наравно да је за Републику Србију. Слажем се са тим да је то тачно. Ја сам то намерно рекао јер сам знао да ћете да одбијете, па у овом мом другом амандману, односно амандману на члан 1, ја сада избацујем, пошто није битно да у наслову стоји Република Србија, избацујем овај део где каже да је систем смањења ризика од посебног интереса за Републику Србију. Па и ту би требало да је логично, господине министре, као што би требало да буде да је логично и горе. Јер ако је оно за Републику Србију плеоназам, биће да је и овде. Или ако ја предлажем, онда јесте, ако Влада предложи, онда није.

То што ви мене учите да може Скупштина да прихвати, довољно сам стар да знам ко је већина у Скупштини и знам шта Скупштина прихвата и знам да Скупштина неће прихватити. Не ово, што можда и није толико важно, него обиље предлога, декларација, резолуција које сам предлагао а које су дубоко смислене и иду у интерес Републици Србији и појачавају положај и позицију Републике Србије, али се, наравно, то увек одбије. Но, ја прихватам да се вама чини да смо ми еврофанатици. Никада нико из Српског покрета Двери, господине министре, неће бити еврофанатик и немојте само то да импутирате, јер онда, као тип који воли епску поезију, рећи ћу – ја се рвах и тада и сада са ЕУ. Нећу додавати оно друго, јер то у вашем случају не стоји.

А када нам кажете, господине министре, за Јариње и Брњак, хајде да видимо, господине министре, које године су стављене те административне границе и ко је тада био на власти. Донећу вам после документ који је у канцеларији посланичке групе, да вам покажем ког датума је, на основу чега донета таква одлука, ко је потписао документ. Неће бити да тада није била Напредна странка на власти.

Но, немојмо да причамо о ономе што не треба тако да стоји. Ја кажем, ми смо неистомишљеници, али верујем да смо на истом задатку. Када кажем да сам против Европске уније, мислим да треба да схватите и знам да тако схватате, да ја нисам против земаља Европе, него сам против Европске уније као организације која је по мом дубоком уверењу апсолутно погубна по интересе Републике Србије, а сарадња са сваком земљом ЕУ где год имамо обострани интерес, јер сам свестан чињенице да нема сарадње без интереса, мора и треба да постоји.

И још нешто, а везано је за ове законе о катастрофама. Имали смо, господине министре, ја сам из Краљева, ситуацију са две огромне елементарне непогоде у Краљеву, и са земљотресом и са поплавом. Да ли знате, господине министре, да је последица, поред трагичне последице земљотреса за град Краљево, када је заиста Република Србија стала иза града, помогла обнову града, данашње стање, да је грађевинска оператива града Краљева уништена, јер је тада, после, а и тада сам био одборник у Скупштини града Краљева, па дозволите ми, досеже ми памћење неколико година уназад, знам када су тадашње власти, полиција, дакле, хапсила тадашњег градоначелника који је био из оне бивше власти обојене жутом бојом, па од свега тога није било ништа, а неко је то тако радио. Оно што ја као грађанин града Краљева видим јесте да је тада уништена грађевинска оператива града и да сада нама, када хоћемо да радимо нешто, морају да долазе људи са стране.

Дакле, један добар закон, и ту ћу се надовезати на господина Нога, мислим да је овај закон добар, може бити бољи, зато га исправљамо, у нашем је интересу, али ако га ми не будемо применили на начин на који треба да га применимо, сваки закон остаће само слово на папиру. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министре Стефановићу, изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Господине Весићу, нисам ја рекао да сте ви еврофанатик. Ја сам био врло прецизан. Ја сам директно мислио на господина Обрадовића, пошто ми се чини да је он скренуо у тај еврофанатизам потпуни, да ту више нема уопште заустављања, да је он скренуо том стазом, апсолутно. Ево, рећи ћу вам како ми се чини.

Ви се сећате када је било оно паљење Јариња и Брњака. Када то беше? Ево, ја ћу вас подсетити, 2011. године. А шта су то онда људи палили ако није било прелаза? Ако је неко успоставио такозване граничне прелазе, још ставио царине, шта су онда то људи палили 2011. године ако није било ничега, ако смо то нешто ми урадили? Ја ћу вам рећи. Поставили су они тада, 2011. године.

Е сад, господин Обрадовић се не одваја од Ћиласа, Борка Стефановића, Вука Јеремића. Значи не одваја се од њих, буквално се не

одваја од њих, и на свим манифестацијама, скуповима говори о истим стварима. Значи, потпуно исто. Онда са људима који су директно учествовали у свему томе, од Уједињених нација, пребацивања у Европску унију, значи знали шта су радили, све то.

И онда када ви седите са тим људима, ево, ја сам му то рекао пре неки дан у лице, дакле док је седео у тој клупи. Није ми рекао – не, ја се одричем тога што су радили Ђилас, Борко, Вук, то је катастрофа. Није то рекао. Није желео да се ипак замери људима са којима свакодневно наступа, говори, убеђује грађане да је одлично да се ти људи врате на власт. Јер, не мислите ви ваљда да та групација освоји власт, далеко било, да они освоје власт да би господин Обрадовић био кључна личност те коалиције, да би био премијер или председник? Знате и ви да не би. Дакле, он би помогао и помаже да се ти људи врате на власт, а они ће само да наставе са политиком коју су спроводили и дотада. Дакле, потпуни еврофанатизам господина Обрадовића. Ја не кажем за вас. Чини ми се да ви имате неки потпуно други пут.

ПРЕДСЕДНИК: Александар Мартиновић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, Народна скупштина је репрезентативно тело. Сваки посланик овде представља неку политику. Ваша политика је да сте у коалицији са Драганом Ђиласом, са Вуком Јеремићем, са ДС-ом, са Душаном Петровићем, да сте у коалицији са Небојшом Зеленовићем и Миланом Пауновићем, који се, ако се не варам, спремају на пут сутра да пред Саветом Европе у Стразбуру тужакају и вређају своју рођену државу.

Дакле, ви делите исте политичке вредности са њима. Да не говоримо о чињеници да се ваша листа за изборе 2016. године звала Демократска странка Србије – Двери. Ако се не варам, ДСС је једна од странака, кључних странака ДОС-а. Демократска странка Србије је заједно са ДС-ом 2008. године потписала Споразум о стабилизацији и придруживању са Европском унијом. Демократска странка Србије, дакле ваши коалициони партнери, сви са којима данас седите, не само ДСС, и Борис Тадић, и Вук Јеремић, и Душан Петровић и сви остали су 2008. године прихватили да Србија укине све царинске баријере према државама чланицама Европске уније. И онда ви кажете да смо претрпели велику економску штету.

Грађевинска оператива. Па ко је упропастио целокупну грађевинску оперативу у Србији од 2000. године? Они који су грађевинске послове давали класичним мафијашима. Ви веома добро знате ко је то радио. Сурчинци, Земунци, они су асфалтирали. Ко им је то омогућио? Па ти ваши пријатељи, савезници из тог тзв. Савеза за Србију. Вама је то веома добро познато, а грађанима још боље.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика, Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Дакле, немам потребе да објашњавам господину министру његову дискусију са господином Обрадовићем. Али знате шта ме чуди, господине министре? Чуди ме да ли је могуће да ви не знате да у вашој коалицији, која је званична коалиција, пазите, Савез за Србију још није никаква коалиција, то да знамо, али да ли ће бити или неће бити, показате време, али у вашој коалицији, господине министре, седели су, господине министре, људи који су били у прошлој власти, то ме јако интересује шта ћете ми рећи, који су били у власти с тима које ви сада спомињете. Не знам да ли је само вама нешто дозвољено, што можда неком другом није дозвољено. Можда смо ми, господине министре, гледали од оних који су најбољи, који су најјачи, који су заиста спојили све што је неспојиво, и леве и десне, и монархисте и републиканце, и антигеј и геј, све, и СПС и СНС, и СДПС и Вука Драшковића, и Љајића и Зукорлића. Можда смо ми то хтели да спојимо. Вама је то дозвољено, а нама то није. Само ме чуди како се ви не сетите ко у вашим редовима седи. Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Право на реплику, министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Мислим да сте ви сада постали креатор једне реченице која ће се у будућности веома цитирати о коалицији. Нећу ја да изговорим, ви сте рекли каква је коалиција. Али мислим да ће се један део људи с вама врло лепо сложити.

Што се тиче те коалиције, она је стварно састављена од различитих странака, различитих опредељења, али се ту зна ко је шеф. То је врло јасно. Нема у тој коалицији много дилеме ко диктира, ко командује, ко поставља ствари на своје место, а ко испуњава задатке. Ту нема много дилеме и то знају и грађани Србије. Нема ту пуно приче, да неко мисли да нека од тих мањих странака кључно утиче на те потезе. Не. Ви сте прихватили да будете извршиоци политике коју представљају пре свега Драган Ђилас, Вук Јеремић и људи који су окупљени око њих.

Што се тиче Српске напредне странке, сви они који су ушли у коалицију са нама и који су пристали да буду на листи која носи име Александра Вучића, пристали су да буду део вредности које ми представљамо. И ви то можете њих да питате, да ли се одричу тих вредности које ми представљамо. Ми смо уверени да они деле наше вредности, вредности највеће странке те коалиције, оне вредности које данас Александар Вучић као председник свих грађана Србије представља.

Што се тиче вас, ја нисам сигуран баш које су то вредности, када причамо и о геј вредностима, које ви представљате, пошто и у вашој коалицији има различитих, али чини ми се да је господин Обрадовић

највише на стази еврофанатизма. Некако у последње време не могу да се отмам том утиску. И ја се надам да ће он ускоро почети да носи *I love Brussels*, мислим да ће му то бити врло интересно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Право на реплику, Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Сад смо чули да Савез за Србију није коалиција. Ја не знам, господине Весовићу, да ли ви слушате вашег председника, истовремено координатора Савеза за Србију за Народну скупштину Републике Србије, господина Бошка Обрадовића.

Господин Бошко Обрадовић је шеф свих посланика који су чланови Савеза за Србију. Господин Бошко Обрадовић, па и ови који сад добацују, вероватно их је срамота што им је Бошко Обрадовић шеф, али шта ја да им радим, рекао је да је Савез за Србију друга политичка коалиција, одмах из Српске напредне странке, и претио нам, стављао нам до знања да ћемо на следећим изборима да изгубимо од Савеза за Србију, коалиције коју представља Бошко Обрадовић заједно са Драганом Ђиласом, заједно са Вуком Јеремићем, заједно са Борисом Тадићем, заједно са Душаном Петровићем, заједно са Зораном Лутовцем. Ево, сад видим да сте мало појачали, порадили сте и на физичкој снази, примили сте овог Лепомира Бакића, тако да сте сад још јачи. То је ваш председник рекао – ви сте коалиција која је по истраживањима јавног мњења на другом месту, одмах из Српске напредне странке.

Господине Весовићу, уз све дужно поштовање које ја имам према вама, ја мислим да ви морате сами са собом и унутар Двери, а онда и са вашим коалиционим партнерима, да се договорите шта сте ви у ствари – коалиција, нека нова политичка странка, неформална организација, продужена рука Драгана Ђиласа, Мишковића, неких страних амбасада. Дакле, проблем вашег политичког идентитета не можемо ми да решимо. То морате да урадите ви сами.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Право на реплику, Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Ја ћу покушати у једној реплици да одговорим и господину министру и господину Мартиновићу, јер је потпуно евидентно да је то једна иста прича.

Немам уопште сумњу нити проблем да вам обадвојици признам да се политиком бавите много дуже од мене и да можда боље то знате, али верујте ми да то никако неће мене убедити да у оно што ви кажете, а што је дефинитивна неистина, ја поверујем.

Дакле, када причамо причу о шефовима, мени је јасно ко има шефа – то је, уосталом, и господин министар јасно рекао – и ко се пита и ко дели

вредности. Није тачно да је господин Обрадовић помињао коалицију, него другу политичку групацију, а коалиције се обично праве пред изборе. Но, ја опет понављам, ви вештином, политичком, која је неспорна, и искуством, које вам такође јесте неспорно, мењате стално тезе.

Ја сам вас само питао да ли се ви сећате да у вашој дефинитивној коалицији имате много оних који су били у тој власти коју толико нападате или сте то заборавили. Или ја грешим, или то није тачно? Мене тај сегмент интересује. А да ли ће ово бити коалиција што је засада групација, показаће време. Да је друга политичка групација по снази у Србији, то је тренутна чињеница. Шта ће се даље дешавати, опет ће показати време. Али вас молим да ми на ово одговорите. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Стефановић има реч.

НЕБОЛША СТЕФАНОВИЋ: Није спорно да смо господин Мартиновић и ја на истој линији. Ми припадамо истој политичкој групацији и делимо исте вредности везане за странку којој припадамо и то није спорно. Него, овде није питање нашег политичког искуства, него политичке коалиције којој ви припадате.

Да ли се зове групација или коалиција, господин Обрадовић је ту био врло јасан, потпуно јасан. Дошао је да наступа у заједничко име. Знате, кад наступате у нечије име, још се похвалио, дошао у телевизијску емисију, лично сам гледао, закопчао одело, рекао са осмехом – ја овде представљам, ја сам тај који представља ову групацију, немојте ви мени да узимате, ја сам тај који ће ускоро да заседа у неку фотељу. Али, пошто је био врло поносан, нама је то било симпатично и ми смо запамтили да он представља коалицију, којом представља и ове све странке, све појединце, и господина Ђиласа и Мишковића и Вука...

(Вјерица Радета: Значи, он је Балши шеф.)

Тако је. Мени се чини да је ту хијерархијски однос између Драгана Ђиласа и Бошка Обрадовића врло јасан. Мислим да нико у овој сали нема сумњу, а мислим и шире од ове сале, ко је ту коме шеф, газда и ко одлучује о потезима. И, наравно, ко финансира све те активности. Можда господин Обрадовић финансира те активности, али ако нас ви уверите, ми бисмо можда могли у то да поверујемо. Тешко, али потрудили бисмо се, јер ми смо спремни да отворено прихватимо тај дијалог. Међутим, мислим да су те вредности еврофанатизма код господина Обрадовића све снажније присутне.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ја морам да вас подсетим да је оснивачка скупштина коалиције Савеза за Србију одржана 2. септембра 2018. године у Сава центру и том приликом је један од лидера те коалиције, Борко Стефановић, рекао да је у питању коалиција и сваког

дана Драган Ђилас, Бошко Обрадовић, Вук Јеремић подсећају грађане Србије да је Савез за Србију више од коалиције. Не само да је коалиција, него да је више, а да је мање од политичке странке. То је нека нова политичка формула коју сте нам ви понудили.

Још једну ствар да вам кажем. У последњој емисији „Упитник“ на РТС-у, када Марија Обрадовић није смела да помиње име Драгана Ђиласа, Бошко Обрадовић се побунио. Ви сада ширите руке, а ја ћу да вам објасним зашто то говорим. Бошко Обрадовић се побунио зашто је представљен само као лидер Покрета Двери када је, он тако каже, један од лидера Савеза за Србију. Дакле, човек је тако рекао и то су сви гледаоци могли да виде и да чују.

Дакле, ви сте у коалицији са онима који су упропастили Србију и у политичком, и у економском, и у културном и у сваком другом смислу. Ви сте у коалицији са човеком који јавно признаје да је од 2007. године до 2012. године зарадио 25 милиона евра, мислим на Драгана Ђиласа. Ви сте у коалицији са Вуком Јеремићем, који признаје да на свом приватном рачуну има преко седам милиона евра. Ви сте у коалицији са људима који ће сутра у Стразбуру да кажу да је Србија у истом реду – ово су, иначе, речи Небојше Зеленовића, вашег коалиционог партнера – да је Србија држава која је у истом реду са Турском и Молдавијом зато што се у њој, каже, убијају политички противници.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће данас Народна скупштина, по потреби, радити и после 18.00 часова.

Несумњиво је интересантна тема, али мислим да смо доста расправљали о теми ван дневног реда.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Стефана Миладиновић и Милисав Петронијевић.

Реч има народни посланик Милисав Петронијевић.

МИЛИСАВ ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, моја колегиница Стефана Миладиновић и ја смо поднели амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Прво да кажем шта је члан 1. Члан 1. говори о предмету закона, а увек предмет закона најављује садржај и суштину закона и зато мислимо да је веома важан.

Амандман који смо поднели на тај члан је у ствари подршка, велика подршка предлогу овог закона. Зашто? У члану 1, када се говори о предмету закона, закон уређује смањење ризика од катастрофа с једне

стране, и са друге стране, управљање ванредним ситуацијама. Издвајам само те две ствари. На чему инсистира закон? Инсистира на систему смањења ризика, систему управљања, делу система националне безбедности. Дакле, да би се све ово могло спровести, закон успоставља јединствен и интеграциони систем за решавање проблема у овој области.

Е, управо смо ми интервенисали у овом члану тражећи да се поред „уређења“ унесу и речи „успоставља систем смањења ризика од катастрофа“ итд. Дакле, не само уређење, него се и успоставља. Зашто? Желели смо да истакнемо велики значај, велики квалитет овог закона када се имају у виду три ствари. Прво превенција, припремљеност, отпорност на катастрофе, елементарне непогоде итд. Друго, ефикасно реаговање кад се догоди катастрофа. Треће, ефикасно отклањање последица катастрофа.

Вратићу се на прво, само да искористим прилику да, када је у питању ово друго, ефикасно реаговање кад настану катастрофе, користим прилику да одам признање и пружим снажну подршку Министарству унутрашњих послова и Сектору за ванредне ситуације и свим људима који су се бавили тиме, на великом ангажовању, на великом труду, на великим резултатима које су постигли, али уз дужно поштовање, уз велико признање и велику захвалност, то је реаговање када настане катастрофа. Овде закон инсистира да се што више уради до настанка катастрофе.

Дакле, инсистира се на јединственом интеграционом систему, у коме свако има своју вредност. Дакле на превентивном систему, на систему отпорности, на систему да буде што спремније да се дочека тако нешто, јер данас је то веома важно питање у свету, Европи, па и Србији. Елементарне непогоде и катастрофе су се, да тако кажем, одомаћиле и одлично је да се изашло са овим законом, са овим предлогом закона, са циљем да се успостави један јединствен систем, да се не само ефикасно реагује кад настану катастрофе, већ да се што више уради да оне смање ризик од тих катастрофа и да се спрече.

Дакле, наша интервенција јесте била управо да бисмо дали на значају, управо инсистирање закона на томе, зато смо тражили да се стави и реч „успоставља“. Иначе, није суштински никаква промена, више је прецизирање.

Користим прилику још једном да пружим снажну подршку предложеном закону о смањењу ризика и ванредним ситуацијама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици ПГ СДПС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Славица Живковић.

СЛАВИЦА ЖИВКОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани господине министри са сарадницима, поштоване колеге посланици, амандманом који смо поднели желели смо да исправимо пропуст, с обзиром на то да члан 1. говори о предмету закона и у делу где се каже – реаговање на последице катастрофа, сматрали смо исправним да стоји „одговор на катастрофе и ублажавање последица катастрофе“.

С обзиром на то да је један од циљева доношења овог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама побољшање општег оквира за успостављање ефикасног, интегрисаног система, смањење ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама у циљу смањења постојећих ризика, спречавање стварања ризика у будућности и ефикаснијег одговора на катастрофе.

Такође, један од циљева је и идентификација, процена и праћење ризика и планирање одговора на те ризике. Сматрамо да у члану 1. није јасно дефинисан овај део који се односи на реаговање и ублажавање последица катастрофа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Даница Буквић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Поштована председнице Скупштине, поштовани министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. став 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Овај амандман треба да допринесе прецизнијем садржају ове одредбе.

Један од главних недостатака постојећих закона је недовољна превентивна активност. У претходном периоду догодиле су се бројне елементарне непогоде, поплаве, пожари и земљотреси. Поплаве које су се догодиле 2014. године, када је пола општине Лазаревац било под водом, а посебно је било драматично у рударском гиганту „Колубара“, указале су на недостатке постојећег законског акта, али истовремено су довеле и до промене свести људи. Штете које су тада нанете поплавама биле су, као што знамо, огромне. Нови закон доноси нова правила и превентива се ставља у центар активности и први план. Много више ће се радити у периоду када се ништа не дешава, а то треба да допринесе што успешнијој превенцији од могућих катастрофа.

Значајно је такође да истакнем да јединице локалне самоуправе имају примарну улогу у управљању ризиком од катастрофа, а ту улогу подржавају све надлежне државне и покрајинске институције. Такође, градске општине на територији града Београда добијају надлежности локалне самоуправе у овим случајевима и оне ће за те активности добити

одговарајућа средства, што је значајно и за нашу општину Лазаревац. Новина је и потенцирање међународне сарадње, како у домену превенције тако и у домену пружања, односно примања међународне помоћи. Овај закон у складу је са процесом приступања ЕУ и отварањем Поглавља 27.

Посланичка група Социјалистичке партије Србије ће у дану за гласање подржати овај предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала за ово што сте приметили. Мислим да је заиста значајно ово што је везано за надлежности које градске општине добијају и да је то... Ја сам био баш оних првих дана 2014. године, првих сати када су поплаве почеле и у Лазаревцу и важно је да градска општина има могућност да реагује зато што Лазаревац као општина која није у најужем центру града, дакле до самог Лазаревца имате, богами, до појединих, у ствари до јужних делова општине има и 80 километара од центра Београда, те само капацитети општине да реагују и локалног штаба су значајна помоћ становништву док Сектор за ванредне ситуације не упути наравно, у случају већих катастрофа, значајнију помоћ.

Што се тиче овог вашег амандмана везано за рано и правовремено, ми смо се определили за рано, зато што је то терминологија која се користи и у домаћем и у страном законодавству, дакле, и у другим законима којима је уређена ова област у Републици Србији и у онима којима се делује кроз Хидрометеоролошки завод и у онима који делују кроз „Србијаводе“ и Министарство одбране. Суштина је иста.

Дакле, потпуно се слажем, могло је бити и правовремено, суштина јесте да се на време примети, реагује, обезбеди нужна интервенција да би се предупредила било каква катастрофа. Определили смо се, кажем, за рано само зато што је то терминологија која свуда постоји и да не бисмо уносили нормативно можда збуњујућу одредбу која би можда могла да буде другачија у различитим законима, определили смо се за ово, али исто смо тако могли прихватити и ваш предлог. У сваком случају, мислим да је суштина иста и добро је да се заједнички трудимо да направимо да ово буде заиста најбоље могуће за грађане.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела Данијела Стојадиновић.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Поштовани министре, господине Марићу са сарадницима, поднела сам амандман на Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Циљ овог амандмана и предлог јесте адекватнији израз који треба да допринесе прецизнијем садржају одредбе.

Истакла сам већ прошле недеље колико је ово битан предлог закона, јер смањење ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама јесте национални и јесте локални приоритет. Свако има право на заштиту од последица катастрофа без икакве дискриминације, а заштита и спасавање људских живота има приоритет у односу на све друге заштите. Отуда су процена ризика, превентивне мере и активности које се предузимају веома важне, а управљање ризиком од катастрофа, које се заснива на међусобној координацији свих субјеката, још важније.

Циљ овог закона је правно уређење за успостављање јединственог и уједињеног система, усклађеног са реалним потребама заштите и спасавања становништва и материјалних добара од елементарних и других непогода и то и јесте његов главни циљ, поготово што ми већ имамо искуства из 2014. године и ја некако видим овај предлог закона као допуну и исправљање онога што се показало као неадекватно пре пар година.

Такође је новина и међународна сарадња која је предвиђена у предлогу закона и даје могућност закључивања уговора са међународним организацијама и то је исто ово из праксе, да није било екипа Данаца и ових других људи који су помагали, тешко да бисмо се тако брзо ослободили онога што се дешавало 2014. године, а то се не односи само на људство. Велика предност тих међународних организација и њихових друштава јесте у самој опреми.

Овим предлогом даје се на значају, и то је његова највећа корист, превентивним мерама и активностима, пре свега на процени ризика од катастрофа, плану заштите и спасавања као основних докумената за ефикасно управљање ризицима. Оно што бих ја овом приликом додала на крају, истакла бих значај превенције и едукације најмлађих, са којима се кренуло пре пар година кроз разне видове обуке, кроз разне видове промотивних материјала који имају образовни карактер и развијају свест о значају заштите од разних опасности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала.

Поштовани господине министре, ја се јављам по овом амандману који су поднеле народне посланице Буквић и колегиница Стојадиновић. Мислим да су у праву и да је овај амандман требало да прихватите, да у овом члану 1. у ставу 1. уместо речи „рано“ стоји или „благовремено“ или „правовремено“.

То вам говорим зато што, просто и из личног искуства, и моја општина Свилајнац је 2014. године у мајским поплавама била једна од најугроженијих општина. Тако да мислим да је тада правовремено или

благовремено реаговао или Регионални штаб за ванредне ситуације, који је требало да прати све водотокове на територији и округа и поготово наше општине, јер је нас угрозила река Ресава, односно бујични потоци који су дошли са околних брда, тако да је правовремено или благовремено реаговао или Штаб за ванредне ситуације, регионални, или надлежне водопривредне организације које су у тим кишним данима, који су трајали недељама а не данима, пратиле водотокове и водостај и да су на време обавестиле Општински штаб, многи наши грађани би били већ увече, пре десет сати увече обавештени о надлазећим огромним количинама воде. Овако смо ми у Свилајнцу релативно касно сазнали да ће доћи велика вода, тако да смо целе ноћи спасавали углавном материјална добра, оно што је могло већ у неким касним поподневним сатима да буде спасено.

Када смо већ код тих последица после поплава, поучени таквим катастрофалним дешавањима 2014. године, мени је просто обавеза и дужност да истакнем да смо ми у општини, односно општинско руководство предузело је мере да регулише реку Ресаву у три неке фазе од ушћа у реку Велику Мораву, па све преко села Седларе и Суботица. Вредност тих радова је 2.700.000 евра. Радови су увелико у току. Регулишу се још три бујична водотока, тако да се надам да Свилајнац више никада неће бити у ситуацији да доживи ону судбину као што је била у мају 2014. године. Тако да мислим да би ипак требало да стоји то, да буде прецизније. Зато вас ипак молим да прихватите ове амандмане. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: У покушају да образложим једној од претходних говорница, народној посланици која је поднела амандман, ја имам овде и амандмане, као што сте рекли – и благовремено и правовремено, али термин „рано“ се односи баш на то, дакле рано упозоравање. Термин је изабран, мисли се пре можда било какве индикације, већ само на основу пројекције коју имамо да можете већ да радите упозоравања, па онда, наравно, и све друго. Није суштина ове речи, да ли ће писати рано, благовремено или правовремено. Суштина је у раду. Суштина је да ли ће локални штабови, регионални, да ли ће сви остали схватити озбиљност задатака који су пред њима.

Дакле, оно што је наш задатак био је да овим законом предвидимо и могућност, и ми смо то и урадили, да Републички штаб може да распусти општински или било који други штаб који не испуњава или неблаговремено испуњава налоге, или видимо да се не сналази и да не може да испуни оне задатке којим треба да се заштите животи становништва. Због тога смо ту меру донели, омогућили да Републички штаб буде тај који може да реши питање и када се таква нека ситуација, надамо се да се то неће дешавати, али када се догоди, а истовремено смо,

наравно, дали могућност и кроз остале чланове закона да ти општински штабови добију више надлежности и да добију могућност да своје обавезе обаве на начин да ми не морамо да интервенишемо.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Хвала, госпођо председнице.

На почетку желим да истакнем заиста велику важност ове седнице и предлога закона који се налазе на дневном реду, не само у области коју покрива министар Стефановић, области Министарства унутрашњих послова, него и у области правосуђа. Увођењем низа нових института, адекватно се реаговало и на потребе друштва и на оно што се сматра напретком друштва. У сваком случају, ова седница ће променити, када се усвоје закони, надам се у току ове недеље, у великој мери низ разних области и унапредити функционисање институција у области унутрашњих послова, ванредних ситуација и правосуђа.

Што се тиче овог закона, који је нови и који је, могу слободно да кажем, адекватна реакција, адекватан одговор на негативна искуства која смо као држава, као друштво имали у суочавању с ванредним ситуацијама и катастрофама и представља, могу слободно да кажем, један стратешки документ, једну синтезу свих могућих аспеката и решавања проблема.

Овде су колеге много истицале превенцију, истицале су едукацију, а ја бих истакао нешто што се показало као слабост у претходном периоду, а што је, нажалост, довело до тога да се као држава, као друштво суочимо са катастрофалним поплавама и срећом да су МУП, Војска и Сектор за ванредне ситуације били добро организовани па смо успешно пребродили све оне слабости, недостатке и пропусте, занемаривање наших обавеза које смо имали у претходном периоду.

Овде желим да истакнем интегрисаност субјеката који учествују у решавању питања смањења ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. У претходном периоду се управо на томе најмање радило. Није се радило на указивању значаја повезивања привредних субјеката, локалних самоуправа, државних органа и грађана и на њиховој потреби заједничког рада ради решавања ових проблема. Зато морам да дам неколико карактеристика, то је мој утисак, приступања решавању и доношењу овог закона.

Прва ствар, морам да кажем да се овом закону приступило озбиљно. Значи, озбиљност у решавању проблема. Друга је свеобухватност покривања питања која се тичу смањења ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Друга ствар, као правник морам да истакнем одличну правну нормативу. Технички је заиста добро урађено. Оно што се овде често спочитава владајућој коалицији, Влади Републике Србије, а управо овај закон показује, на основу искуства, вољу и одлучност да то решава, то је питање децентрализације. Управо овај закон показује вољу за децентрализацијом, препуштајући и сагледавајући значај локалних самоуправа у борби са овим проблемима.

У том смислу, када се сва ова питања узму у обзир, када се интегришу сви субјекти који учествују у борби са катастрофама и управљањем ванредним ситуацијама, заиста може у наредном периоду доћи до укупног развоја Републике Србије и то је интенција овог амандмана који сам поднео. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Колега Маринковићу, по амандману?

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, даме и господо народни посланици, у име Посланичке групе СДПС желим да се сложим са оним о чему је причао мој колега Јован Палалић.

Дакле, овде се ради о предлозима закона које је Влада Републике Србије предала Парламенту, а који су од стратешког значаја за развој земље и баве се оним што јесте кључна ствар у 21. веку, дакле у деценијама које су пред нама, а то је безбедност државе, безбедност привредних субјеката, безбедност грађана Републике Србије. Сматрам да се у оквиру овог предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама долази до најбољих и најквалитетнијих решења која ће у складу са савременом политиком и менаџментом управљања и управљањем ризицима довести до тога да у оваквим случајевима природних катастрофа, ономе што долази од природе можемо да делујемо превентивно и можемо да сачувамо своје грађане и ресурсе које Република Србија има.

Наравно, сложићу се са колегама који су говорили о томе да је 2014. године МУП на челу са министром Небојшом Стефановићем, али и Војска Србије на челу са тадашњим министром Братиславом Гашићем, начелником Генералштаба Диковићем и те како добро и квалитетно реаговала и, наравно, само организација коју је МУП Републике Србије имао и Сектор за ванредне ситуације у оквиру МУП-а Србије довео до тога да десетине и стотине живота буду спасене.

Оно чиме желим да завршим свој говор јесте да Министарство унутрашњих послова Републике Србије не ради само и нема фокус на ванредним ситуацијама, него је иста ситуација када је у питању безбедност саобраћаја, али и бескомпромисна и беспошtedна борба са организованим криминалом и са корупцијом. Наравно да ћемо ми моћи само да дамо подршку министру унутрашњих послова и потпредседнику Владе господину Небојши Стефановићу за политику коју је дефинисао и за политику безбедности 21. века, која је у најбољем могућем интересу државе Србије и грађана Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, мој амандман се односи на развој Сектора за ванредне ситуације и, наравно, када говоримо о Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, можемо говорити у смислу свеобухватног развоја Републике Србије узимајући у обзир велики значај ове области.

Јако је важно што ће одредбе бити усклађене са реалним потребама заштите и спасавања становништва и материјалних добара од елементарних и других непогода. Такође, прецизније дефинисање појединих одредаба утицаће на то да примена закона буде ефикаснија. Потребно је да сви субјекти знају своја права и обавезе, а нарочито је потребно да сви субјекти који учествују у таквим акцијама знају какве су последице уколико се не испоштују одредбе закона.

Наравно, правне норме које су имплементирани преузете су из међународног права или су преузете из националних законодавстава неких од земаља чланица Европске уније и свакако ће представљати највиши стандард у нормирању области које за предмет имају управо заштиту живота, интегритета, природних добара или својине.

Предложена решења имају за циљ свеобухватно нормирање превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа, ефикасно реаговање у случају наступања елементарних и других непогода, као и ефикасно отклањање последица да би се у најкраћем року обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на подручју које је погођено неком непогодом.

Најважније је обезбедити висок степен безбедности грађана, а у прилог чему иде и новина која се односи на међународну сарадњу, како у области превенције тако и у области отклањања последица, односно размене хуманитарне помоћи. Акценат је стављен на заштиту рањивих група и на област родне равноправности. У први план стављени су принципи, мере и активности које се односе на јачање отпорности појединаца, али и заједнице на последице непогода и на већу спремност на реаговање у случају дешавања непогода или катастрофа.

Сада бих желела да истакнем и план смањења ризика који се доноси за период од три године за ниво Републике, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе. Циљ је предузимање превентивних мера и обезбеђење финансијских средстава за извођење инфраструктурних радова у циљу смањења ризика од неке непогоде или опасности. У вези са тим је и одређивање зоне ризика управо у циљу превентивног деловања. На пример, у неким подручјима може се забранити градња уколико је то подручје такво да постоји висок степен сумње или извесности да ће наступити неотклоњиве последице по животе људи или по материјална добра.

Морам да напоменем, а то је нешто што је јако потребно, да засада немамо јединствену базу података о ризицима на простору Србије и због тога бих управо желела да похвалим увођење регистра ризика који ће садржати све податке за све врсте ризика за целокупну територију Србије. Ти подаци ће у једном делу бити доступни свим грађанима, али у другом делу, наравно, неки специфични подаци биће доступни само одређеним државним органима.

Узевши све ово у обзир, сматрам да треба подржати овај предлог закона у дану за гласање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић. Колегинице Марковић, изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Амандманом који сам поднела на Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама желела сам да нагласим значај побољшања Сектора за ванредне ситуације.

Превенција је свакако најважнији сегмент када говоримо о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Безбедност грађана мора да буде на првом месту, а управо усвајање и примена овог закона допринеће повећању степена безбедности. И рано упозоравање и обавештавање и узбуњивање путем новоформиране службе коју чине национални центар, оперативни центри и специјализоване јединице цивилне заштите за узбуњивање и систем јавног узбуњивања допринеће,

свакако, значајном смањењу материјалне штете, али и људских жртава. Изузетно је важно дефинисање обавеза привредних друштава и других правних лица да се укључе у систем јавног узбуњивања, али и обавеза радиодифузних и телевизијских станица у преношењу одговарајућих информација. Ту бих свакако поменула и обавезе мобилних оператера, власника пословних, стамбених и других зграда.

На овај начин ми показујемо одговорност и способност да се на прави начин носимо са могућим ризицима од катастрофа, али се јача и свест у друштву о неопходности да се више ангажујемо и свакако томе доприноси и ова расправа јер на овај начин информишемо наше грађане и верујем да ћемо постићи пуну сагласност када је у питању усвајање овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, мој амандман иде у правцу пружања подршке овом предлогу закона, Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Он, конкретно, афирмише модернизацију Сектора за ванредне ситуације Министарства унутрашњих послова. Мислим да је то јако важно и мислим да је у складу са актуелном политиком коју спроводи МУП и ја желим да истакнем да је и досада Министарство учинило много по овом питању, дакле, по питању модернизације Сектора за ванредне ситуације, по питању набавке нове опреме, по питању набавке технике, по питању набавке нових возила и све остало.

Важно је то нагласити зато што то у појединим медијима углавном не можете да чујете. То за неке медије у Србији није вест. Када полицијске управе у Србији добију 72 нове марице, то за њих није вест. Када Сектор за ванредне ситуације добије 14 нових ватрогасно-спасилачких возила, то за њих није вест. Када добијемо гаранције и очекивања да ћемо до краја нове године набавити још 60 нових ватрогасних спасилачких возила, то за њих није вест. За њих је вест нешто друго. Они имају неке друге приоритете када је реч о томе, Лепомира Бакић итд.

Дакле, они се баве углавном нападима на СНС и Александра Вучића, а као што можемо да видимо, почели су и физички напади у последње време. Видели сте сви шта се десило јуче у Врању. Дакле, председник одбора Народне странке у Врању Ђорђе Ристић и одборник Народне странке, ваљда Драган Павловић, без икаквог повода вређали су и провоцирали председника и чланове бирачких одбора када је реч о изборима за савете националних мањина. И то је саопштила Градска

управа Враћа, дакле начелник Градске управе. У дворишту установе где се одржавало гласање председник одбора Народне странке их је без икаквог повода напао, вређајући их и називајући их Циганима и Бугарима. Дакле, овако се понаша председник одбора Народне странке у Врању.

И ја сад морам да поставим питање какве везе избори за савете националних мањина имају са Народном странком. Ја ово не могу никако да разумем. У каквој вези је Народна странка са изборима за савете националних мањина? Ја знам неке друге политичаре који су покушали да се лажно представљају као припадници националних мањина и то донекле могу да разумем, али, ево, не могу да разумем какве везе Вук Јеремић има са изборима за савете националних мањина.

Дакле, желим само још једном да изразим пуну подршку напорима које МУП улаже када је реч о Сектору за ванредне ситуације и да подржим ове предлоге закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику колегиница Дијана Вукомановић.

Изволите.

ДИЈАНА ВУКОМАНОВИЋ: Захваљујем се, потпредседниче.

Позивам се на члан 107 – заштита достојанства Скупштине и ја вас молим да у својству председавајућег заштите достојанство.

Колега посланик је начинио неколико, да тако кажем, вербалних, озбиљних прекршаја, почев од оног који се тиче достојанства изборног процеса националних мањина које су пуноправни грађани Србије. То је био један свеобухватан процес чије су припреме трајале месецима и заиста је недостојно да он користи, да тако кажем, ниподаштавајуће ознаке за припаднике националних мањина. Чак нећу ни цитирати како је назвао припаднике ромске националне мањине.

Колега Марковићу, једно правило у политици важи, а то је – немојте сведочити о нечему што нисте видели властитим очима. Реците ми којим сте оком видели шта се дешавало у Врању, левим или десним. Или сте читали саопштење ваше партијске централе и сада тумачите нешто...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Вукомановић, изричем вам опомену.

(Дијана Вукомановић: Можете ли да образложите зашто?)

Не, немам намеру да образлажем. Зато што сте се у почетку обратили мени, а онда сте буквално и брутално почели да се обраћате колеги Марковићу. Немате право.

(Дијана Вукомановић: Немам право? А он има право да ниподаштава?)

То ви тврдите.

(Дијана Вукомановић: Видите стенограм, како је назвао ромску националну мањину.)

Прво колега Марковић, повреда Пословника.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Председавајући, злоупотребљен је Пословник, члан 104. Колегиница је покушала кроз рекламирање повреде Пословника да ми реплицира. Притом је изнела салву некаквих неистина, вероватно у покушају да одбрани нешто што је неодбрањиво, да покуша да каже да се нешто није десило, што се десило. Нисам ја никаквим оком гледао. Прочитао сам и цитирао на који начин се председник одбора њене странке обраћао националним мањинама.

Дакле, председник одбора њене странке у Врању је вређао националне мањине, називајући их циганима и Бугарима. Ја сам то цитирао. А када је реч о оку, левом или десном оку, не знам на какве очи мисли претходна говорница, али бих желео да питам којим оком је њен председник Вук Јеремић гледао, вероватно трећим оком, када је најављивао да ће 4. новембра бити некакав референдум. Само да је подсетим да је 4. новембар прошао. Данас је 5. новембар и никаквог референдума није било.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам чл. 103, 106, 107, 108, 109.

Ви, господине председавајући, морате да водите седницу и не смете пасти под утицај представника коалиције, или савеза или удруженог неког подухвата који зовем Бошкомир–Лепомир.

Дакле, очигледно да они мисле да су набацили неке мишиће и госпођа је причала о насиљу. Министар полиције је ту и он треба да нам одговори да ли је тачно да је припадник савеза који ја зовем Бошкомир–Лепомир у Врбасу напао полицајце само зато што су асистирали приликом рушења нелегалне баште једног кафића, који је припадао симпатизерима или самом Вуку Потомку. Дакле, ми не морамо бити у Врању да бисмо знали да је та коалиција склона насиљу, пре свега госпођа Гојковић то може најбоље да потврди, неке новинарке итд., али смо сви видели у видео-клиповима извештај са лица места, где господин Новаковић, припадник странке Вука Потомка, јуриша на полицајце, удара их само зато што су асистирали приликом уклањања једног нелегалног објекта.

Дакле, господине председавајући, убудуће, ради спречавања неког другог насиља, морате да опоменете било ког говорника, па и поменути другарицу, када почну да говоре и да бране себе од насиља које су

извршили, јер та негација може да доведе до понављања насиља у било ком делу Републике Србије. Хвала. Не тражим да се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Вукомановић, по Пословнику или...?

(Дијана Вукомановић: Реплика, поменута сам.)

Не можете да добијете реплику. Било је речи о повреди Пословника.

(Дијана Вукомановић: Није ме поменуо? И Марковић?)

Не. И ово је била повреда Пословника.

Повреда Пословника, народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 27. Господине Арсићу, пре неколико тренутака присуствовали смо једној сличној ситуацији када смо ми из СРС постављали питање, пошто нам је било онемогућено у склопу посланичких питања па смо поново питали министра везано за размере већег криминала и опаснијег криминала него ови физички напади, спорадични, што се дешавају. Речено је од стране председавајућег, односно председника Скупштине да ће такве покушаје злоупотреба Пословника или такву дискусију она лично кажњавати.

Ви овде седите, председавате и пуштате да се одвија расправа на ту тему, што је у сваком случају оправдано у Парламенту да се расправља, па и о таквим стварима као што су немиле сцене које су се дешавале у Србији прошлих дана. Али то подразумева да имате различите аршине када је у питању Посланичка група Српске радикалне странке у односу на друге посланичке групе.

Молио бих вас, ако је већ став да не може да се говори ван амандмана, ван тачке дневног реда, да то важи за све. Јер индикативно је још из ранијег периода да овде када се појављују оне странке, односно посланичке групе које су миљенице Запада, њима се дозвољава тако што се покреће, на вештачки начин се ствара нека криза у расправи и онда им се дозвољава да имају више времена како би се показали као аутентична опозиција. Или, како они то кажу, само је опозиција оно што они одреде да је опозиција и ништа друго. Само је демократија оно што они одреде да је демократија и ништа друго.

Зато је Пословник овде, да се примењује једнако на све посланике, и ја вас молим да се придржавате. Ии да се прави преседан па да се каже оно што је председник Скупштине рекла, да то више не важи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, председник Народне скупштине госпођа Маја Гојковић је то рекла зато што се у једном тренутку изашло изван сваког оквира рекламирања Пословника.

Све посланичке групе имају иста права и свима је познато да је Посланички клуб Српске радикалне странке највећи опозициони

посланички клуб. Не треба то да понављам. Сви то знају у Србији и то не може да се промени у овом сазиву.

Да ли желите да се Скупштина изјасни?

Али у Пословнику пише са да или не. Затражите реч.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Да, желим да се изјасним.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Прелазимо даље на рад по амандманима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Филиповски, изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге и колегинице народни посланици, поштовани министри, катастрофе се не могу елиминисати из наших живота, али се њихове последице могу снажно умањити уколико смо одговорни, уколико смо добро информисани, уколико радимо на превенцији.

Искуства која смо имали у протеклим годинама, када смо се суочили са бројним катастрофама које су за последицу имале и људске животе и огромну материјалну штету, показују да ванредне ситуације угрожавају безбедност, али угрожавају и читав опстанак насељених места. Циљ Сектора за ванредне ситуације је превентивно деловање на ризик, на изазове и на ублажавање последица од различитих ризика и катастрофа, што се овим предлогом закона и потврђује.

Међутим, поднела сам амандман на члан 1. Предлога овог закона о ванредним ситуацијама, јер сматрам да се одмах у члану 1. закона акценат мора ставити на константно јачање Сектора за ванредне ситуације, и то у јачању капацитета, у набавци опреме, у обуци људства, у изградњи стандарднооперативне процедуре и у јасним механизмима одговорности. Зашто је то важно? Зато што само темељно организован систем за ванредне ситуације може правовремено одговорити свим изазовима и бити одлична превентива.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите, колегинице.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани потпредседниче Владе са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поплава која се догодила у Републици Србији у мају 2014. године, у размерама које нису забележене у последњих 120 година, угрозила је животе, здравље и имовину више од 1,6 милиона људи или 22% укупног становништва у 38 општина у централној и западној Србији. Поплава је угрозила у великом обиму и уништила имовину веће

вредности, чиме је био онемогућен рад привредних субјеката, школа и других образовних установа, здравствених установа, установа социјалне заштите и других субјеката на поплавленим подручјима, а нарочито је био угрожен и ометен рад енергетског система Републике Србије.

Штетне последице поплава су нарочито биле видљиве у области пољопривреде, производње, ратарства, сточарства, тако да су засађени пољопривредни производи у већем обиму уништени, а сточни фонд је у великој мери био угрожен, а у одређеном обиму и уништен. Велики је значај што се овим законом део надлежности преноси на локалне самоуправе како би се брзина реаговања удвостручила.

Пошто се мој амандман односи на смањење ризика од бујица, желим да истакнем следеће. Да би се извршила превенција од поплава, градска општина Младеновац је предузела оно што је у њеној моћи да се последице спрече. Ангажовали су Јавно предузеће „Србијаводе“, које је извело радове на уређењу потока првог реда. Током 2018. године вршено је ручно и машинско кошење насипа и корита реке Велики Луг, као и комасационих канала на територији градске општине Младеновац.

Такође, Јавно предузеће „Београдводе“ радило је на уређењу водотокова другог реда у периоду од фебруара до априла 2018. године у дужини од 3.900 метара, и од априла до октобра у дужини од 1.500 метара. Претходних година смо имали стално плављење пољопривредних површина, али ове године не.

Оно што је важно истаћи јесте да све што ова влада гради и локалне самоуправе где је СНС на власти, ради паметно, вредно и одговорно и сваки динар уложен у превенцију вишеструко се исплати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем.

Уважени министри са сарадницима, амандман који сам поднела односи се н члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама и додатно дефинише ову област са нагласком на превенцију последица од бујица.

Сматрам да је приоритет уредити област која се односи на очување и заштиту људских живота. Систем реаговања у ванредним ситуацијама свих надлежних субјеката и укључивање заједнице у систем мера и активности су кључни у управљању и ублажавању насталих ванредних ситуација и очувању људских живота.

Сасвим је логично да је акценат у закону стављен управо на систем реаговања у ванредним ситуацијама, јер је неопходно рано упозорење и узбуђивање на предстојеће опасности.

Ми смо имали читав низ ванредних ситуација претходних година које су нанеле велике штете и у људским животима и у материјалним добрима. Највише трага су оставиле поплаве 2014. године, у мају, у Обреновцу, Шапцу и осталим општинама у Србији. Евакуисано је више од 30.000 становника из погођених подручја, а процењена штета је око милијарду евра. Бајина Башта, Косјерић, Горњи Милановац, Крупањ, Чачак, Краљево, Ваљево, Ниш, Лебане и остале општине, све су то места где су се активирала клизишта и одрони. Оштећено је и порушено преко 4.500 километара путева и 250 мостова. На хиљаде хектара ораница је остало поплављено.

Тадашња влада је на челу са Александром Вучићем, заједно са војском, полицијом, ватрогасцима и многобројним добровољцима успела да реши све проблеме који су настали од ових недаћа. У току две ноћи извучено је преко 4.500 људи само из Обреновца, и то у најтежим могућим условима. Сви проблеми су, у ствари, произашли из неуређене и необезбеђене инфраструктуре која се није обнављала 20, 30 и више година, док су ерозије и клизишта полако наносила све веће штете а није било реакција до момента који је довео до тога да постојећи објекти нису довољно јаки да издрже природне катастрофе. Те године је Србија претрпела велику штету. Али, упркос свему, ова влада је поново изградила, обновила на стотине кућа, нових путева, мостова, пруга. Обезбедила је да се настави са нормалним животом. Подигла је стандард свих грађана Србије и овом мером ће само повећати безбедност и утицати на свест грађана.

Сваке године ми имамо нове ситуације, било да су изазване снегом, изливањем река, клизиштима. Прошле зиме је Србија била окована ледом и снегом и имали смо ванредну ситуацију у десетак општина, али је Сектор за ванредне ситуације Министарства унутрашњих послова сваку ситуацију држао под контролом, јер није ова влада од оних које ће се завалити у своје фотеље и виле, провозати у новим лимузинама и трпати паре у цепове. Није ова влада од оних које ће природне непогоде користити у политичке рекламе. Ова влада ради за свој народ и детаљно планира како да боље живимо.

Честитам вам на резултатима, јер једино кроз овакве законе који одређују надлежности, задатке и обавезе свих надлежних органа можемо ефикасно да се изборимо са елементарним непогодама и живимо безбедније. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, постојећи кровни Закон о ванредним ситуацијама изнедрио је добра решења, али нам је истовремено указао и на одређене мањкавости. Новим законом превентива постаје центар наших будућих активности. Законом је детаљно дефинисан систем смањења ризика од природних катастрофа, са циљем да се појасни шта обухвата овај систем, односно да се дефинишу све области које ће бити заступљене у новом националном програму управљања ризиком од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама.

Поплаве које су се догодиле у 38 општина централне и западне Србије маја 2014. године угрозиле су животе, здравље и имовину више од 1,6 милиона наших грађана или 22% укупног становништва. Тада је био и онемогућен рад скоро свих привредних субјеката, здравствених установа, установа социјалне заштите, школа, предшколских установа, а нарочито је био угрожен рад енергетског система Републике Србије. Штетне последице тадашњих поплава нарочито су биле видљиве у области пољопривредне производње, када су засађени пољопривредни производи у већем обиму били уништени а сточни фонд у великој мери угрожен, односно уништен. Најугроженији сектор био је рударско-енергетски са 32% од укупне штете, а стамбени, пољопривредни и трговински сектор са око 15% од укупне штете по сектору.

Према резултатима извршене процене укупна штета од поплава у општинама које су биле погођене поплавом износила је 1,7 милијарди евра или више од 4% БДП-а. Непосредна последица поплава због прекида рада у производним активностима је привремени губитак посла, односно запослења за око 51.800 лица, тако да су приходи у домаћинствима тих лица у значајној мери опали. Наравно, неспорно је да је највећи губитак у наведеним поплавама представљао губитак 30 људских живота. Због наведених губитака живота наших грађана, Влада је 20. маја 2014. године прогласила тродневну жалост на целој територији Србије.

У септембру 2014. године, значи само четири месеца после мајских поплава, и источни део Србије, три општине Борског округа погођене су елементарном непогодом. Велике бујичне поплаве које су покренуле многа клизишта имале су за последицу ванредну ситуацију у том делу Србије.

Поштовани грађани, наведени догађаји су нам послужили као упозорење и опомена да је неопходно да се у Србији озбиљније приступи предузимању мера као што су планирање и реализација инвестиција којима ће се обезбедити што је могуће виши степен заштите људи и имовине од евентуалног наступања нових поплава већег интензитета, односно смањити ризик од наступања штетних последица већег обима.

Нажалост, те 2014. године процену угрожености и план заштите спасавања са добијеном сагласношћу од стране МУП-а није имала ниједна јединица локалне самоуправе, нити било које привредно друштво, иако је то била законска обавеза. Да су постојала ова документа, последице би било знатно мање, посебно у делу који се односи на две посебно заштићене вредности, а то су живот и здравље наших грађана.

Зато ће у дану за гласање СНС гласати за овај и остале предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Изволите, колега.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем се.

Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, данас говоримо о Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Наиме, поднео сам амандман на члан 1. овог закона, који управо говори о уређивању смањења ризика од катастрофа, али такође говори о томе на који начин мора да се успостави ваљана координација између Сектора за ванредне ситуације, с једне стране, и свих оних релевантних субјеката који учествују у процесу заштите и становништва и добара у Републици Србији.

Оно што је такође битно за овај закон јесте да он на један врло значајан и детаљан начин дефинише обавезе локалних самоуправа у оваквим околностима. Зашто је то битно? Па зато што се управо свака нежељена ситуација која се може назвати природном катастрофом управо дешава на одређеној територији која припада одговарајућим локалним самоуправама. Из тих разлога локалне самоуправе морају на адекватан начин да буду припремљене за тако нешто.

Пре свега ћу се осврнути на овај значај, управо зато што долазим из места које је више пута било угрожено поплавама, реч је о Прокупљу, и уназад десет година карактеристично је да су најмање две године биле изузетно ризичне и да је у најмање две године сам град био угрожен високим водостајем реке Топлице. Наиме, у таквим околностима пре свега једна присебна, адекватна и врло значајна реакција локалне самоуправе била је, рекао бих, доминантна.

Уз то бих похвалио и велики одзив грађана који се у таквим околностима добровољно јавио и ставио на располагање и локалној самоуправи, али и Сектору за ванредне ситуације и тада смо на један тежак, али у сваком случају, координиран и врло марљив начин успели да зауставимо ову пошаст и да ову ванредну ситуацију одржимо у неким оквирима, тако да није било неке значајне штете.

Оно што бих желео још да кажем везано за овај закон јесте да, поред тога и поред те дефиниције и додатних услова које локалне самоуправе морају да испуњавају, овај закон додатно дефинише и обавезе привредних друштава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Изволите, колегинице.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, основни циљ и разлог за доношење овог закона је потреба да се систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама, као део јединственог система националне безбедности у Републици Србији, правно уреди на јединствен начин, стварањем нових правних услова за успостављање јединственог и интегрисаног система, а да се истовремено систем организације и функционисања усклади са реалним потребама заштите и спасавања становништва и материјалних добара од елементарних и других непогода.

Општина Крупањ је у време катастрофалних поплава 2014. године претрпела највећу штету од свих места у Подрињу и околини. Уништено је било све. То је био мртав град. Великим залагањем нашег председника господина Александра Вучића, тадашњег премијера, живот је враћен у то место. Никада у историји било ког места нико од високих државника није толико пута посетио Крупањ, у пар месеци 13 пута, као што је то учинио наш садашњи председник. Радило се и градило даноноћно. Санирани су тј. изграђени путеви, мостови, водоводи, санирана су клизишта и оштећени објекти, амбуланте, реконструисан је дом здравља, изграђено је 29 стамбених објеката, саниран пут Крст–Коренита–Крупањ у дужини 11 километара, асфалтиран пут Љубовија–Крупањ у дужини 17,8 километара, санирана је брана на јаловишту рудника „Столице“.

Свима је познато да су у време катастрофа угрожени људски животи и здравље укупног становништва. Тада се врло често дешавају епидемије заразних болести, било због загађења воде, хране, неадекватне хигијене, неадекватног смештаја, стреса. Тешко је сачувати здравље становништва у угроженим подручјима, али зато је превентива златни стандард у спречавању свих нежељених последица катастрофа. Општина Крупањ сваке године израђује оперативни план одбране од поплава и програм превентивних радова и мера за воде другог реда на својој територији и обезбеђује средства из буџета за реализацију истих.

У циљу заштите градског насеља у општини је рађено противерозивно уређење горњег дела слива реке Ликодре изградњом великог броја бујичних преграда и прагова, камених или бетонских, као и

санација корита у зони мостова, преко Канцеларије за управљање јавним улагањима, УНДП-а и УНОПС-а и средстава општине Крупањ. Циљ ових радова је свођење ерозивних и бујичних процеса на најмању могућу меру.

Постојеће бујичне преграде на Костајничкој реци и потоку Дубоко су током дугог низа година потпуно засуте, па се планира њихово чишћење, као и санација слапишта на Костајничкој реци. Такође се планира адекватно постављање засада хоризонтално по изохипсама терена и насипање обала масивним каменом материјалом, а све у циљу отклањања рушилачког дејства бујичних потоци на стрмим деловима ових река. Као превентивна мера изводе се радови на чишћењу речних корита, уклањање наноса и омогућавању несметаног отицања воде у коритима ојачавањем обала крупним каменом на критичним локацијама и чишћење депонијских преграда.

Средства опредељена за ову намену у општинском буџету за 2018. годину износе три милиона динара и у току је извођење радова на спровођењу овог програма. Општина Крупањ је финансира израву пројектно-техничке документације за регулисање дела реке Ликодре, Кржаве и Брштице и има опредељена средства у 2018. години за израву пројектне регулације Језаве, која је у 2017. години причинила штету грађанима и инфраструктури. Међутим, реализација ових пројеката, односно извођење радова на регулацији превазилази могућности општинског буџета. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић. Колегинице Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Поштовани представници Министарства, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на 1. члан Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама како би се додатно дефинисао поменути члан, а акценат посебно ставио на смањење ризика од настанка саобраћајних незгода.

Овакав један предлог закона нашао се на дневном реду свакако као резултат рада одговорне Владе која доноси решење искључиво у интересу грађана, као резултат отклањања нагомиланих проблема који су се ту нашли као последица неодговорног понашања годинама и уз све то, постоји проблем што грађани у Србији генерално не препознају довољно своју улогу. Често се понашају инертно, неко други ће отклонити проблеме, неко други ће изаћи у сусрет у неповољним ситуацијама. Из свих тих разлога имамо много предлога закона који ће омогућити и превентивно деловање и све оно што ће допринети смањењу ризика од настанка катастрофа, што ће утицати не ефикасно реаговање у случају наступања катастрофа и брзо отклањање последица.

Како код нас није постојала довољна свест о преузимању превентивних активности, данас одговорно руководство у локалним самоуправама интензивно ради на процени ризика и на доношењу планова спасавања и заштите свог становништва. Управо одговорно руководство, спроводећи програм СНС-а на челу са председником Александром Вучићем размишља о овој проблематици и данас имамо предлоге закона који су на дневном реду.

Нажалост, имамо искуство са последицама поплава из 2014. године, где је поред свих проблема који су се одразили на живот и здравље људи велики проблем уочен и у уништењу инфраструктуре, мостова, саобраћајница, пруга и других објеката. Свако деловање и сваки циљ који се очекује доношењем овог закона омогућиће позитивне ефекте кроз све сфере друштва, почев од јединица локалне самоуправе, кроз привредне субјекте, грађане и свакако заштиту инфраструктуре.

Истаћи ћу пример како се суочава и како превентивно делује општина која се суочила са поплавама 2014. године. И данас у општини Уб имамо реализацију пројекта који се односи на изградњу растеретног канала Грачица–Уб, који представља прву фазу као решење заштите Уба од поплава. Изградњу растеретног канала спроводиће „Србијаводе“, а део пројекта који се односи на изградњу моста преко канала, чија је вредност скоро пет милиона, и изградњу саобраћајнице поред канала, чија је вредност скоро шест милиона, финансираће општина Уб. Дакле, овим ће се решити вишедеценијски проблем грађана који живе у сливу реке Грачице. Свеобухватно и пажљиво се приступа решавању проблема и, свакако, спровођењем овог закона очекиваће се само позитивни ефекти.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени представници Министарства, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на 1. члан Закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама како би се додатно дефинисао предмет овог закона и посебно истакао значај санације ових елементарних непогода.

С обзиром на искуства која наша земља носи из 2014. године и 2016. године, када су нас задесиле заиста катастрофалне последице ових поплава, јасно је да морамо посебно водити рачуна о управљању ризицима, о повећању наше отпорности на ризике и на опасности, али и да заштитимо на адекватан начин наше становништво.

Како долазим из општине Трстеник, која је такође током 2014. године претрпела катастрофалне последице када је река Западна Морава

достигла свој историјски максимум, али исто тако и бујична поплава Љубостињске реке је направила значајне штете, када је угрожено било и извориште пијаће воде, водоснабдевање у прекиду, али оштећени и бројни путеви, објекти и пољопривредна производња је претрпела велике штете.

На отклањању последица ангажовали су се заиста сви, и министарства, и грађани, и волонтери, како би се живот што пре, у што краћем року вратио у нормалу. Тада смо усвојили у Народној скупштини Закон о уклањању последица поплава како би се координисао пријем хуманитарне помоћи, како би се одредили приоритети, како би се водио читав процес обнове и сва средства су искоришћена и за санацију инфраструктуре, за санацију путева, за санацију мостова и за обнову објеката. Заиста, муњевитом реакцијом Владе Републике Србије, у том тренутку Трстеник је била једна од општина која је проглашена приоритетом, за свега пар дана је, уз одвајање 30 милиона динара, регулисано питање водоснабдевања и успостављен је стабилан систем водоснабдевања за све становнике општине Трстеник. Војска Србије и Министарство одбране су радили на санацији овог терена, на дезинфекцији, како би се грађани у што краћем року вратили у своје домовне, али исто тако и на допремању хуманитарне помоћи.

Оно што је, међутим, трагично и што бих желела да нагласим је то што су поједини челници појединих локалних самоуправа себи дали за право да средства која су опредељена и намењена за санацију одређених објеката стоје, да рокови теку и истичу, да они не предузму ништа и да просто својом инертношћу и неажурношћу доведу у питање реализацију ових пројеката.

Средства Фонда солидарности су имала задате рокове у којима су пројекти морали бити завршени и општина која не испоштује ове рокове, који су унапред били договорени и потписани, сносила би одговарајуће последице у смислу плаћања пенала или можда чак враћање целог износа новца, без реализованих пројеката.

У Трстенику смо 2016. године, доласком СНС-а на чело локалне самоуправе, по фиокама пронашли пројекте за санацију објеката који су стајали, са роковима који увелико теку, који су били непотписани јер тадашњи, сада бивши председник општине Трстеник није могао да прихвати да му је мандат окончан. Намеће се питање, наравно, закључак да ли је некеме био интерес да ови пројекти пропадну, да не буду реализовани, да грађани остану ускраћени за ове пројекте само зато што бивши председник општине није могао да прихвати да мора да напусти своју позицију. Наравно, ми смо пројекте успели да завршимо. Успели смо да реновирамо и школе и објекте, да санирамо путеве, клизишта, чак и мост сада приводимо крају, али у сваком случају је недопустиво да један

челник, један председник општине себи да толико право и да угрози своје становнике и да им не омогући да се у што краћем року ови пројекти реализују и живот врати у нормалу.

Зато кроз овај амандман посебан акценат желим да ставим управо на санацију последица ових елементарних непогода и на одговорности локалне самоуправе, јер се оне само надовезују на оно што је припрема, а то је процена ризика од поплаве и адекватна реакција, како би се све ове катастрофе предупредиле и последице биле што мање и због тога сматрам да би и ова одредба требало да пронађе своје место у тексту закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Колега Крлићу, изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господо из Министарства, даме и господо народни посланици, направићу мали увод пре него што кренем да расправљам о самом амандману.

Заједнички именитељ света правосудних и полицијских закона је усавршавање изградње трајног система у управљању државе и због тога заслужује сваку похвалу. Систем значи да се више никада неће десити да једна политика или пар острашћених политичара изврше реформу правосуђа по сопственом налогу и тиме уруше судски систем, судску власт, самим тим и извршну власт, па и целу државу.

Веома ме је обрадовала дискусија министра када је рекао да се уводи систем каријерног напредовања без спољног утицаја. То значи да се максимално смањује могућност криминализације овако осетљивог органа као што је полиција и да се више никада неће десити да спрега криминала и полиције убије премијера, а да онда ресорни министар заседне на његово место, уместо да буде смењен на општу нашу срамоту.

Такође је веома важна информација да више неће бити могуће смањивање личних доходака припадника који часно обављају свој посао. Знам примере на тако осетљивом, тако одговорном месту, као што су специјалне јединице, рецимо, часно неко служи 20 година, а онда пређе 40. годину и више није у борбеном саставу и самим тим му се смањује лични доходак и до 30%. Када му је најпотребније, када има децу, када уђе у кредите, када школује породицу, долази у ситуацију да буде на неки начин кажњен. Тога више неће бити. То је јако важно за све њих.

Као неко ко високо цени полицајце, апсолутно подржавам заштиту, и физичку и материјалну, јер се ради о очувању реда и државног поретка, а и националног достојанства, а национално достојанство нема цену. Е, то не разуме ова рециклажа политичких отпада под радним насловом, сада смо чули да је то ипак радни наслов, Савез за Србију, за њих све има цену.

Инспирација да амандманом нарочито истакнем спречавање ублажавања последица од поплава била је катастрофа 2005. године, када су страдала села, посебно Јаша Томић у јужном и средњем Банату, у сиромашној општини Сечањ.

Истих тих година покрајинска власт улаже огромна средства у изградњу дунавског кеја са трим стазама, тениским, одбојкашким, кошаркашким теренима, цветним алејама и немам ја ништа против да Нови Сад буде најлепши град у држави, тамо ми живи већина породице, али километар тог кеја кошта као 10 километара насипа да се спасу банатска села, да се више никада не догоди да банатски паори остану без крова над главом, без својих услова и коре хлеба. А те поплаве су увек предвидљиве, јер када год крене топљење снега са Карпата, подивљају иначе мирне банатске реке.

Срећом, оваква политика равномерног развоја, назовимо је тако, отишла је у прошлост, и због свега овога подржавам изградњу уређења законског система, коначног система државе, чиме и овај амандман има смисла. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Колега Савкићу, изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на санацију бујица.

Поменута област била је досада регулисана Законом о ванредним ситуацијама из 2009. године, и његовим изменама и допунама које су усвојене 2011. године и 2012. године. Међутим, 2014. године сусрели смо се са дотада невиђеном катастрофом. За време мајских поплава били су угрожени имовина и здравље више од милион и 600.000 грађана Републике Србије у 38 општина, а укупна штета од поплава износила је 1,7 милијарди евра, што представља 4% БДП-а.

Реагујући на катастрофалне поплаве и клизишта која су се после поплава појавила, Влада Републике Србије је 15. маја прогласила ванредно стање на читавој територији Републике Србије. Истовремено, да би се

реаговало на катастрофу и имао максималан ефекат, упућен је позив за помоћ Међународној заједници, а основан је и Кризни штаб за поплаве, и позив Сектору за ванредне ситуације у оквиру МУП-а, заједно са кризним штабовима у свакој од погођених општина.

Зато, полазећи од искустава стечених применом Закона о ванредним ситуацијама, преузетих међународних обавеза и најновијих токова политике смањења ризика, створила се потреба за свеобухватним нормирањем привремених мера активности. Усвајање предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама значајно ће допринети смањењу ризика од катастрофа, повећању ефикасности реаговања у случају наступања катастрофа, као и ефикасном отклањању последица катастрофа.

Имајући све наведено у виду, Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама имаће нарочито позитиван ефекат отклањања и санације од бујица, што ће допринети свеукупном развоју републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени гости из Министарства, даме и господо посланици, у периоду од 2008. до 2013. године значајно су смањена средства за улагање у водопривреду. Сетимо се само пљачкашких приватизација, кад је девастирано 599 предузећа. Између осталог, десило се то и са водопривредним предузећима. Значи, та водопривредна предузећа више нису постојала, није постојао надзор, није био у функцији и зато смо доживели трагедију, између осталих, прво 2012, па 2014. године. Уместо да смо уложили 11 милијарди динара у санацију водопривреде, водопривредних објеката, ми смо доживели енормно велику катастрофу, где је била штета 1.700.000.000 евра, или 4% БДП-а читаве земље. Тако нешто се никада не сме поновити.

„Србијаводе“ су евидентирале 238 локација које треба санирати. То је много, али је много мање у односу на ово што смо преживели.

Ми се не можемо заштитити од катастрофа, али их можемо ублажити. Зато је рад на превенцији, пре свега, неопходан, такође и на едукацији, а затим је ту велики степен и људскости, односно емпатије.

Ја бих навела само пар примера великих непогода које су заиста узеле и животе и нама испразниле буџет. Немерљиво је говорити о

животима и буџету, али је неопходно санирати. Сетимо се само Велике Мораве и Јагодине пре пар година – 300 хектара пољопривредног земљишта под поплавом, 360 домаћинстава и хиљаду и по хектара, неупотребљивих, на територији Ужица, на подручју Лужничке долине, услед плављења реке Лужнице, поплављено 520 хектара, у Горњем Милановцу оштећен Коридор 11 итд.

Ја долазим са општине Вождовац, која до 2013. године није имала генерални урбанистички план. Можете мислити! Онда се градило ко је где желео и како је желео. Кад смо донели тај генерални урбанистички план и означили ризична подручја, престала је и дивља градња и сада знамо где, шта и како градимо. Али не само то. Кад су људи одговорни, као што је то Српска напредна странка, онда се нађе у буџету новца па се изгради у Јајинцима Јелезовачки колектор, који ће служити као главни одводник канализације за подавалска села, односно за 35.000 становника који су дотада имали септичке јаме. Такође, изграђен је Кумодрашки кишни колектор и тиме је решен дугогодишњи проблем са одвођењем кишних вода за 20.000 становника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, којим се у ставу 3. посебно дефинише смањење ризика од поплава.

У члану 1. Предлога закона дефинисан је предмет деловања самог закона у условима катастрофа, али и превенције и јачања отпорности и спремности заједнице да реагује на исту. Баш зато сам амандманом желела да скренем пажњу на проблем елементарних непогода које за последице имају велику материјалну штету.

Србија је веома рањива и изложена деловању природних опасности. Једна од главних природних опасности, између осталих, јесте поплава. Ситуација у којој смо се нашли 2014. године, када су екстремне падавине узроковале најразорније поплаве забележене у више од 100 година откада се евиденција води, указала је на значај усвајања стратешког приступа елементарним непогодама и мобилисала је Владу, министарства, општине и све друге актере да уложи веће напоре не само у изградњу једног система који ће интегрисати активности смањења и управљања ризицима од катастрофа у актуелној политици и пракси, већ и у делотворне и ефикасне активности на отклањању последица елементарних непогода.

Ризици нису исти широм територије Србије. Разликују се у зависности од врсте опасности, изложености, рањивости и капацитета за

поступање у ванредним ситуацијама. Међутим, поплаве представљају главну хидрометеоролошку опасност. Долине већих токова, где се налазе насеља, где се налазе пољопривредна земљишта, инфраструктуре и индустрија, изложени су високом ризику од поплава, које се најчешће дешавају у региону Војводине и дуж речних токова Саве, Дрине, Велике, Јужне и Западне Мораве. Податак који ми је посебно привукао пажњу јесте да потенцијално плавна подручја у Србији захватају површину од око 1,6 милиона хектара и на њима се налази око 500 већих насеља и више од 500 већих индустријских објеката, око 1.200 километара железничких пруга и више од 4.000 километара путева.

Узимајући у обзир пројекције климатских промена, које указују на то да можемо да очекујемо смањење укупне количине падавина, али се зато очекује пораст броја падавина јаког интензитета услед којих се јављају бујичне поплаве, од кључне је важности инвестирање у превентиву, јер један динар уложен у превентиву замењује осам динара уложених у санирање последица.

Овај закон трансформише стари систем, који је у великој мери био фокусиран на реаговање у ванредним ситуацијама, у један проактивнији систем, који је фокусиран управо на смањење ризика од катастрофа и јачање отпорности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени представници Министарства, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, пред нама се налази сет закона из надлежности Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, чије измене имају за циљ да се обезбеди што је могуће већи степен заштите људи и имовине.

Поплава која се догодила у мају 2014. године, у размерама које нису забележене у последњих 120 година, угрозила је животе, здравље и имовину више од 1,6 милиона људи у 38 општина у централној и западној Србији. Поплава је угрозила рад привредних субјеката, образовних установа, установа социјалне заштите и других субјеката на поплавленим подручјима, а нарочито је био угрожен несметани рад енергетског система. Када се узме у обзир свих 38 општина погођених поплавама, међу којима је и општина Лазаревац, из које ја долазим, укупна штета од поплава износила је 1,7 милијарди евра, или више од 4% БДП-а.

Најугроженији сектор био је рударско-енергетски, 32% од укупне штете, а следе стамбени, пољопривредни и трговински сектор од око 15% по сектору од укупне штете.

Бројне елементарне непогоде које су у протеклом периоду задесиле подручје наше земље послужиле су као упозорење и опомена да је неопходно да се озбиљније приступи предузимању мера као што су планирање и реализација инфраструктуре и инвестиција које су засноване на познавању ризика како би се смањио ризик наступања штетних последица већег обима.

Једна похвала за Сектор ванредних ситуација, који улаже много труда у едукацију деце, па је, поред постера и породичних приручника, израдио и видео за децу на тему „Понашање током ванредних ситуација као што су пожари, поплаве и земљотреси“.

Посебно бих истакла да је поводом обележавања Недеље смањења ризика од природних катастрофа и Међународног дана смањења ризика од елементарних непогода Градска општина Лазаревац организовала демонстрацију расположивих снага и средстава која се користе у случају елементарних непогода и других врста опасности. Циљ једне овакве показне вежбе је да се превентивним мерама утиче на најмлађу популацију како би се они упознали са спасилачким јединицама наше општине у случају елементарних непогода.

У дану за гласање Посланичка група СНС ће подржати предложени сет закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Горан Пекарски.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Михаило Јокић.

Да ли жели реч он или неко други? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела посланица Маја Мачужић Пузић.

Изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министри са сарадницима, колеге народни посланици, поштовани грађани, поднела сам овај амандман како бих указала на значај доношења овог закона, везано за земљотресе који су, нажалост, у Краљеву врло скупо плаћени и чије последице се и дан-данас у Краљеву осећају. Да се неко потрудио да донесе овакав закон пре 10-15 година, Краљеву би ти први дани новембра 2010. године изгледали потпуно другачије.

У суботу 3. новембра је било тачно осам година од тог немилог догађаја, односно од разорног земљотреса који је погодио Краљево. Тада је страдало двоје људи. Оштећено је више хиљада кућа, станова, привредних објеката. Штета је процењена на преко две и по милијарде

динара. У граду није било струје, није било грејања, вода није била за пиће. Здравствени центар „Студеница“, који је требало да прихвати повређене и рањене, а било их је преко 200, потпуно је био уништен. Операционе сале нису функционисале, породилиште је било поплављено, интернистичка болница уништена. Мобилна телефонија није функционисала.

Земљотрес у Краљеву је био врхунац уништења града који је већ у том тренутку био економски и привредно опустошен од стране жутог предузећа и жуте дружине у току претходних година, а која ни у тренуцима отклањања последица тог земљотреса није одустала од своје мисије грамзивости и пуњења сопствених џепова. У поступку санације последица земљотреса саграђено је 465 кућа, обновљено на хиљаде објеката и све би то можда могло да се сматра успехом да то исто жуто предузеће није, зарад својих личних интереса, бацило мрљу на све то.

Више тужилаштво је након тога чак на 252 стране теретило осумњичене из руководства града, а чланове тадашње жуте коалиције, да су током санације последица земљотреса у Краљеву себи и другима омогућили имовинску корист и оштетили буџет за 100 милиона динара. Терете се да су, између осталог, извођачима плаћали пуну цену да изведу радове, не умањујући вредност изведених радова за износ донираног материјала, а кога је, захваљујући племенитим људима, било заиста пуно.

И, грубо посматрајући, не би било никаквих разлога да таква оптужница не буде на чврстим ногама да се у Краљеву није десила нова елементарна непогода у виду пожара, која је задесила, види чуда, само једну канцеларију, и то, претпостављате, канцеларију одељења задуженог за санацију земљотреса и при томе уништила готово сву документацију везану за земљотресе, а претпостављате шта се након тога десило са оптужницом. Елем, да је законски и суштински било решено, као што то чини овај закон, не само превентивно деловање, већ и ефикасно реаговање у случају оваквих катастрофа, као и ефикасно отклањање последица, живот грађана би био враћен у нормалне услове у врло кратком року, без могућности злоупотреба.

Оно што је важно рећи о овом закону је и да се досадашњи фокус помера са реаговања у случају катастрофе на концепт превентивног деловања, односно спремности и смањења ризика од катастрофа, тако да ја очекујем да ће и спремност локалних заједница бити сада на вишем нивоу, али и култура безбедности и отпорности појединаца. Надам се да ће захваљујући овом закону убудуће сви бити много спремнији на ванредне ситуације, да ће се постићи већи степен заштите људи и имовине и смањити ризик од наступања штетних последица већих обима, али и злоупотребе туђе несреће. Наравно да ћу у дану за гласање подржати овај закон, а колеге посланике позивам да подрже мој амандман. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштована председнице Скупштине, поштовани министри и потпредседниче Владе, поштовани представници Министарства, колеге посланици, за 40 година свог живота нисам доживео ни двадесетогодишњи ниво вода, а онда сам имао прилику да 1999. године на локалном нивоу и 2014. године на нивоу Подунавског округа, а и наше земље, доживим стогодишњи ниво вода. Велике су последице које су нам, овога пута говорим о поплавама, оне нанеле, јер су некада људи потпуно преуредили у општини Смедеревска Паланка и шире, где протичу реке Кубршница и Јасеница, водотокове пре 40-50 година и 40 година били смо заштићени, а онда, због лошег одржавања и људског фактора пре свега, и временских неприлика, имали смо катастрофалне последице.

Много нас мање кошта улагање у превентиву, опремање, припремање објеката да они изврше своју функцију, као што су нпр. речна корита, корита мањих река која сад могу да се прескоче, а некада изгледају застрашујуће када велике воде наиђу. Сад имамо довољно искуства и на локалном нивоу и на нивоу државе да, ево, све то преточимо у закон и у будућности спречимо да имамо овакве последице какве смо имали и да то што смо записали искористимо и сада и оставимо будућим поколењима да они могу да знају та искуства.

Превентива јесте важна. На томе треба много да се ради. На едукацији треба много да се ради. Али, морам да кажем да је последњих година у сваком сегменту знатно побољшана ситуација, па кад је у питању и планирање, а посебно бих истакао, јер је било овде помињано обавештавање, да је сада, већ дуги низ година, обавештавање савршено. Понекад и превише информација имамо у сваком часу какве су метеоролошке прилике и шта се дешава, што је јако важно да бисмо могли да делујемо на прави начин.

Поплаве које су нам се дешавале, које сам ја видео својим очима, хвала богу нису однеле људске жртве. Све се десило по дану. Да се десило ноћу, и посматрајући ситуацију у каквој смо се нашли, питање је како би то било. Људи су нам најважнији, затим иду објекти, затим иде пољопривредно земљиште. У том смислу подржавам овај закон, који поправља закон који смо досада имали. Надам се да ћемо поштујући закон који доносимо на лакши начин да се суочавамо са временским неприликама које буду долазиле.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Бранко Поповић.

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом који сам предложио додатно се дефинише Предлог закона у смислу афирмације свеукупног развоја наше државе.

Смањење ризика од епидемије заразних болести је политика која се успоставља и води у циљу спречавања нових и смањења постојећих ризика кроз имплементацију здравствених мера. Новоотворена лабораторија Центра за медицинску биохемију Клиничког центра Србије омогућава најквалитетнију и најбржу лабораторијску дијагностику. За набавку најсавременије опреме и апарата, као и за комплетну адаптацију простора, издвојено је више од 1,5 милиона евра. Ова лабораторија омогућава значајно бољи квалитет и доступност лабораторијских услуга, краће чекање на венепункцију, односно бољу превенцију и ефикасније лечење пацијената. У оквиру лабораторије инсталирани су најсавременији апарати, анализатори и опрема, а систем поседује аутоматизацију радног простора од 30 метара дужине, што омогућава највећи степен заштите узорака и за сат времена може да се обради чак 1.500 епрувета и обави око 4.500 анализа. Ова референтна лабораторија свакако ће одговорити свим изазовима у смислу епидемиолошког надзора у случају ванредних ситуација, а нарочито у случају епидемија заразних обољења.

Влада Републике Србије континуирано улаже у здравствене установе, а самим тим су вишеструко повећане могућности за правовремену реакцију на епидемије заразних обољења. На овај начин спречавају се веће последице по здравље људи, смањују се трошкови сузбијања епидемија и, уопште, реакција целог система на појаву катастрофа биће бржа и ефикаснија. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Милосав Милојевић.

Изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Уважена председнице Народне скупштине, цењени министри у Влади Републике Србије, даме и господо народни посланици, у члану 1. Предлога закона предлажем да се дода став 3, који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на умањење последица бујица. У том смислу, овим амандманом умањење последица бујица уводимо као један од предмета овог закона.

Систем реаговања у ванредним ситуацијама се нашао пред огромним изазовима током катастрофалних поплава и непогода које су захватиле нашу земљу 2014. године. У току ове четири године, нажалост, десило се неколико природних катастрофа које се не памте у модерној

историји Србије. Поучени искуством из овог периода, пред нама је Предлог закона који уређује област у складу са захтевима конкретних ситуација. Овај закон је по свим стандардима и правном оквиру на европском и светском нивоу.

Општина Аранђеловац је једна од јединица локалне самоуправе која је била најгоре погођена непогодама. Велика количина падавина нанела је милионске штете на објектима и пољопривредним површинама. Оштећено је више десетина кућа, стотине хектара пољопривредних култура, а велика штета је начињена и на инфраструктури, посебно на мостовима. Влада Републике Србије је у 2018. години донела више мера за санирање последица елементарних непогода и помоћ јединицама локалне самоуправе које су погођене поплавама у мају, јуну и јулу ове године. Општини Аранђеловац је од Канцеларије за јавна улагања додељена помоћ у износу од један милион евра без ПДВ-а за изградњу и реконструкцију мостова у јавној намени. У наредном периоду биће санирана штета на шест мостова. Такође, држава ће помоћи грађанима Аранђеловца погођеним непогодама при санирању њихових породичних објеката. Комисија надлежна за процену штете поднела је 56 захтева Канцеларији за управљање јавним улагањима и Влади Републике Србије, која их је верификовала. Раде се првостепена решења и чека се рок за жалбе, након чега очекујемо да ће почети исплата. Минималан износ средстава по захтеву биће 120.000 динара.

Овом приликом желим да захвалим Влади Републике Србије која нам је небројено пута досада изашла у сусрет у тешким ситуацијама. Сигуран сам да и грађани Аранђеловца цене све што Александар Вучић и цео тим Владе чине да помогну сваком становнику Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Радосав Јовић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани потпредседниче Владе, закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама у ствари уређује област тако да заштитимо људске животе и материјалне ресурсе који су нужни. Говоримо о улози сваког појединца до нивоа државе када желимо да заштитимо наше друштво.

У скупштинској расправи данас, у расправи о амандманима углавном слушамо о последицама од поплава. Тиха и велика претња у будућем временском периоду свакако јесте недостатак пијаће воде и последице суша. Свет се данас налази у ситуацији да је потреба за пијаћом

водом непрекидно у порасту и она расте по стопи од 8% до 2025. године. Значи, 54% више ће бити неопходна количина воде за осам година него што је данас имамо на располагању, 71% земљине коре је вода, али, нажалост, само 2,5% је пијаћа вода, од тога 1% вода која је прихватљива и која је лако доступна.

Држава Србија се не налази угрожена. Она се налази, са 0,3% светских резерви, у ситуацији да може релативно лако да регулише своје изворе пијаће воде, али свакако је чињеница да је кључни фактор и проблем са којим се држава сусреће процес загађења; 50% загађења долази од индустрије, 50% од сектора становништва. Када погледате да данас милијарди људи није доступна пијаћа вода, онда то свакако представља један од битних фактора да се поведе рачуна и да држава Србија у наредном временском периоду више пажње посвети кључном фактору који ће довести у ситуацију државу Србију да има будућност.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народна посланица Ана Чарапић.

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама је само још један доказ у низу да се сви чланови Владе, да сва ресорна министарства максимално залажу и труде да свим грађанима Србије обезбеде финансијску стабилност и институционалну уређеност система. Не само да усавршавамо своје законодавство и стандарде са законодавством и стандардима Европске уније, као земља кандидат за чланство у ЕУ, већ ми увелико данас примењујемо законска решења која су довела до тога да Србија буде лидер у региону, Европи и свету по више основа, и када је у питању прилив страних директних инвестиција, и када је у питању број новоотворених радних места, раст животног стандарда са 300 евра на 450 евра за само четири године итд.

С обзиром на то да данас расправљамо о закону из области Министарства унутрашњих послова, некако ми се намеће потреба да похвалим рад самог министарства у делу да је у 2018. години набављено 14 ватрогасних возила, у 2019. години је најављено да ће бити набављено 46 нових ватрогасних возила, а за 2020. годину се предвиђа од 70 до 80. Имали смо прилике да чујемо од колега посланика опозиције да у задњих 30 година нису набављана ватрогасна возила и није се улагало у овом делу, тако да у сваком случају похваљујем рад и залагање ресорног министарства.

Такође, ресорно министарство је пример добре праксе нестраничког запошљавања. Данас су на руководећим позицијама у Министарству

унутрашњих послова људи који годинама раде у полицији и који су се само стручношћу, пожртвовањем и радом доказали и заузели руководећа радна места. У периоду од 2000. до 2012. године то није био случај. Наметала нам се потреба да размишљамо да су наше образовање, дипломе и знање безвредни и да нам је потребна само жута чланска карта за било који посао и запослење. Данас је сасвим другачије. Данас је и те како актуелно нестраначко запошљавање. Данас су једина карта за запослење образовање, стручност и знање, а то је, заправо, политика СНС-а.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштована председнице, уважени министри, даме и господо народни посланици, уважени грађани који гледате пренос ове седнице Скупштине, ја бих због грађана који гледају само укратко хтео да кажем да члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама у ствари даје и дефинише шта је предмет и шта се уређује овим законом, а касније чланови до детаља дају решења за ову област.

Мој амандман на члан 1. закона гласи да се овим законом подстиче свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на превенцију од последица олуја.

Хтео бих као подршку значају овог предлога закона да кажем да су климатске промене које постају све израженије, које су настале, већ смо говорили о законима о заштити животне средине на претходној седници, нарушена животна околина дала је последице на глобалном нивоу, па и у нашем региону. У будућности, због свих тих климатских промена, најављује се све више елементарних непогода које ће погодити нашу земљу и земље у окружењу.

Хтео бих да изнесем констатацију научника који се баве овом проблематиком, који кажу да су научници протеклих година поставили тезу да климатске промене изузетно утичу на сиромаштво, јер доводе до директног утицаја на уништавање материјалних добара, људских жртава, као и пољопривредних култура и засада, доводећи до несташице хране и воде, а потом и неминовно до раста цена хране и воде, нарочито у земљама које су сиромашније. Саме ове климатске промене и елементарне непогоде утичу на стандард људи.

Статистика једна која треба да се помене овде, која говори о значају и важности овог закона, јесте следећа. Каже се – у периоду од 1900. до 1940. године регистровано је 100 природних катастрофа.

Број природних катастрофа рапидно расте, па је у временском периоду од десет година, од 1960. до 1970. године број катастрофа повећан на 650, па је у периоду од 1980. до 1990. године број катастрофа повећан

на 2.000, а у периоду од 1990. до 2000. године на 2.800 природних катастрофа. Значи, видите колико пута је дошло до увећања катастрофа због промена климатских прилика. У нашим условима, Министарство за заштиту животне средине за припрему седнице у Паризу је дало процену да је због климатских промена у периоду од 2000. до 2015. године наша држава претрпела директу штету од пет милијарди евра. Индиректна штета овде није дата, која је по проценама три пута већа.

Значај ових климатских промена и непогода је огроман и зато и овај предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама покушава, прво, да на свеобухватан начин доведе до нормирања превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа. Друга ствар значајна у овом закону је ефикасно реаговање у случају наступања катастрофа и трећа ствар је ефикасније отклањање њихових последица, како би се што пре обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеном подручју. Значи, целокупни закон има три циља и зато у дану за гласање не само ја, него и моје колеге из СНС-а, даће подршку овом закону. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман на први члан овог закона, а у циљу додавања става 3, који би подстакао свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на смањење ризика од епидемије заразних болести.

Овим законом Влада Републике Србије и надлежно министарство показују да је брига о грађанима наш основни циљ и наша основна политика и да одговорном политиком радимо за добробит наших грађана.

Овом приликом бих се осврнула на катастрофалне поплаве које су задесиле нашу државу 2014. и 2016. године. Као здравствени радник и лекар крушевачке болнице нагласила бих да је крушевачка болница била спремна и била подигнута на виши степен мобилности када су у питању биле поплаве. Била је спремна да збрињава све оне становнике са угрожених подручја, а тада су била угрожена подручја наших локалних општина Трстеник, Варварин и део града Крушевца.

Иначе, све то смо постигли одговорном политиком како нашег садашњег председника Републике господина Александра Вучића, тако и одговорном политиком тадашњих челника крушевачке власти, господина Братислава Гашића и осталих. Морам да нагласим да је крушевачка болница до 2012. године била заиста у лошем стању, да је све било

запуштено, али управо одговорна политика коју води СНС довела је до тога да сада можемо да говоримо како о болници у Крушевцу, тако и о граду Крушевцу да је све уређено.

Они који су сада у неком Савезу за Србију, пре бих рекла савезу за пропаст Србије, сада говоре о томе да ће довести неки бољи живот и напредак у Србију. Тада су се исмејавали. Док су наш тадашњи премијер господин Вучић, господин Гашић који је био министар одбране и остали наши министри били на угроженим подручјима, они су, као и данас што проводе време, били на друштвеним мрежама, вређали интелект свих грађана Републике Србије, али како се овим законом боримо против природних катастрофа и радимо превентивно, тако и наши грађани раде превентивно на оним политичким катастрофама и на изборима дају глас онима који вреде, а то је СНС и зато побеђујемо са преко 65%. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела посланица Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, СНС од њеног оснивања до данас, значи од 2008. године па до 2012. године када смо ушли у Владу Републике Србије, од 2014. године када је Александар Вучић постао премијер Републике Србије, значи, за ових десет година показујемо, прво док смо били опозиција са одговорним идејама и плановима о преузимању власти шта све треба да урадимо у Србији да би се овде живело боље, сигурније, просперитетније, лакше за грађане Србије, а показали смо спровођењем тих планова да смо озбиљна, одговорна и државотворна странка. То смо показали на делу.

Године 2014. нас је природа натерала да покажемо снагу, оно јединство, уједињујући фактор који је СНС за грађане Србије, за све њене грађане свих националности, без обзира на разлике које нас некада и деле. Године 2014. задесиле су нас стравичне поплаве које нас готово у историји нису задесиле. Преко 1,6 милиона грађана Србије је било угрожено тим поплавама. Штета се мерила преко милијарду евра, али одговорном политиком која позива на уједињење свих грађана када нам је тешко, када је потребно да заједно скупимо снагу, предвођени Александром Вучићем, сви, рекао бих, тада и функционери и грађани Србије, изашли смо тамо где је било потребно, одазвали се позиву своје земље и бранили колико је

то тада било могуће и учинили све што је могуће заједно са својом државом. Ту су грађани Србије највишом могућом оценом оценили тада рад Владе Републике Србије предвођену Александром Вучићем и Српском напредном странком. Показали смо да нам је брига за грађане изнад свега.

Они који су довели Србију до стања у коме је била до 2012. године показали су да их није занимало да законским решењима, плановима, идејама и програмима спрече у највећој могућој мери, не можете увек да утичете на природу, али да у највећој могућој мери покушате да предвидите могућа дешавања и да утичете на то да штета од елементарних непогода буде мања. Ми то радимо и оваквим законским предлозима које имамо и планом смањења ризика за републички ниво, ниво актуелних покрајина, јединица локалних самоуправа, где уводимо и зоне непосредних ризика, регистар ризика, затим екстерни план великих удеса, дакле, посветили смо се системски решавању овог проблема.

Грађани то виде и уверен сам да ће припаднике савеза за силовање, мучење, какогод они себе називали, задесити на неким наредним изборима управо оно што је за њих највећа елементарна непогода, а то је да више неће ући у Парламент Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председнице.

Поштовани потпредседнице Владе са сарадницима, уважене колеге, говорићу кратко о две општине које су задесиле поплаве и које су имале проблеме. Овом темом дневног реда ми покушавамо да се ти проблеми више никада не понове.

Пре неколико дана је био Дан града општине Нова Варош где је, поштовани потпредседнице, додељена плакета захвалница за изузетан допринос у безбедности и противпожарној заштити у Новој Вароши. Они су имали велики проблем и опасност. Велике површине шума Златара, где постоје шуме од 100 хектара, које су имале нерешене имовинско-правне односе и самим тим нико ту није могао да ради ништа, велики број сувих стабала и било какав пожар би изазвао праву катастрофу. Ви сте одмах реаговали најмодернијим ватрогасним возилом у вредности од 250.000 евра и то је од изузетног значаја у превентиви.

Друга општина је општина Лучани, коју су 2014. и 2016. године погодили поплаве наневши велику штету становништву и привреди Лучана. И онда се кренуло прво са санацијом 2014. и 2015. године у вредности од 97,2 милиона динара, а онда једним детаљним пројектом изградње насипа на десној обали реке Бјелице у вредности од 303,2

милиона динара, веома захтевном пројекту који је урађен за рекордно кратко време, дакле заштитни системи, црпне станице. Затим се приступило и санацији на левој обали реке Бјелице у вредности од 75,2 милиона динара и овим су заштићени и привреда и становништво Лучана. Тамо имамо Наменску индустрију „Милан Благојевић“ која је претрпела значајну штету као и остатак привреде и индустријски комплекс који запошљава око две хиљаде људи.

Оно што се ових дана дешава у општини Лучани јесте покушај једне политичке непогоде да се надвије над овом општином, која себе назива Савезом за Србију. И није она толико опасна по облику, ту се још није формирао ни најмањи облик зато што не могу да скупе потписе, проблематичне су поруке које они шаљу. Проблематично је то што су управо ти људи у претходном обављању власти појели сву ону супстанцу и ону вредност која је требало да креира и онај новац од ког би се изградили сви насипи, сви објекти и сва превентива и спречило сигурно много штете. То су људи који у Лучанима грађане гледају као материјал за статистику. Њима треба статистика у Лучанима, да то вече после пребројавања прикаже нека телевизија, а онда да они објаве да је то у ствари њихов рејтинг на нивоу целе Србије. И када Наменска „Милан Благојевић“ доживи поплаву, то се и да санирати, али ако у Наменску „Милан Благојевић“ упадну мајстори ненаменског трошења новца, онда се то веома тешко може санирати и немам сумњу да ће их драгачевска труба одувати са тог подручја у неку нову општину, у неку нову месну заједницу, да мољакају за статистику, а на том путу полако сами себе претварају у статистичку грешку. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Огњен Пантовић.

Да ли жели реч? (Да.)

Изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени потпредседниче Владе са сарадницима, овај предлог закона прати тренд који смо имали досада, да расправљамо о добрим предлозима закона, о оним предлозима закона који прате реално стање у областима о којима расправљамо и да исправљају све оне недостатке које смо досада уочили.

Искуства стечена у претходном периоду показала су да досадашњи закон има одређена ограничења, да није дозвољавао бржа реаговања и да смо више били фокусирани на реаговање у самим катастрофама него на смањење ризика од тих катастрофа. Потребно је, између осталог, да се ради на развијању свести о значају превентиве и на предузимању превентивних активности свих субјеката у ланцу. Познавање и

разумевање различитих ризика је кључно за идентификовање узрока и за процесе планирања и реаговања у катастрофама.

Оно што бих посебно нагласио јесте да се у овом предлогу закона јединице локалне самоуправе обавезују да израде своје планове о смањењима ризика и оно што је посебно битно када је у питању Београд, јесте да се свих 17 општина Београда посматрају као јединице локалне самоуправе. Имајући у виду да је било много нелегалне градње, где се сада и град и Влада одлучно боре против тога, да се градило на локацијама које су биле ризичне, израдом ових планова смањиће се могућност неких катастрофа и повећаће се безбедност свих грађана.

Сигуран сам да ће предложено законско решење да омогући да се превазиђу уочени проблеми и да се развијају мере за смањење ризика од катастрофа. Позивам све народне посланике да подрже овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Бојан Торбица.

Да ли жели реч? Није ту.

На члан 1. амандман је поднела посланица Снежана Петровић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, има пословица – да би нам било боље, ми морамо постати бољи. Да бисмо мењали Србију, морамо мењати себе. Тако и у пољопривреди, ми морамо мењати начин производње и морамо спајати производњу са прерадом, пољопривредну производњу, и са производњом обновљиве енергије, да енергијом коју произведемо из зелене масе, из био-маса, можемо да напајамо не само пољопривреду и прерађивачку индустрију, и да што сељак заради на њиви, син преради у фабрици, тако да дођемо до посла и хлеба за обојицу.

Ми морамо радити све оно што претходна власт није урадила. Морамо штити пољопривреду од непогода. Ту је не можемо тотално заштити, али памету и мудрошћу можемо смањити последице, подржавајући противградне мреже и подржавајући све оно што у водопривреди треба урадити да би се пољопривреда максимално заштитила од штета које елементарне непогоде могу да нанесу.

Елементарне непогоде дођу и прођу, за годину дана, за месец дана, за неколико дана, али ја познајем једну елементарну непогоду која тренутно није ту. Ту су ови њихови савезници, бошкомирови. Дакле, познајем једну елементарну непогоду која се сада окупила у савез милионера, у савез који жели поново да се докопа грађанских џепова, да своје дебеле новчанике обложи још којим свежњем новчаница и да своје рачуне на белосветским острвима дебело попуни.

Дакле, та елементарна непогода није трајала неколико дана, та елементарна непогода није трајала месец дана, та елементарна непогода није трајала годину дана, та елементарна непогода, у облику странке бившег режима, у коју је присегнуо и овај љотићевац, дакле трајала је 12 година, а у Војводини 16 година. Бојим се да ћемо све што су у пољопривреди лоше урадили надокнадити у наредном периоду, али ту елементарну непогоду ћемо тешко уклонити уколико се поново насиљем докопа власти. Мој апел бирачима је да никако не дозволе да поново ови који размишљају својим новчаницима и дебелим рачунима, дођу на власт.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Жарко Богатиновић.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднео сам амандман на Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на спречавање епидемије заразних сточних болести.

Заразне болести животиња појављују се у зависности од карактеристика микроорганизама и могу се јавити у облику ензоотија, обухватајући мања пространства и подручја, или у облику епизоотија, захватајући шира географска пространства. Могу да изазову знатне директне и индиректне здравствене, али и значајне економске штете. Неке од њих, поред знатних штета које се проузрокују у сточарству, представљају опасност по здравље људи. Неке од кључних мера за сузбијање болести су рана идентификација, забрана кретања, спречавање илегалног транспорта животиња и уништавање заражених говеда.

На подручју града Лесковца на пословима из програма мера издавања уверења о здравственом стању животиња раде ветеринарске станице, које су одговорне за послове које им је Министарство пољопривреде доделило на одређеном подручју а њихов рад контролише Републичка ветеринарска инспекција. У случају појаве сумње или појаве заразе Републичка ветеринарска инспекција је надлежна за закониту примену правила за одређену заразну болест која угрожава већи број животиња у једном или више дворишта или на одређеној територији које се могу пренети на друге, здраве, пријемљиве животиње на одређену заразну болест.

Године 2014. на подручју општине Медвеђа у Јабланичком округу појавила се болест „плави језик“, катарална грозница, а број животиња који је тада угинуо био је већи од стотину. Манифестује се код стоке тако што им језик после уједа комарца или крпеља поплави, после чега

животиње не могу да једу и угину. Ради се о подручју које се налази у зони ризика од ширења болести из Бугарске и Македоније, где се започело са спровођењем серолошких, вирусолошких и ентомолошких испитивања и општег надзора над болести „плавог језика“.

Болест квржаве коже, нодуларни дерматитис, на подручју Јабланичког округа појавила се 16. јуна 2016. године у општини Медвеђа, а последњи случај појаве ове болести забележен је у општини Црна Трава 22. јула 2016. године. Од пет општина у једном граду у Јабланичком округу три општине су биле заражене, Медвеђа, Бојник и Црна Трава, као и град Лесковац, а две општине, Лебане и Власотинце, у том подручју су биле угрожене. Укупан број говеда на подручју Јабланичког округа тада је био 24.000 грла, које је у циљу превенције ветеринарска служба вакцинисала са 100% успешности у року од 15 дана и тиме спречила даље ширење болести и ван Јабланичког округа.

Болест квржаве коже је вирусно обољење које се не може лечити лековима, већ је према процени Министарства пољопривреде једини вид заштите сузбијање инсеката који су преносиоци ове веома опасне заразне болести. На крају, ветеринарске службе су допринеле да се даље ширење заразе заустави, а с тим у вези све похвале ветеринарској инспекцији, такође, Јабланичког округа у спречавању заразне болести, као и на стручности, залагању и посвећености. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председниче Скупштине госпођо Гојковић, поштовани министри господине Стефановићу, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама уређује предмет овог закона, те се, између осталог, каже – права и обавезе грађана, удружења, правних лица, органа јединица локалне самоуправе, аутономних покрајина Републике Србије и функционисање цивилне заштите.

У том смислу је под покровитељством Сталне конференције градова и општина 27. октобра 2018. године у Градској кући у Нишу одржан први састанак представника двадесетак општина и градова из слива Јужне Мораве са челницима Министарства државне управе и локалне самоуправе, Канцеларије за управљање јавним улагањима и Канцеларије УНДП-а у Београду. Циљ састанка је, како је истакнуто, било упознавање са иницијативом за удруживање у бољу сарадњу локалних самоуправа са овог подручја у ситуацијама природних непогода и

ванредних ситуација на превентивно деловање како би таквих ситуација било мање.

У пракси се показало да је неопходно поново успоставити систем цивилне заштите, који је одлично функционисао у некадашњој СФРЈ и по томе су многе западне земље успоставиле своје системе одбране од ванредних ситуација. Потребно је створити систем у коме ће се општине и градови удружити и искористити све своје капацитете и заједнички координисано радити пре свега на превентиви, било да су у питању чишћења и уређења водотокова, шумских путева за гашење пожара и сличне активности, јер поплаве, пожари, земљотреси и све друге стихије не познају административне границе, па зато у њиховој превентиви треба деловати заједнички.

Досада је под окриљем Сталне конференције градова и општина већ формирано неколико удружења територијалних одређених сливова река, а то су веће општине и градови из слива Западне Мораве, Дрине, Дунава, Колубаре, а покренуте су сличне иницијативе и у сливу Велике Мораве и Тимока.

Градоначелник Ниша Дарко Булатовић је нагласио да Град Ниш подржава ову иницијативу и да је спреман да као највећи град на овом подручју и град кроз који протичу две највеће реке у овом делу Србије, Нишава и Јужна Морава, све своје капацитете стави на располагање и суседним општинама, јер од природних катастрофа ниједна општина не може да се одбрани. О овој иницијативи у наредним месецима треба да се изјасне скупштине свих општина и градова са подручја слива Јужне Мораве у граду Лесковцу. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама је направио огроман напредак самим називом закона и стављањем испред „смањење ризика од катастрофа“, „управљање ванредним ситуацијама“. То је нешто, не знам да ли је добро поређење, али добро објашњава ову претходну ствар пре ванредних ситуација, а то је, рецимо, као и у здравству. Ако превентивно делујете, неће доћи до болести, до епидемије итд. Тако је и овде. Значи, једна добра дијагноза свега оног што би могло да се деси у припреми и у нечему што треба одрадити да не би дошло до катастрофа, а мислим да самим тим смањујемо саме катастрофе. Ми не можемо њих искључити, с обзиром на то да не можемо предвидети ни обим ни количину саме евентуалне катастрофе, али вероватно можемо то ублажити. Зато је ово и речено у члану 3, да је,

практично, садржај овог закона национални и локални приоритет. Значи, сам закон је рекао да је ово национални и локални приоритет.

Што се тиче субјекта система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама, сви ми смо у држави субјекти који учествују у свему томе. Међутим, ја бих почев од Владе, Министарства привреде, до грађана, ја бих се ту само кратко задржао што се тиче грађана. Грађани треба да буду обавештени, у сваком случају, треба да учествују у свему томе. Оно што је добар помак јесте да је, практично, обавеза и да је у основном и средњем образовању предвиђена едукација и обука тих ђака који ће сутра бити одговорни за оно што нам се буде дешавало и да буду спремни и обучени за такве ванредне ситуације, односно катастрофе. По мом мишљењу, то је страшан помак. Ово треба да се разуме, да се схвати да сви ми појединачно као грађани разумемо и учествујемо у свему овоме. Као грађани смо дужни да учествујемо и у заштити и у спасавању, у цивилној заштити и свакој другој заштити.

Рекао бих овде нешто што је бивша власт урадила, мислим да је то 2010. година, а то је Закон о водама. Воде су комплетно биле на нивоу Републике. Тим законом 2010. године део токова је задржан на нивоу Републике, значи велики токови, а сви мали токови су пренети на локални ниво. Сад, ни по јада што је дошло то на локални ниво, али нигде нису предвиђена средства како да се ти токови одржавају. Из тих разлога мислим да је направљена огромна грешка и да и дан-данас трпимо због те грешке.

Оно што бих препоручио и што је неко наслеђе од ранијих власти, то је да дамо предност униформисаним лицима у Сектору за ванредне ситуације. Мислим да треба дати предност у односу на цивилна лица јер то заслужују, поготово ватрогасно-спасилачке јединице, јер једноставно, без њих не бисмо могли да функционисемо или готово никако да функционисемо, и да неке грешке из ранијег периода, мада је то сада исправљено, гледамо да исправимо, у смислу да нам ватрогасци-спасиоци не буду путници који мењају три или четири превоза да би дошли негде да буду ватрогасци, јер они не познају ту ситуацију, треба им много времена да дођу, коштају много, једноставно не могу да дејствују као неко ко је са тог терена. Има примера да неко путује из Крупња до Лознице, од Лознице до Шапца, од Шапца до Коцељеве. Ту обавља посао и истог дана се враћа. Немам ништа против да тај момак ради, али мислим да то није добро ни за ту ватрогасно-спасилачку јединицу ни за државу. Мислим да је померање таквих у места одакле су, а где се створи упражњено место, и попуњавање људима који су са те територије, права ствар.

Из тих разлога предлажем да то убудуће радимо, јер имамо један укупан интерес.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Поштовани посланици, сада одређујем редовну паузу у трајању од сат времена. Наставак је у 15.00 часова. Хвала лепо.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић. Изволите, колега Милетићу.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважени представници Министарства унутрашњих послова, поднео сам амандман с акцентом на оно о чему говорим увек, на неразвијена подручја, на брдско-планинска подручја, на општине сличне мојој општини Сврљиг, Гацин Хан, Бела Паланка и већи број таквих општина. У свом амандману сам ставио акценат на проблем везан за клизишта, али сада бих нешто више рекао конкретно о проблему који се десио јуче и данас у мом крају, у општини из које ја долазим.

Десио се један велики пожар. Што се тиче свих нас у Сврљигу и у том делу региона имали смо доста таквих пожара који су били веома проблематични, велики, 2007. године. Сада се десио један такав велики пожар који је почео јуче у десет часова, где су ватрогасне јединице биле на терену. Почео је у Белој Паланци, сада се са Сврљишких планина и дела Зеленог врха пожар шири према Старој планини и шири се великом брзином. Због сувог растиња, због неприступачног терена ватрогасно-спасилачке јединице су на терену, стално су мобилне, активне су.

Сада сам хтео овде у Скупштини да обавестим и вас, представнике Министарства, представнике Сектора за ванредне ситуације. Претпостављам да ће Општина Сврљиг да уведе и ванредну ситуацију зато што је стање алармантно, зато што је велики број људи угрожен, угрожене су и животиње зато што је тај део наше општине и југоистока Србије веома добар за испашу стоке. Сад је таква ситуација да је већ четири или пет екипа на терену, наших ватрогасаца-спасилаца, и ми смо ангажовали добровољно ватрогасно друштво из мог краја и желимо сви заједно да покушамо да локализујемо тај пожар који се шири великом брзином.

Све су то ствари које су за нас који живимо у том крају врло битне, и мислим било би добро, уколико је то могуће, да надлежно Министарство унутрашњих послова у оквиру свог делокруга рада и Сектор за ванредне ситуације обезбеде један хеликоптер који би могао да учествује у гашењу пожара због тога што наши ватрогасци-спасиоци немају могућности, јер су то стварно велике косине и неприступачни терени, суво шибље и

растиње је почело да гори, а и букова шума. Иначе, наш крај је препознатљив по тој шуми, по квалитету, по здравој средини. Али стварно је битно за све нас да успемо да локализујемо тај пожар, и било би стварно добро, и позивам вас из Министарства из Сектора, да се ангажује неки хеликоптер да помогне нашим људима и да угасимо тај пожар, да се не шири и да не прави велику штету. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважена министарка са сарадницима, колеге посланици и посланице, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о спречавању ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Закон је значајан пре свега са аспекта јавне безбедности, али је, такође, и те како значајан и представља корак напред управо у погледу превентивних активности и предузимању свих оних мера превентивних које ће довести до ублажавања катастрофалних последица, односно избегавања катастрофалних последица или њиховог смањења на најмањи могући ниво.

Сем тога што је и ово један од закона који представља корак напред и унапређује читав систем Министарства унутрашњих послова, истаћи ћу учешће МУП-а у једној глобалној кризи која је захватила и нашу земљу као транзитну земљу, а у питању је мигрантска криза и у питању је заштита посебно рањивих, односно осетљивих друштвених група. Морам да истакнем да је Република Србија током мигрантске кризе и током велике сеобе народа, посебно из Сирије, која је била обухваћена ратом, али и из других земаља показала висок степен поштовања људских права, али, наравно, и највећи могући степен заштите безбедности и сигурности њених грађана.

Морам да истакнем такође да је у јулу 2016. године Влада Републике Србије донела одлуку о формирању заједничких снага Полиције и Војске Србије управо у циљу обезбеђења државне границе, и то према Бугарској и Македонији, у циљу сузбијања ирегуларних миграција. Морам да истакнем да је Министарство унутрашњих послова награђено првом наградом, заједно са мађарским полицајцима, управо на плану спречавања кријумчарења људи.

Такође морам да истакнем да је Министарство унутрашњих послова донело Меморандум и заједно са Републичким јавним тужилаштвом оформило сталну ударну групу за спречавање кријумчарења људи, јер знамо да велика мигрантска криза, која је погодила све земље, а наравно и

нашу земљу, мада су мигранти кроз нашу земљу пролазили, као транзитну, да су многи користили мигранте како би се обогатили и како би се у ствари бавили кријумчарењем људи. Морам да истакнем да је ова стална ударна група за сузбијање кријумчарења људи 2017. године ухапсила 13 лица која су са подручја Македоније покушала да прокријумчаре 107 избеглих лица, а такође је пре три дана, захваљујући активностима полиције, на подручју Кикинде, Суботице, Кањиже откривена осмочлана криминална група која се бавила кријумчарењем миграната из Индије и Авганистана.

Наравно да је циљ и фокус МУП-а безбедност и сигурност наших грађана, али током мигрантске кризе је Министарство унутрашњих послова и те како показало да је једном координисаном, једном ефикасном, једном мултидисциплинарном активношћу и те како радило на заштити људских права и миграната, а пре свега оних најрањивијих, а то су деца. Морам да истакнем да је у Суботици у Дечијем дому „Колевка“ опремљено једно крило у коме су смештена деца мигранти без родитељске пратње. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Атлагићу, изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине господине Арсићу, госпођо министарко правде, драго ми је, госпођо министарко, што сте ви и др Стефановић врло често у овом високом дому међу нама. То у првом реду говори о вашем односу према раду, заједно са вашим сарадницима, а и посвећености. Морам да нагласим да и данас у преподневним часовима, а ево и сада у послеподневним, има дупло више ваших сарадника него читаве опозиције овде преко пута нас.

Морам да нагласим да је господин Стефановић својевремено председавао овом високом дому, Парламенту, и по општој оцени, како позиције тако и опозиције, најбоље у последњих 20 година. Ништа слабије не обавља ни функцију министра унутрашњих дела, што говори о резултатима постигнутим за време његовог руковођења.

Уједно користим прилику да се захвалим Министарству унутрашњих послова што је у једној години одржало 34.000 часова из подручја безбедности нашим ученицима, што је од велике васпитне вредности, а и придонеће укупној безбедности у нашој земљи.

Овај закон а и предложени амандман, уколико га Влада Републике Србије прихвати, придонеће националној сигурности, а тиме и укупној убрзаној модернизацији Републике Србије, за коју се несебично залаже и спроводи Влада Републике Србије, највећи број уважених народних посланика и највећи број грађана Републике Србије, а мотор убрзане

модернизације Републике Србије је наш уважени председник Републике Србије господин Александар Вучић.

Бивши режим није водио рачуна о националној безбедности Републике Србије, посебно о одбрани од поплава. То, поред осталих, показује и бивши председник Владе Републике Србије, а данас уважени народни посланик Зоран Живковић, кога моментално нема овде међу нама, у народу звани Пољопривредник у Покушају, који је чак негирао постојање катастрофалних поплава 2014. године, када је 15 дана после 30.05.2014. године изјавио: „Поплаве су вешто измишљена манипулација. Морам признати да сам и ја насео тој пропаганди“. Поштовани грађани Републике Србије, да ли можете да поверујете да је ова особа председавала Влади Републике Србије у једном од мандата?

Није само Зоран Живковић својим наступима радио против интереса грађана Републике Србије. То су, поред осталог, чинили, а и чини свакодневно савез за другу пљачку Србије, као што су Вук Јеремић звани Вук Потомак, Драган Ђилас звани Ђики Мафија, Саша Јанковић звани Сале Прангија, Јанко Веселиновић звани Јанко Станокрадица, Душан Петровић звани Дуле Кривоубица и многи други у том савезу лезиједовића, превараната, лопужа, луфтигуза и вјетрогоња и џабалебароша, који свакодневно тумарају Србијом не би ли прибавили неки политички поен. Заборавили су само једно, да су их грађани Републике Србије послали у политичку прошлост, из које се засигурно неће вратити.

На крају, ми говоримо већ два дана о Поверенику и о Закону о заштити података личности. Ја упозоравам грађане Србије, Родољуб Шабић је већ две године политичко лице и бави се чистом политиком. Као што је раније радио и Саша Јанковић, бавио се политиком. Видећете за који месец, претрчаће у савез лопужа, превараната, лезиједовића, луфтигуза и вјетрогоња. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски. Изволите, колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Другарице и другови, даме и господо народни посланици, уважена госпођо министре са сарадницима, апсолутно је јасно да стари закон, сада већ можемо да кажемо стари, о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, који је донет 2009. године, мењан 2011. године, допуњаван 2012. године, једноставно није издржао пред несрећама и катастрофама које су се у Србији десиле у међувремену.

Очигледно је овај предлог закона који се налази пред нама један заиста квалитетан предлог да се превазиђу сви недостаци који су уочени,

нажалост, на практичним примерима и који су можда утицали да штета од катастрофа које су задесиле Србију у овом периоду буде и већа него што је морала да буде.

Наиме, добро је што овај закон, за разлику од претходног закона и ситуације какву смо имали у Републици Србији, на врло јасан и прецизан начин дефинише шта су чије обавезе, шта су чија права. Оно што је важно, важно је да постоје јасно дефинисани приоритети, а то је да се живот грађана ставља на прво место, да се превенција поново укључује и враћа у систем, а успоставити систем када га неко једном, практично, уништи и растури је јако озбиљан, тежак и мукотрпан посао.

Наиме, паралелно са материјалним средствима која треба да потпомогну и олакшају да се предупредe катастрофе или, када до њих дође, да штетне последице буду што мање, уједно се мора радити поново на обуци грађана, на подизању свести и, једноставно, прихватању једне чињенице да без добро организованих грађана на нивоу локалне самоуправе, који ће бити јасно координисани, свесни и учествовати у свим поступцима и процедурама које буду предвиђене за поједине елементарне непогоде, нема добрих резултата ни на превенцији, ни на смањењу штете, а ни на отклањању последица. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Изволите, колегинице Стојковић.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Уважена министарко Кубуровић са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, процењује се да око 90% свих катастрофа које се десе у свету јесу катастрофе које су изазване природним фактором. То је исто била ситуација са мајским поплавама када је у трећој недељи маја 2014. године Србија била погођена историјским поплавама. Ове поплаве су погодиле читав један регион. Поред Републике Србије, погођене су и Република Хрватска и Република Српска. Читав систем безбедности је управо тог месеца маја 2014. године био пред великим тестом. Бујичне поплаве погодиле су 38 општина централне и западне Србије.

Суштина мог амандмана на члан 1. јесте да се дода став 3, који ће се више односити на санацију последица бујица. Овај амандман дефинише сам предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Бројке нас опомињу. Бројке говоре о томе да је потребно да станемо и да се замислимо, да направимо план шта радити даље, како да будемо ефикаснији, како да се са овим недаћама на што бољи начин ухватимо

укоштац. Бројке су такве да показују да је у Србији регистровано више од 11.500 бујичних водотокова, док бујичне поплаве представљају најчешћу појаву из тзв. арсенала природних ризика.

Ерозија је главни фактор за настанак бујичних поплава. Ерозија је присутна на 75% територије Србије са просечном годишњом продукцијом ерозионог материјала од око 30 милиона метара кубних, од чега чак осам милиона метара кубних доспева у наше реке, доспева у наша речна и поточна корита и то је узрок енормних количина блата и камена у поплавленим местима и градовима.

Бројке су такве да говоре да су читав један период, читаве деценије, од 1950. године до 2014. године, биле разорне негативне последице бујичних поплава. Те бујичне поплаве у нашој земљи однеле су чак 80 људских живота. Учиниле су материјалну штету енормних размера. Материјална штета се процењује на неколико милијарди евра. Учесталост појаве бујичних поплава, интензитет и распрострањеност чини их сталном претњом, не само када говоримо о екологији, већ и када говоримо о читавој једној економској и социјалној ситуацији у Републици Србији.

Током поплава 2014. године, али и поплава које су нас задесиле 2016. године, и поплава које су нас задесиле ове године, значи 2018. године, припадници Сектора безбедности, припадници Сектора за ванредне ситуације су заиста били на висини задатка и све време су били уз свој народ и пружили су адекватан одговор једној оваквој пошасту која, ево, видимо, скоро сваке године угрожава нашу земљу.

Заиста имам ретку прилику да јавно честитам свим припадницима безбедносног сектора, свим оним спасиоцима, ватрогасцима, полицајцима, српским војницима који су даноноћно били уз свој народ. Заиста бих желела са овог места, из Дома Народне скупштине, да им изразим заиста велико страхопоштовање зато што даноноћно раде, зато што обављају један јако тежак и одговоран посао како бисмо се ми као грађани Републике Србије осећали безбедније и сигурније. Припадници Министарства унутрашњих послова су ти који омогућавају да грађани Републике Србије у овој земљи живе без страха. Они су ти који омогућавају напредак читавог друштва. Они штите закон и грађане, без обзира на пол, на верску или другу припадност. Они штите даноноћно нашу децу. Они нам обезбеђују сигурнију и бољу будућност. Улога полиције је заиста значајна, нарочито у 21. веку, у веку који се суочава са бројним изазовима и на унутрашњем и на међународном плану.

Поздрављам одлуку председника Александра Вучића, али и министра Стефановића, да се за припаднике службе безбедности обезбеде станови по повољнијим ценама. Добра вест је, ево, у октобру смо у свим медијима могли да видимо да ће први станови кренути да се граде у

Врању, 486 станова, затим у Нишу, где ће се изградити највише станова за припаднике снага безбедности, чак 2.400 станова, али и у Београду где је одређена локација у градској општини Земун и да ће се ту изградити 1.000 станова за припаднике МУП-а.

Након 2014. године спроведена је темељна реформа свих сектора МУП-а и рекла бих да се и у јавном мњењу променио дискурс. Поново је постало популарно бити полицајац, ватрогасац, припадник жандармерије. За то је заслужан један човек. То је први човек Министарства унутрашњих послова, потпредседник Владе Републике Србије господин Стефановић, који заиста свакодневно ради да се ове реформе убрзају, да се оне наставе и да српски полицајац коначно добије сву неопходну опрему, униформе, обућу. Заиста се никада више није улагало него што се сада улаже у модернизацију српске полиције.

Какво смо стање затекли пре те 2014. године? Па наши полицајци су заиста били и боси и голи. Нису имали основна средства за рад, а баве се заиста једним тешким и специфичним занимањем.

Свакога дана можемо да видимо из медија да заиста Министарство ради пуном паром на пројектима попут „сејф ситија“, безбедних градова, видео-надзора у свим основним школама, набавке софтвера, дигитализације, али иде укорак са пружањем услуга грађанима. Сада су коначно грађани у фокусу Министарства унутрашњих послова и о томе сведочи заиста велики број онлајн услуга. Ви данас можете из своје дневне собе, из своје куће, из своје канцеларије да преко свог компјутера или мобилног телефона закажете једну од онлајн услуга, што заиста у претходном периоду није било могуће. Можете да закажете вађење личних докумената. Заиста се доста ради на томе да се у великом броју градова и општина отварају нове полицијске испоставе које омогућавају да се грађани у свом кварту, у свом насељу, у својој улици осећају безбедније.

Такође, као што сам већ рекла, мења се нешто када је реч о јавном дискурсу. Сада је популарно бити српски полицајац и српски ватрогасац. О томе сведочи велика навала на конкурсима Министарства унутрашњих послова. Само током ове године ће бити запослено 275 нових ватрогасаца. Драго ми је што могу као грађанин да кажем да је неопходно да наставимо са модернизацијом Сектора за ванредне ситуације, да подмлађујемо састав, јер управо су ватрогасци ти који сваког месеца гасе на стотине и стотине пожара у нашим градовима, у нашим општинама.

Важно је да радимо и на превентиви када је реч о управљању ванредним ситуацијама, али важно је да наставимо и са едукацијама. О тим едукацијама вам је говорио мој колега проф. Марко Атлагић. Више од 2.000 припадника МУП-а, неки су и пензионери, некадашњи полицајци,

свакодневно раде едукације и едукују наше најмлађе малишане у основним школама. Важно је да на време кренемо са едукацијама и обукама како бисмо децу која одрастају у нашој земљи научили да на адекватан начин реагују у ванредним ситуацијама, али и како да се заштите и да буду бољи и да адекватно поступају на улици, у насељу и свом школском дворишту.

Ја бих сада желела да кажем шта је то што нуди овај други савез који је прекопута нас. Жао ми је што су само два представника опозиције данас из тог савеза за уништавање Србије прекопута нас. Они су састављени из најразличитијих странака и најразличитијих покрета. Знамо ко им је шеф, али се сваког дана види и ко су им експерти. Јуче смо имали у свим средствима јавног информисања прилике да видимо ко су им експерти у области безбедности, ко им је кандидат за будуће функције у Сектору безбедности ако освоје власт.

Имали смо прилике да видимо заиста чудо невиђено, стручњака за безбедност из ријалитија, господина који се дружи свакодневно са криминалцима, а који предлаже епохална решења – да цена горива у Србији буде пет евра, да грађани уместо колима и моторним возилима долазе на посао пешке или бициклима. То је, заправо, њихова основна платформа за развој Србије. Ја им поручујем са овог места, са места народног посланика, да крену прво од самих себе. Прво, они који се крију иза скупочених аутомобила сада саветују грађане како ће да одлазе на посао. Нека они крену да долазе на посао бициклима, прво, нека они крену да смање своје стомаке и да на посао иду пешке па онда нека саветују грађане Београда и осталих градова.

Заиста смо наследили тешко стање у српској полицији. Верујем да смо имали много Лепомира на сваком ћошку, у сваком сектору МУП-а. Показали смо и доказали да заиста нема недодирљивих и да у свакој акцији показујемо нулту толеранцију ка криминалу и ка корупцији у нашој земљи. Због свега тога, заиста сматрам са овог места да је важно да усвојимо ове реформске законе из МУП-а и Министарства правде. Желим са овог места да позовем све своје колеге народне посланике да у дану за гласање подрже ове реформске законе, како би грађани ове земље били сигурнији, безбеднији, како би се остварили сви они стандарди који су нам у претходном периоду недостајали. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите, колегинице.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштована министре Кубуровић, Градска управа у Бору је у складу са својим законским обавезама и овлашћењима предузела бројне активности на јачању капацитета заштите и спасавања.

Током 2018. године покренут је поступак израде планских докумената, процене угрожености и плана заштите и спасавања града. Оба ова планска документа су израђена. Процена угрожености и план заштите и спасавања биће послати Министарству унутрашњих послова, односно Сектору за заштиту и спасавање, ради добијања сагласности. Задња процена угрожености у Бору рађена је 80-их година прошлог века.

У току је и процес израде техничке спецификације за расписивање јавне набавке којом би се систем за јавна узбуњивања довео у исправно стање. Задњи пут су све сирене за јавно узбуњивање биле у исправном стању 1999. године.

У сарадњи са Националним тренинг центром за ванредне ситуације МУП-а Републике Србије заказана је и обука за чланове Штаба за ванредне ситуације и поверенике цивилне заштите. Обука ће се одржати 13. и 14. новембра. Задња обука је рађена пре више од 15 година, а ми очекујемо да ће тиме Штаб и мрежа повереника функционисати на једном много вишем нивоу, јер ће људи који представљају костур заштите и спасавања добити адекватну обуку и знање.

Наша ватрогасно-спасилачка јединица у Бору пре два месеца добила је нову опрему у виду наменског возила и ауто-цистерне. Господин Стефановић је лично уручио кључеве. Тиме је значајно олакшан посао нашим ватрогасцима-спасиоцима.

Закључак је, дакле, да се и у ову област након више деценија улажу значајна средства, што потврђује тврдњу да је Влада максимално посвећена решавању нагомиланих проблема у различитим областима и да тежи да сви ми живимо у што сигурнијем и што безбеднијем окружењу. Засада толико. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Изволите, колега.

ВЛАДИМИР ПЕТКОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважена министарко Кубуровић, даме и господо народни посланици, грађани Србије, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа, да се дода став 3, а односи се на смањење ризика од олуја.

Ако узмемо у обзир, и самим тим знамо то да је претходни закон донесен пре седам година и као такав имао је велики број недостатака,

сматрам да ћемо доношењем новог закона створити могућност да неке правне празнине које су досада постојале једноставно нестану.

Оно што бих се сложио са колегама народним посланицима са територије града Београда, тј. локалних самоуправа које припадају јединици локалне самоуправе града Београда, јесте да ће се нови закон односити и на локалне самоуправе градских општина. У великој мери ће то на неки добар начин унапредити и обезбедити додатна средства као превентиву за наредни период борбе против катастрофа на које, једноставно, ми не можемо да утичемо.

Оно што бих посебно истакао јесте да вас подсетим да смо у претходним годинама имали јако велике елементарне непогоде 2014. у градској општини Обреновац, где сам био лично присутан, и 29. јуна 2018. године имали смо поплаве које су се десило на мојој територији, тј. у општини Барајево, са које долазимо.

Желим да напоменем да се у годинама иза нас јако мало улагало у повећање свести грађана, у превентиву, а камоли тек у отклањање могућих последица које, на сву срећу, сматрамо да могу бити без људских жртава. Игром случаја, 29. јуна 2018. године дошло је до елементарних непогода на територији општине Барајево, где је пало преко 100 литара кише по квадратном метру. Да су грађани и локална самоуправа имали више могућности и, наравно, свести, не би дошло до поплава тих размера, да су само изумрла стабла која су нанела штету и прављење неких тренутних брана које су пуцањем изазвале поплаву у централном делу општине.

Ја се надам да ће предложени закон у великој мери смањити елементарне непогоде и да ћемо у наредном периоду свакако настојати да буду без људских жртава. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштована госпођо министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, основни циљ и разлог доношења овог закона јесте потреба да се систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама као део јединственог система националне безбедности Републике Србије правно уреди на јединствен начин, стварањем правних услова за успостављање јединственог интегрисаног система, а да се истовремено систем организације и функционисања усклади са реалним потребама заштите и спасавања становништва и материјалних добара од елементарних и других непогода.

Систем реаговања у ванредним ситуацијама, који је главни предмет уређивања овог закона, нашао се пред огромним изазовима током катастрофалних мајских поплава 2014. године. Поплавама су били угрожени животи, здравље и имовина више од 1,6 милиона људи у 119 општина централне и западне Србије, а укупна штета од поплава износила је 1,7 милијарди евра, што чини више од 4% бруто друштвеног производа.

Предлогом закона стављају се у први план принципи, плански документи и мере и активности које треба да допринесу што успешнијој превенцији од катастрофа, јачању отпорности појединаца и заједнице на последице елементарних и других непогода и подизању нивоа спремности за реаговање у случају наступања елементарне и друге непогоде.

Планирање и реализација активности, инвестиција на свим нивоима које су засноване на познавању ризика и којима се обезбеђује што је могуће већи степен заштите људи и имовине од евентуалног наступања нових катастрофа, представља системски одговор друштва на ову врсту опасности и омогућава смањивање ризика од наступања штетних последица већег обима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић. Изволите, колегинице.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама је надоградња постојећег система и Закона о ванредним ситуацијама. Кључно обележје овог закона представља стављање превентиве у први план. То је у ствари заједничка припрема и ангажовање самих локалних самоуправа, правних субјеката и самих грађана.

Новина што се тиче града Београда, којег као локалну самоуправу чини 17 општина, јесте та што је обавеза локалне самоуправе проширена и на градске општине града Београда. Београд се досада третирао као локална самоуправа коју чини 17 општина и због спорости у реаговању, недоумица и разних других недостатака у систему предато је сада јединицама које су општинске у граду Београду, јер оне нису локалне самоуправе али имају пренете надлежности и имају одлике локалне самоуправе и значајне су у аспектима спасавања.

Желим да похвалим и истакнем рад МУП-а у протеклој 2017. години. Припадници МУП-а Републике Србије у претходној години су направили рекордне резултате у више области. Навела бих смањење стопе криминалитета. Резултати који су најбољи у протеклих десет година. Гледајући овај период, почињено је и најмање кривичних дела убистава, док је број саобраћајних незгода за 17% у просеку смањен последњих десет година. Припадници МУП-а су у 2017. години угасили више од

31.000 пожара. Издали су више од 2,4 милиона пасоша, личних карата, возачких и саобраћајних дозвола, а на граничним прелазима је извршена контрола скоро 69 милиона путника. Резултати рада МУП-а се виде и у 2018. години, јер је њихов задатак да Србија, а и њени грађани, буду безбедни и сигурни.

На крају, желела бих да похвалим и рад Министарства правде, чије ћу предлоге закона, измене и допуне закона, подржати у дану за гласање, а нарочито бих истакла и нове законе, као што је закон о бесплатној правној помоћи и закон о лобирању. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господа народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. са циљем да укажем додатно на значај доношења овог закона.

Доношење закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама предлаже се како би се побољшао општи оквир за успостављање ефикасног интегрисаног система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама у циљу смањења постојећих ризика, спречавању ризика у будућности и ефикаснијег одговора на катастрофе.

Сложили смо се сви у дискусијама у начелу, које смо имали претходних дана, да је превентива најважнија и да управо треба радити на унапређењу концепта спремности и смањењу ризика од катастрофа.

Планирана је и реализација активности инвестиција на свим нивоима које су засноване на познавању ризика којим се обезбеђује већи степен заштите људи и имовине од евентуалног наступања нових катастрофа, и то је, у ствари, системски одговор друштва на ову врсту опасности и омогућава смањење ризика од наступања штетних последица већег обима.

Од 2014. године до данас на територији града Лесковца лоцирано је и санирано преко 50 километара водотокова другог реда, где је град уложио преко 30 милиона динара. Захваљујући томе, проблеми са изливањем и поплавама су сведени на минимум. Ако имамо у виду да елементарна непогода прва наступа на територији јединица локалне самоуправе и да се благовременим реаговањем могу спречити и ублажити последице, логично је што се предлогом овог закона, као и досада, јединице локалне самоуправе стављају у први план и дефинишу њихова права и обавезе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.
Изволите, колега.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, заштита и спасавање заснивају се на сарадњи, солидарности, правовременом и усклађеном деловању субјеката система заштите и спасавања.

Свако има право на заштиту од несрећа и катастрофа проузрокованих елементарним непогодама и другим несрећама, а заштита и спасавање људских живота имају предност над свим другим заштитним и спасилачким активностима. Органи државне управе морају обезбедити да становништво на подручју које може погодити елементарна и друга несрећа буде обавештено о опасности и да приликом обезбеђења заштите од елементарних непогода и других несрећа приоритетно спроводе превентивне мере заштите у складу са својим надлежностима.

У немалом броју случајева, конкретан пример, Војска Србије је заиста доста помагала граду Новом Пазару са чистачима снега, који су због великих падавина били неопходни за рашчишћавање путева у нашем крају. У тим деловима наше земље снег услед јаког ветра достиже заиста огромну висину и у једном дану остане велики број људи заробљених у снегу и сметовима. Из напред наведених разлога, као и због тога што се често дешава да због снежних наноса и ниских температура најтежа ситуације буде на Пештеру и у Новом Пазару, сматрам да је неопходно да се предложени амандман усвоји. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.
Колега Митровићу, изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Господине председавајући, поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам поднео амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама је од посебног интереса за Републику Србију и представља део система националне безбедности. Област управљања ванредним ситуацијама уређена је Законом о ванредним ситуацијама који је донет у децембру 2009. године. Потом су уследиле измене и допуне и то 2011. и 2012. године.

Систем реаговања у ванредним ситуацијама, који је главни предмет уређивања овог закона, нашао се пред огромним изазовом током

катастрофалних мајских поплава 2014. године. Поплавама су били угрожени животи, здравље и имовина више од 1.600.000 људи у 119 општина централне и западне Србије, а укупна штета од поплава износила је 1,7 милијарди евра што чини више од 4% БДП-а.

Основни циљеви којима тежи решење у Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јесу првенствено у свеобухватном нормирању превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа, ефикасном реаговању у случају наступања катастрофа, као и у што ефикаснијем отклањању њихових последица како би се што пре обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеном подручју.

Ја позивам колеге народне посланике да у дану за гласање подрже предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Вељковићу.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, животну средину угрожавају бројне и разноврсне опасности, којима се човек супротставља у границама својих умних и техничких могућности. Од свих појава, поплаве изазивају највеће материјалне и еколошке последице, које се могу прогласити ванредним стањима.

Генерално, главни узроци поплава су повремене појаве киша јаког интензитета, као и кише умереног интензитета, а које трају необично дуго. Поплаве изазивају различите штетне последице, односно проузрокују штету, а највеће штете су, свакако, изгубљени људски животи. Остале штете могу се поделити на материјалне и нематеријалне, директне и индиректне. Управо са таквим последицама сусрели смо се у периоду април–септембар 2014. године, када је због обилних падавина дошло до поплава на простору који обухвата око 20.000 квадратних километара, што се дотада никада није догађало. Последице су биле катастрофалне и манифестовале су се у угрожавању живота, здравља и имовине више од 1,6 милиона људи у 119 општина западне и централне Србије, а укупна штета износила је 1,7 милијарди евра. Узимајући у обзир искуства из тог периода, као и чињенице да је поплавама потенцијално угрожено 18% територије Републике Србије, највише у приобаљу Дунава, Тисе, Саве, затим Мораве, Дрине и Колубаре, намеће се потреба даљег развоја превентивних активности у овој области.

До погоршања стања заштите од поплава у Србији долази услед људских активности, као што су крчење шума, непланска урбанизација,

оштећење водних објеката. Даљем погоршању могу допринети неправилна управљања водним објектима, као и потенцијалне климатске промене.

У одбрани од поплава највећи значај имају превентивне заштите, које морају обухватити просторну целину водотока, приобаља и слива. Основни циљ превентивних мера састоји се у смањењу вероватноће појава изливања великих вода и редукцији потенцијалних штета од поплава. У том смислу потребно је, поред осталог, планирати на свим водотоцима другог реда чишћење корита и растиња, а у превентивне мере спадају и правовремено узбуђивање, евакуација становништва и склањање покретне имовине. Све ове превентивне мере изискују велика финансијска издвајања, али све што се данас не инвестира у превенцију, ако дође до поплава, касније ће се платити седам пута више.

Схватајући значај превентивних мера, Србија је у систему заштите од ове непогоде од 2014. године до данас уложила око пола милијарди евра и завршила 410 градилишта у 101 општини Србије.

Управо предложеним законом, поред осталог, предвиђају се и мере и активности које треба да допринесу што успешнијој превенцији од катастрофа и подизању нивоа спремности за реаговање у случају наступања елементарне и друге непогоде, па га, стога, у дану за гласање треба подржати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Изволите, колегинице.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, полазећи од дужности сваког одговорног друштва да ради на унапређењу степена своје одговорности према претњама од катастрофа, као и чињенице да су претње ове врсте у последњим деценијама све присутније на глобалном нивоу, неопходно је радити на унапређењу постојећег система заштите и спасавања у Републици Србији. Мој амандман у члану 1. овог закона иде у правцу смањења ризика од последица катастрофа.

Поплаве које су се догодиле у Републици Србији у мају 2014. године, у размерама које нису забележене у последњих 120 година, угрозиле су животе, здравље и имовину више од једне шестине милиона људи у 38 општина у централној и западној Србији. Поплава је угрозила и у великом обиму уништила имовину веће вредности, чиме је био онемогућен рад привредних субјеката, школа и других образовних установа, здравствених установа, установа социјалне заштите,

енергетског система Републике Србије. Штетне последице поплава су нарочито биле видљиве у области пољопривредне производње, тако да су засађени пољопривредни производи у већем обиму уништени, а сточни фонд је у великој мери био угрожен, у одређеном обиму и уништен. Наравно, велики губитак у поплавама представља и губитак људских живота који се никаквим мерама не могу вратити, па је Влада 20. маја 2014. године прогласила и тродневну жалост у Србији.

У септембру 2014. године, значи само четири месеца после мајских поплава, источни део Србије, три општине Борског округа, погођен је елементарним непогодама. Велике бујичне поплаве које су покренуле многа клизишта имале су за последицу ванредну ситуацију у том делу Србије. Наведени догађај мора послужити као упозорење и опомена да је неопходно да се у Републици Србији озбиљније приступи предузимању мера као што су планирање и реализација инвестиција које су се заснивале на познавању ризика којима ће обезбедити што је могуће већи степен заштите људи и имовине од евентуалних наступања нових поплава већег интензитета, односно смањити ризик наступања штетних последица већег обима. С обзиром на то да се ми налазимо у једном одговорном друштву и с обзиром на политику коју води наш председник, сада се много више води рачуна о таквим катастрофама које се дешавају код нас у земљи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Изволите, колега.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, колегинице и колеге, област управљања ванредним ситуацијама уређена је Законом о ванредним ситуацијама који је донет у децембру 2009. године. Затим су уследиле измене, и као код већине закона које је донела претходна власт за време свог мандата, ни овај није било могуће додатим изменама и допунама ускладити и адекватно дефинисати, већ је потребно урадити нови закон који би уредио питање у овој области, што ми тренутно и радимо.

Србија се суочила са врстом катастрофе коју није узроковала природа, већ владавина претходне власти и која је заиста бацила читав народ на колена и државу довела на ивицу амбиса. Штета коју су нам нанели још увек није санирана и требаће године и године да се исправи учињено. Нанете су озбиљне последице грађанима и њиховим материјалним добрима, јер другачије нису могли да грабе за себе и да увећавају стање на рачунима и квадрате на ексклузивним локацијама.

Ратови, санкције и ниједна природна непогода није могла да уништи нашу државу онолико колико је то успела господа из претходне

власти. Пљачкашким приватизацијама које су спроводили, грађани Србије и Србија су уништавани темељно и намерно. Иза њих је остала највећа стопа незапослености и сиромаштва у Европи. Упропастили су угледне фирме и дозволили криминалу и корупцији да се размаше и обухвати све сфере друштва. Господа се богатила прибављајући материјалну корист за себе кроз намештене тендере, проценте и провизије, черупање државног буџета, срозавање угледа институција, чак и кроз отимање социјалне помоћи и куповину гласова на изборима.

Заштита од оваквих догађаја подразумевала је предузимање одређених мера, односно постојање јасне свести наших грађана о последицама, размерама и озбиљности свега што се дешавало за време владавине претходне власти. Једно је било јасно. Требало је спасавати што се спасити може. Много тога је уништено, али је будућност за грађане Србије морала да буде извеснија и избори су били ти где је претходној власти показано колико су лоше радили и да никада више неће бити у прилици да направе толику катастрофу у Србији.

Амандман који сам предложио, чијим би се усвајањем створили неопходни нормативни услови за ефикасније спровођење заштите од елементарних и других непогода, допринеће повећању степена безбедности грађана.

У савременом свету смо сведоци повећаног броја природних катастрофа, поплава, суша, земљотреса, олујних ветрова који причињавају све већу штету. Знамо да последице катастрофа дуго трају. Угрожена подручја имају велике потребе за финансијском и материјалном помоћи месецима након тога, а то подразумева надзор и праћење над заразним болестима, обезбеђивање медицинског материјала, успостављање нормалне службе примарне здравствене заштите, водоснабдевање становања и запослености и помоћи заједници за ментални и социјални опоравак након јењавања кризе. Природне катастрофе нису увек узрок за избијање епидемија, али свакако јесу ризик за повећање броја оболелих од заразних болести које, уколико систем реаговања и заштите није адекватно организован, у неком моменту може да измакне контроли и пређе у епидемију. Доношењем овог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама побољшао би се општи оквир за успостављање ефикасног интегрисаног система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама у циљу смањења постојећих ризика, решавања стварања ризика у будућности и ефикаснијег одговора на катастрофе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Колега Ђуришићу, изволите.

ЖИВАН БУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарко са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама и он гласи – у члану 1. Предлога закона додаје се нови став 3. који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на санацију последица јаких киша.

Члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама прописује предмет овог закона и области на које се овај закон односи. Област управљања ванредним ситуацијама досада је била уређена Законом о ванредним ситуацијама који је донет 2009. године, а мењан је и допуњаван 2011. и 2012. године. Овом приликом осврнуо бих се на јединице локалне самоуправе, с обзиром на то да елементарна непогода прво наступа на територији јединице локалне самоуправе и да се правовременим реаговањем могу спречити или ублажити последице исте. Из тих разлога овим законом, као и досада важећим Законом о ванредним ситуацијама, локалне самоуправе стављају се у први план.

Локална самоуправа општине Велика Плана, сходно Закону о водама, Одлуци о одређивању граница водних подручја, Одлуци о утврђивању и попису вода другог реда, у поступку припреме плана одбране од поплава, а следећи обавезе проистекле из Закона о ванредним ситуацијама, сачињава годишње програме мера и радова на смањењу ризика од поплава на водотоцима другог реда. Подручје општине Велика Плана лоцирано је у сливу реке Велика Морава, па стога припада водном подручју Морава. С обзиром на доминантну улогу притока реке Јасенице, реке Рача, са значајним хидролошким утицајем на подручје, рејонизација подручја се може генерално извршити поделом на приобаља реке Велика Морава, реке Јасеница, реке Рача, реке Језава и потока Булињак. Као потенцијална опасност за појаву поплава територије и насеља у општини Велика Плана од вода другог реда издвајају се потоци у сливу реке Јасенице, у сливу Велике Мораве, у сливу реке Рача, у сливу реке Језава и сливу потока Точак. Доминантне делатности у приобаљу ових водотокова су пољопривреда и ратарство. Пољопривреда, као најзначајнија грана привреде, заступљена је на 35.000 хектара, од чега је највећи део обрадивих површина у непосредном приобаљу токова.

Локална самоуправа општине Велика Плана препознала је значај превентивног деловања у заштити и одржавању ових водотокова, па је тако, између осталог, 2017. године у регулацији водотока Крњевачки поток уложила десет милиона динара из својих средстава. Ове године, ових дана, почињу радови средствима у износу од 153.530.000 динара, које

је обезбедила Влада Републике Србије преко Канцеларије за управљање јавним улагањима, као капиталну инвестицију за спречавање ризика од поплава на овом водотоку. У име грађана општине Велика Плана захваљујем се на овоме. То је политика ове владе, политика Српске напредне странке на челу са председником Александром Вучићем.

У дану за гласање позивам народне посланике да гласамо за овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић. Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господо, у Србији се данас о потребама грађана брине. У Србији се данас ради и у области реаговања у ванредним ситуацијама ми данас можемо да констатујемо да је формирано девет регионалних специјалистичких тимова за спасавање и рад на води са припадајућом комплетном специјалистичком опремом. Ови тимови су формирани у Београду, Чачку, Јагодини, Шапцу, Ваљеву, Пријеполу, Ужицу, Бору и Зајечару. Такође, формиран је и специјалистички тим за спасавање из рушевина са припадајућом комплетном опремом и специјално обученим псима у граду Крушевцу.

У мишљењу на предложени амандман Министарство је јасно навело да подстицај свеукупног развоја Републике Србије свакако јесте један од циљева овог предлога закона и то је управо тема и овог амандмана. Међутим, подсећам да развоја нема никаквог без претходно испуњених предуслова мира и стабилности у друштву.

Данас се у Републици Србији спроводе организовани, оркестрирани насртаји на мир и на стабилност у нашем друштву. Сви су апсолутно скандализовани, сви су запрепашћени оним порукама и оним речима које су се могле чути од стране Сулејмана Угљанина синоћ, који је Републику Србију назвао фашистичком творевином, али треба знати да то није усамљена порука, да је то део једне исте пропагандне матрице. Исте те речи употребио је и Слободан Георгиев из „Бирна“, који је познат по томе, и та организација је позната по томе да срамно служи у пропагандне сврхе за блаћење сопствене државе и безброј пута је ухваћен у разним лажима.

Исте те поруке више пута је лично изговорио и Драган Ђилас, данас поново. Данас, бавећи се стањем у медијима, поново је нашу државу поистоветио са фашистичком творевином. Они који се тим речима служе и који се тим темама баве, незадовољни су слободама у медијима, како сами кажу. Ово је потпуно могуће да ви данас видите у дневном листу, дакле, као псе приказане народне посланике, министре у Влади Србије, градске функционере, чак и неке новинаре који нису по вољи онима који овакве ствари цртају, пишу и штампају.

Ако неко мисли да су тзв. независни мислиоци, тзв. слободни новинари у стању да ове ствари осуде, не, нису. Дакле, они те и такве ставове апсолутно деле, они такве ствари пишу и саопштавају јавно. Примера ради, Душан Машић моли Александра Вучића да веже керове. Примера ради, Љиљана Лукић замишља како Александар Вучић изгладњује своје керове, дакле, ове људе који овако цртају народне посланике и министре у Влади да би их онда пуштао на противнике. Исто мисли и Драган Маршићанин. Исто мисли и самопроглашена савест медијских удружења Славиша Лекић, који такође каже, апелује на Вучића да веже керове, опет мислећи на ове људе, пре свега на новинаре који њему нису по вољи, и пре свега на министре које наводи именом и презименом.

Поменути Лекић очигледно не прихвата спортски када му се скрене пажња да је његово тзв. независно удружење новинара Србије директно финансирано од стране Драгана Ђиласа, па видим да у дневним текстовима негодује и каже – неће ћутати када то чује. Одлично. Позивамо га да не ћути, него да свима лепо објасни како се добро осећа и колико му је фино када добије од Драгана Ђиласа, нпр., скромну позајмицу од шест милиона. Да ли је то цена професионализма? Да ли је то цена савести? На крају, ми знамо да не разговарамо са људима који знају шта те речи уопште значе. Они нека се баве својим прљавим послом, а ми ћемо да радимо и биће временом само јаснија разлика између нас и њих. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик...

Колегинице Чомић, по ком основу?

(Гордана Чомић: Време овлашћеног.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Хвала лепо.

Слушајући расправу којој смо сведоци данас у сали Народне скупштине, а поводом решења будућег, вероватно усвојеног закона о управљању ванредним ситуацијама и катастрофама, стиче се утисак, бар пажљиво слушајући амандмане досада, да постоји велика вероватноћа да, ако се не поуздамо у професионалце у Влади, да нам се поплаве опет догоде, пошто ми овде, нажалост, не причамо о решењима у закону и о томе шта је боље него или имамо саставе како смо се провели у поплавама или класичан фолклор којим се промовише своја влада...

(Посланици СНС-а: Како те није срамота?)

Народни посланици добацују, а ја сам држала ноге у лавору. Ако тамо може за све, ја ћу имати пар минута о Српској листи на Косову, о досијеима свих чланова Српске листе и о Милану Радојичићу, ако има тога, с обзиром на то да вас весели да колегиници посланици добацујете простаклуке. Ја нећу са вама размењивати простаклуке, али хоћу о

ванредној ситуацији и катастрофалном стању у Приштини, с обзиром на биографије посланика Српске листе и председника владе Рамуша Харадинаја и сав профил криминалитета и досијеа и код једних и код других, тек да се уклопим у онај други део, који зовем фолклором.

Дакле, да се вратим на закон. Одредбе овог закона, пажљиво гледајући колико се разликују први закон 2009. године и измене и допуне 2011. године, у суштини су сведене на то да се јасније зна како ће се успоставити систем организације да се за најкраће могуће време зна тачно ко ће шта да уради и да се зна ко ће да измери да ли је резултат исправан и да ли је прави.

Доста се овде говорило о превентиви. Мени је жао да је ово изгубљено време за оне који нас посматрају и да смо могли ми посланици овде да говоримо о превентиви, да смо могли да упозоримо да се не сече дрвеће да се не би стварале ерозије, да се не баца ђубре у реке, потоке, да се не запушавају одводни канали, јендеци, шарампови, да се не заорава одводни канал поред регионалних путева или сеоских путева, да се побринемо да у свакој згради постоји мали противпожарни апарат и да се зна како се употребљава, да обавестимо људе читајући и сазнајући колико нам времена треба од прве метеоролошке прогнозе до тренутка када је немогуће избећи одређену количину воде по квадратном метру, када ћете имати бујицу па ћете имати бујицу, да разговарамо о свему томе што је превентива када су у питању олујне кише, бујичне воде или страдање терена од ерозија, да упутимо јасну поруку да ретензије нису саниране код водотокова у Србији и да је потребно да не гради свако себи викендицу у ретензији јер је баш леп поглед, да се подсетимо да нису иновирани карте ерозије за Србију, што ствара огроман проблем свима онима који хоће да раде на превентиви, и да говоримо о основним параметрима климатских промена које производе мање или више промене које доживљавамо као олујне кише, поплаве, клизишта или, у неким случајевима, пожаре као последичне догађаје.

Дакле, шта ми грађани можемо све да урадимо од данас, од сутра да би били смањени ризици од онога што се направи као последица када се заоре јендек, када се запуши јендек, када се посече дрвеће, када се не слуша временска прогноза, када немамо пожарни апарат у кући, када не радимо чишћење одводних канала или када просто не знамо капацитет канализације. Дакле, не говорим о појавама стогодишњих високих мајских вода дунавских, или ниских, нити о сливовима који с времена на време имају екстреме. То је природа, против које не можете ништа, али оно што можете је заиста превентива.

Ова седница би била добро искоришћено време да смо говорили појединачно о сваком од решења, гледајући мањкавост, као што сам ја

покушала, и да смо дали свој допринос на то шта је заиста превентива, шта је то што свако од нас, преузимајући личну одговорност, треба да уради да би се смањило ризик да неко у некаквој несрећи, у катастрофалној ситуацији, које се дефинишу у члану овог закона, страда или да страдају материјална добра.

У малој дигресији, вероватно смо сви сведочили филмовима са лепом архитектуром Сан Франциска и са оним чувеним пожарним степеницама које су сада украс. Оне нису постојале пре пожара који је уништио један добар део града и, нажалост, у којем је погинуло страшно много људи и отада имате те чувене пожарне степенице на зградама, у Сан Франциску поготово, а и иначе.

Дакле, пожарни путеви које имамо у зградама. Јесмо ли рекли нашој деци шта да раде у згради ако нисмо ту? То је превентива. Дакле да оспособимо све нас да знамо да време које живимо без икакве елементарне непогоде, без катастрофе, да није време икоје друго осим оно до тренутка када ће се тако нешто догодити. Кажу да за земљотресе нема превентиве. Има. Има. Грађевинарство, изградња кућа је превентива за земљотресе. Куће, мостови, подземни објекти се у Јапану или Индонезији граде на потпуно другачији начин него у другим деловима света. Да хоћемо да говоримо о томе које су то могуће трусне тачке на територији наше земље, с обзиром на то да знамо где су могуће појаве земљотреса и оних који су се догађали, али и конфигурације тла и судара плоче.

Дакле, ако смо већ хтели да допринесемо да се један закон који је на снази од 2009. године иновира и да се заиста побољша решењима која ће омогућити да организација санирања несрећа и катастрофа буде глаткија... Ништа није писало у закону што би спречило да се 2014. године цела организација одиграва много глаткије. Људи су у питању, а не оно што пише у закону. И ако овако решимо да драгоцено време поделимо на то шта је било и како смо се провели у претходним поплавама, то вам је наратив друштва који каже – овима ће се то десити опет. Ја то не бих волела, то је последња ствар, и зато и делим ово што знам о томе шта је превентива.

Зашто је важно да се о превентиви говори и са стране Министарства, и са стране посланика, евентуално и медија које то занима? Зато што је то онда заједнички напор, који људи почињу да схватају озбиљно. Тако се догађају промене у понашању. Па ако сви ми кажемо – немој у поток, који је иначе бујични, бацати шут, ђубре, најлон, него то одложи на неко друго место, ваљда разумемо да је то превентива да, ако наиђе бујица, да ћете ви имати несрећу не због природне бујице, него због препрека од ђубрета или запушених канала које су људи својим шутом и осталим смећем направили јер их није брига. Ја тај део исто не разумем, али добро, имају

права да их није брига, али онда је наш посао да им кажемо шта је то што је превентива у свакој ситуацији када се ради о ванредним ситуацијама и о управљању ванредним ситуацијама.

Кажу да је најбоље да људи имају врло јасан систем за управљање ванредним ситуацијама и да имају снажно раширену наду да се оне никада неће десити. То је најбоље уложен новац, да га не потрошите никад на санирање или на спасавање, али неке врсте непогода просто не можете да избегнете без обзира на то да ли су природне или су изазване вештачким акцидентима било које врсте.

И то су отприлике моје опаске које се тичу тема које делимо на овој седници Скупштине, са надом, знајући рад Сектора и када је доношен закон и да поновим да и данас ми је жао што нам није успело са министром Дачићем да то буде закон о цивилној заштити, онако како би требало да буде, али није успело, није било већине, дакле, не сумњајући да сте и тада умели да одговорите задатку и да испуните све своје надлежности ја вам желим у том сектору што мање посла. Само превентиву, едукацију и набавку основних средстава, а што мање, ако никако, рада на санирању било које врсте елементарне непогоде која нас задеси зато што не можемо да утичемо да се не догоди. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мартиновићу, по Пословнику?

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, повређен је члан 107. Пре свега морам да кажем, због грађана Србије, да ниједан посланик СНС-а није вређао госпођу Чомић, нити јој упућивао било какве увреде, него је она рекла како ми пишемо неке саставе на тему како смо се провели у поплавама. Па требало би да пита посланике из Шапца како су се провели грађани Шапца под влашћу Душана Петровића који апсолутно није применио ниједну законом прописану меру, ни он ни његов градоначелник, да би се Шабац одбранио од поплава, па је, када је Сава претила да поплави „Зорку“, тадашњи председник Владе, сада председник Републике Александар Вучић, послао генерала Диковића да спасава Шабац од поплава. Ево, тако смо се ми, како ви кажете, проводили од поплава.

Ми смо се сад наслушали једне лепе приче, требало је да се уради ово или оно, да се заштитимо од поплава, али да би грађани Србије знали, госпођа Чомић, која је говорила у име Демократске странке, изгледа да је заборавила да је њен министар Оливер Дулић потрошио само за сајт „Очистимо Србију“ 25.000 евра. Такође, требало би да зна да Демократска странка, која је владала Војводином од 2000. до 2016. године, дакле пуних 16 година, ништа није урадила да очисти канале и водотокове на територији АП Војводине иако су сваке године из буџета АП Војводине

издвајана огромна средства за чишћење канала и водотокова. Десиле су нам се поплаве у Јаши Томићу 2005. године, десиле су се поплаве у појединим деловима Војводине 2014. године иако није требало да се десе, зато што покрајинска влада Демократске странке није ништа друго радила него ненаменски трошила новац. Овде је у питању нешто што се, ја мислим, није...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, кажем.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Завршио сам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Чомић, само можете по амандману или по Пословнику.

По амандману? Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Амандманско време. Заборавила сам да у овом делу док сам говорила као овлашћена представница додам особине, биографије и криминалне досијее посланика Српске листе и Рамуша Харадинаја и њихов утицај на штету у животној средини. Дакле, Миле Радојичић, сигурно свима доступни криминални досијеи, а и остали посланици Српске листе, све што раде на Косову је да праве штету животној средини. Дакле, да праве штету ономе што би требало да чувају. Ако имамо све једно лице са криминалним досијеима, ако имамо председника Владе у Приштини са криминалним досијеом, а овде сви сматрамо да је Косово неотуђиви део Србије, онда сматрам да је разговор о томе како ти криминалци имају намеру да у ванредним ситуацијама и катастрофама раде, да о томе поделимо информације.

То су информације које постоје у јавности, дакле нису измишљотине. Криминална дела која су сви учинили, постоје у јавности. Председник Владе је избегао одговорност за своја криминална дела засада. Постоје у јавности информације о криминогеним структурама са којима се сарађује врло глатко и једноставно и мене брине небрига у овој сали, да никога не занима шта ће бити на том делу земље у случају катастрофалних ситуација, елементарних непогода и свега онога што се дешава иначе.

Како ће људи са криминалним досијеима, затворским казнама и они који од затвора беже попут председника Владе у Приштини, који је у коалицији са Српском листом где су исти такви, како ће се они и на који начин, којим кредибилитетом изборити са ванредним ситуацијама и са катастрофама које су могуће, пошто је један део расправа овде, такође, о кредибилитету.

Ја не спорим, као што сам већ рекла, кредибилитет представника Министарства унутрашњих послова, нити заслуге експерата било где, али с обзиром на вести у јавности, и те како спорим кредибилитет људи који

су час у Влади, час нису у Влади, час јесу за затвор, час неће да иду у затвор, час јесу организовани криминал, час нису, по потреби, као што спорим да се једноставно тај део територије уопште не спомиње као да тамо не живе људи, а овамо имамо врло велике и страсне изјаве о томе за шта смо све спремни и колике смо све жртве, зато што треба да направимо дијалог и нормализацију између Београда и Приштине.

То што је то лицемерно, то се подразумева. Етика је нестала из политике и отуда тај огроман простор моралне корупције у којима се бира кога ћеш да разапињеш, а кога нећеш. Ја не бирам. Зато што нема етике, зато и може да нам прође цела седница и да се она сведе на то што ја зовем, јер тако звучи, саставима који се деле овде. Успут, све иједан амандман је Влада одбила.

Наравно, ја то не спорим већини. То је начин да сваки посланик дође до речи. То је начин да истакнеш успехе своје владе. То је начин да одржиш имиџ онога што сматраш да је уложено јако много посла да буде резултат. Тај део не спорим, као што не спорим да се то уради у договору са Владом. То је један од начина.

Ако вам се неко обрати са идејом да седница и време може да се искористи много боље, онда, просто, немате дозволу да се кикоћете вербалним насиљем и добацивањем. Не очекујем од председавајућег да ту реагује. То не може, а да онда не поделимо и ову тему која је стварно озбиљна, и за коју ја мислим да би требало да буде, такође, озбиљан део разговора у овој скупштини, ако вам је заиста стало до онога на шта се позивате да јесте. Не може оба. Не може и искрен проблем који председник Србије највише има и да се овде понашамо као да то не постоји. То не може. Зато сам вам рекла – ово је, нажалост, једнако фолклор, као и чувена мантра да су „жути“ за све криви и да, пре него што је 2012. године СНС победила први пут, нисмо имали ништа, а онда је неко дошао и однео нам све, као кадгод што је било половином прошлог века. Хвала вам.

(Александар Мартиновић: По амандману.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александар Мартиновић. Право на реплику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, драги грађани Србије, искрен да вам будем, ја више нећу да се чудим изјавама Руже Томашић и којекаквих других усташа на рачун Србије и српског народа када овакве речи чујем у српском парламенту. Заиста више нема потребе да се чудимо. Шта да ми очекујемо од Хрвата, од Сулејмана Угљанина који каже за Србију да је фашистичка држава, да Санцак не припада ни Србији, ни Црној Гори, него да треба да буде

независна република, ако једна жена, која је наводно Српкиња, каже да су представници Српске листе на Косову и Метохији сви до једног криминалци, да Србија не чини ништа за Косово и Метохију, да подржавамо ратног злочинца Рамуша Харадинаја? Заиста се више нећу чудити ничему што долази из Загреба, ничему што долази из Сарајева, ничему што долази од појединих Бошњака из Новог Пазара после ових речи које сам сада, малочас чуо.

Због грађана Србије желим да поновим оно што је претходна говорница, изгледа, заборавила. Њена странка је у коалицији са Демократском странком Србије пустила 2000. и 2001. године неколико хиљада шиптарских терориста из српских затвора, који су јавно признавали да су Србима током 1998–1999. године, дакле за време оружаних сукоба, вадиле очи, да су их клали, да су силовали итд. Желим да подсетим госпођу Чомић да, када су долазили на власт 2000. године...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Какав сад крај, господине Арсићу? Лепо сам рекао да сам се јавио по амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Добили сте право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Имам обавезу као представник посланичке групе да браним Србију од оних који мисле да је ово Парламент некакве државе, где та иста држава може бестидно да се вређа. Не знам да ли сте чули шта је све рекла госпођа Чомић за своју рођену државу којој, наводно, припада и за српски народ на Косову и Метохији? Да су то доле све сами криминалци, лопуже, битанге и не знам какве је све епитете употребила. Дакле, јавио сам се по амандману.

Госпођа Чомић је, изгледа, заборавила да, кад су долазили на власт 2000. године, да су рекли да је Косово и Метохија демократско питање, да је Милошевић изазвао рат на Косову и Метохији зато што није умео да разговара са представницима Албанаца са Косова и Метохије а, ето, они ће, тј. ДОС умети са њима да разговара и они ће то питање да реше на један миран начин.

Како су га решили, то смо видели. Године 2008. је Косово и Метохија прогласило независност. Њихов тадашњи председник Борис Тадић је побегао у Румунију на један дан, наводно у службену посету Букурешту, а онда су 2010. године, знајући унапред каква ће бити одлука Међународног суда правде, питали тај исти Међународни суд правде да ли је одлука скупштине у Приштини да се прогласи независност Косова и Метохије у складу са међународним правом или не, а знали су да судије Међународног суда правде не доносе одлуке на своју руку, него у складу са званичном политиком своје државе. И лаику је било јасно каква ће одлука Међународног суда правде да буде.

Овде нам госпођа Чомић, у духу једне невиђене србофобије, спочитава зашто учествујемо у влади, у раду владе у Приштини. Да сачувамо оно што се спасти може од вас који сте на Косову и Метохији уништили све трагове српске државности и све трагове српских институција. То сте урадили ви из ДС-а. То је урадио Борис Тадић. То је урадио Вук Јеремић. То је урадио Душан Петровић. То сте урадили сви ви којима је сада лидер Савеза за Србију Драган Ђилас, и то бисте урадили поново ако би вам народ, неким случајем, поверио власт.

Овде нам претите како ћете да изнесите један по један криминални досије. Позивам вас, изнесите слободно. Хајде да видимо који су то криминалци на Косову и Метохији који бране српске интересе. Криминалци, по вама. Баш бих волео да чујем шта су то они криминално урадили. Шта је украо на КиМ Марко Ђурић? Шта је украо Бранимир Стојановић? Шта је украо било ко од тих људи који и дан-данас живе на КиМ? Немојте да заборавите, имали сте ви једног министра у тзв. косовској влади пре него што се појавила Српска листа, Горана Богдановића. Да ли је био министар пољопривреде у време када је успостављена граница на Јарињу и Брњаку? То се десило у ваше време.

Колико пута је Борис Тадић као председник Републике био на Косову и Метохији? Покушајте да избројите. А колико пута је био Александар Вучић? Ишао је међу Србе и онда када је било лако и онда када је било тешко.

Колико новца сте издвајали за КиМ док сте били на власти? Па нисте издвајали скоро ништа, зато што вас КиМ није занимало. Битно да се Оливер Дулић обогатио. Битно да се Драган Ђилас обогатио. Битно да се Вук Јеремић проводи по најскупочијим хотелима. То је била ваша политика према Косову и Метохији, вас који сте у вашим биографијама, кад већ спомињете биографије, отворено признавали да сте завршавали курсеве ЦИА, да сте као ваш некадашњи председник странке и министар одбране, који иначе није прошао безбедносну проверу БИА Драган Шутановац, написали у званичној биографији, као кандидата за министра одбране у другој влади Војислава Коштунице 2007. године, да је завршио обавештајни курс у Маршаловом центру у Савезној Републици Немачкој, у Гармиш-Партенкирхену. И сада нам ви спочитавате – шта сте, каже, ви урадили за КиМ?

Чинимо све што је могуће да сачувамо српски народ на КиМ, да сачувамо општине у којима су Срби у већини, да спасимо што се спасити може после 12 година ваше погубне владавине. Сетите се мало ваших изјава из 1998. године, из 1999, из 2000. године, из 2001. године итд., како ћете све то ви да решите, ви велике демократе, ви велики Европејци, ви политичари грађанске оријентације.

Како сте га решили? Нисте га решили никако. Оставили сте нам КиМ као нерешен проблем, као једну рану која крвари и дан-данас, као што сте оставили српску економију као рану која крвари до дан-данас, као што сте српску медицину оставили као рану која крвари до дан-данас. Имали сте министра здравља, не знам како вас све скупа није срамота, имали сте министра здравља који није имао храбрости да се лечи у својој рођеној држави него се лечио у Немачкој и потрошио за то милион евра народних пара.

О криминалним аферама Бојана Пајтића ви боље знате него ја. О криминалним аферама Оливера Дулића ви боље знате него ја. И колико је пара потрошено, и које су фирме добијале намештене тендере, и како сте се богатали, док је народ постајао све сиромашнији, и како сте за четири године успели да БДП спустите на – 3,1% и како сте за четири године ваше владавине преко 400.000 људи оставили без посла.

Ето, то су ваше биографије. Биографије ваших лидера. Биографије оних који су водили Србију, оних који су водили Војводину. Брука и срамота. Српски народ није имао гору власт од оне која га је задесила 5. октобра 2000. године. И све оно што се дешава и дан-данас на КиМ је последица онога што сте ви чинили од 2000. до 2012. године. Ако је неко највећи и искрени савезник Рамуша Харадинаја, то сте ви из Савеза за Србију. Ви сте тим бандитима и криминалцима омогућили да прогласе независност КиМ 2008. године, и ви сте ти који сте ћутали све време, зато што вам је била важнија победа Бориса Тадића у другом кругу председничких избора од КиМ, и зато што вам је увек све важније не само од Косова и Метохије. Ма, ви бисте се одрекли било ког дела територије, можда не бисте, евентуално, Београда, зато што у Београду још увек има много пара, па мислите да покрадете оно што нисте успели да покрадете док сте били на власти, али нема тог дела државне територије којег се ви не бисте одрекли, само да дођете поново на власт, па да поново на грбачи српског народа и свих грађана Србије зајашу Драган Ђилас, Шолак, Вук Јеремић и сви они који су са вама у коалицији, да наставите тамо где сте стали 2012. године.

Немам ништа против ако вам народ укаже поверење. Заиста немам ништа против. Ако народ каже да су алтернатива Александру Вучићу и СНС-у Драган Ђилас, Вук Јеремић, Бошко Обрадовић, Душан Петровић, ви, Зоран Лутовац, Драган Шутановац, немам ништа против, али мораћете да победите на изборима. Нећете обесити премијерку. Нећете обесити председника Републике. Нећемо вам то дозволити. Нећете репризирати 5. октобар. Мораћете да нас победите на изборима. Дакле, имате само један мали, ето, тај услов. Много сте јаки. Много сте моћни. Има преко 20 организација у том вашем савезу. Шта је за тако крупну и јаку политичку

организацију да победи једну малу, неспособну Српску напредну странку? Дакле, имате само тај један мали услов, да нас победите на изборима. Ништа друго.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Колега Кривокапићу, ви сматрате да дискусија господина Мартиновића није добра или имате проблема са електронским системом?

(Кривокапић: Споменула ме је. Ја сам члан председништва Српске листе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Врло кратко. Нема разлога да се узбуђује било који народни посланик, уз пуно поштовање за поновљен став о свему ономе што смо ми „жути“ урадили.

Омлатили сте нас, са'ранили, само што не знате да смо семе. Фала вам бар на покушајима да овде у овој сали разговарамо једни са другима, а не да саопштавамо фолклорне текстове о ономе шта је било и о оптужбама ко је црн а ко је бео, и зашто може да се буде добар само ако се покаже да је онај други лош.

Имате на управљању Србију. Нису вам „жути“ препрека. Понављам, омлатили, више нашим напорима него вашим, и са'ранили. Једино што нисте видели да смо семе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Немам ја ништа против Демократске странке. Ви имате вашу политику и само напред на челу са Драганом Ђиласом, са Бошком Обрадовићем, са Вуком Јеремићем, са Душаном Петровићем. Само напред, па шта вам бог да.

Ја сам овде реаговао на вашу изјаву да су сви представници Српске листе криминалци...

(Гордана Чомић: Тако је. Посланици.)

Добро, хвала вам.

Кривокапићу, јеси л' ти криминалац?

Ево једног криминалца, господине Маринковићу, из Српске листе. Професор Медицинског факултета у Косовској Митровици, мој колега Кривокапић. Ево га један криминалац.

(Гордана Чомић: Није посланик.)

Када бих вам читао биографију тог великог криминалца, у тој биографији нема ни једног јединог кривичног дела. Имају томови и

томови уџбеника за студенте Медицинског факултета, имају чланци који су објављени у најпрестижнијим часописима у свету који се баве медицином. Не знам како вас није срамота да овакве људе, а таквих људи има још, називате криминалцима.

Кажи, молим те, Кривокапићу, шта си украо на КиМ. Шта си украо на КиМ? Јеси ли правио сајт који кошта 25.000 евра? Јеси ли правио сајт? Је л' правио ико од Срба на КиМ сајт који кошта 25.000 евра „Очистимо Србију“? Дакле, нико то није радио од представника Српске листе.

Кажи, Кривокапићу, јеси ли пустио неког шиптарског терористу из затвора, ти и твоје колеге из Српске листе? Јеси ли то урадио?

(Гордана Чомић: Кажи ко је убио Оливера Ивановића.)

Јеси ли рекао да је КиМ демократско питање и када оборимо власт у Београду, уз помоћ наших пријатеља из иностранства, онда ћемо да решимо питање КиМ? Јеси ли рекао, Кривокапићу, ти или било ко из Српске листе? Не, него госпођа Чомић овде безочно вређа Српску листу и српски народ који живи на КиМ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Мартиновићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, уважавајући председавајућег и оне који добацују, ово није било обично добацивање. Ово је било добацивање којим смо квалификовани, а рекламирам члан 108. и 109, као криминалци.

Ја с тим не могу да се сложим. Нисам се ја купао у Шилеровој. Нисам ја пустио 2.108 албанских терориста, укључујући и браћу Мазреку. Нисам ја прећутао убиство деце у Гораждевцу. Нисам ја пустио Шиптаре из затвора. Нисам ја крив за убиство Момира Гавриловића. Нисам ја крив за убиство Бошка Бухе. Нисам ја криминалцима давао да асфалтирају путеве. То је радила нека друга странка. Нисам ја био у Влади, не знам како се онај звао, Реџеџи, од 2002. до 2004. године. Нисам ја био у Влади и остао у Влади и после гнусног убиства два малишана и рањавања три или четири на реци, чини ми се, Бистрици у Гораждевцу. Нисам ја био. Они су били.

Та квалификација о нама да смо криминалци била је веома тешка и ви сте, без обзира на то што уважавам госпођу Чомић, морали да запосегнете за неким мерама из члана 208. и 209, али вама је то опроштено. Треба да будете толерантни. Ми треба да негујемо опозицију иако она није против нас. Велики део, изузимам госпођу Чомић, јесте против ове државе, против дизања државе Србије. Ја хоћу да поручим нешто госпођи Чомић, уважавајући је у потпуности. То семе за које она тврди да ће нићи, неће нићи. Запрашено је Љотићем и Ђиласом и никада нићи неће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Ристичевићу, сматрам да нисам повредио Пословник. Не треба ни да образлажем, с тим што имам потребу да упозорим све народне посланике, жао ми је што посланици ДС-а нису у сали, изашли су, да не користимо тако тешке речи, поготово за наше...

(Маријан Ристичевић: Ја?)

Не, за посланике који су изашли из сале.

... Поготово за наше колеге из Српске листе, који се на стварно један частан, и у веома тешким условима, начин боре на територији КиМ за права Срба и сматрам да треба да имамо и те како сензибилитета. Ако немамо овде једни према другима, треба према њима да имамо. Они су представници нашег народа који су изабрани на изборима. Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважене колеге, поштовани чланови Владе, пре него што почнем, не могу да се отмам утиску, још увек сам у шоку на основу онога што смо чули данас у српском парламенту. Сви политички представници Срба на КиМ су називани криминалцима. То је ваљда неки тренд у последњим месецима.

Подсетићу вас да је у августу исти тај савез за Србију затражио да држављанину у Србији, који је само прокоментарисао напоре председника Србије, Милораду Додику који је прокоментарисао напор председника Србије за постизање некаквог, да кажем, било каквог решења које ће омогућити живот на КиМ, тражили су забрану уласка у Републику Србију Милораду Додику.

Када је само пре месец и по дана Бакир Изетбеговић Косово и Метохију назвао независном државом, нису реаговали. Такође нису реаговали када је нови члан председништва Комшић учинио исто. Опет је реаговао само председник Србије Александар Вучић и мислим да то само по себи говори довољно.

Сада ћу прећи на амандман.

Интенција мог амандмана, уважене колеге, јесте да укаже на потребу превенције последица мигрантске кризе и као таква допринесе свеукупном развоју Републике Србије. Поред свих оних бурних и историјских догађаја у којима се Србија нашла у последње две деценије, имали смо један глобални проблем у чијем средишту смо се нашли не својом кривицом. У средишту тог проблема смо били ни криви ни дужни.

Сами. На почетак, тј. на корен тог проблема нисмо могли да утичемо на било који начин. Међутим, чињеница је да смо ми постали део, тј. велики део решења, тј. отклањања последица које је узроковао тај проблем. Ми смо имали заиста велики утицај у том делу. Често смо могли послужити као пример неким развијенијим европским и светским друштвима. Тај проблем је нешто новијег датума. Он је нови за Европу, нови за свет, барем Европа се у том облику није сусретала са проблемом миграција, а Србија га је спремно дочекала захваљујући систему који је одговорно постављен и тај систем је дочекао и кроз њега је прошло више од 1.200.000 људи.

Наравно, уследиле су све позитивне оцене свих агенција УН, међународних организација, појединачних земаља Европе и света, и дошли смо у ситуацију да Србија ствара о себи једну нову, позитивну слику. То је један нови позитивни имиџ који у коначници утиче и на развој Србије. Питате ме како. Тако што позитиван имиџ и позитивна слика Србије на којој ради председник Вучић у претходним годинама и те како утиче на неке нове инвестиције у Србији, јер у земљи која нема позитиван имиџ, нема ни нових инвестиција. Наравно, и у том послу смо имали противнике. Они су били углавном из данашњег Савеза за Србију, а противљење се огледало у подметачинама и лажима да ћемо, бог зна, радити на некаквом масовном насељавању миграната у Србију.

Међутим, истина је потпуно другачија. Истина је то да данас имамо слику Србије као једне хумане земље и одговорне, када је у питању овај глобални проблем, и истина је то да у Србији данас имамо свега око три хиљаде људи и сви они су у прихватним центрима у Републици Србији и уоквирени једном законском контролом.

Мој амандман је хтео да покаже како и у неким кризним ситуацијама можете одговорном политиком и одговорним делањем да створите прилику за један добар имиџ земље, а самим тим у будућности утичете и на свеукупни развој сопствене државе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, интенција мог амандмана је да се овај закон доведе у везу са развојем, укупним развојем система националне безбедности у Републици Србији.

Желим да подсетим грађане Србије да је наша држава само за последње две године уложила много средстава у опремање наше војске, полиције и наших обавештајних служби. Набавили смо шест нових

мигова. Руси су нам помогли да ремонтујемо четири наша постојећа. Набавили смо нове хеликоптере за војску и за полицију, нове тенкове, нова борбена возила, али и нове униформе, наравно, нове чизме. Све то не би било могуће да није било исправне и промишљене економске политике, да није било стабилизације јавних финансија, да није било раста БДП-а, инвестиција и отварања нових радних места. Не можемо имати снажну војску ако немамо снажну економију. Ја мислим да је СНС показала да је таква политика једино могућа.

Оно што желим да кажем, и да се надовежем на дискусију мог колеге Владимира Орлића, јесте да, када већ говоримо о националној безбедности, поруке које су нам, свима нама у ствари, стигле од Сулејмана Угљанина, мислим да апсолутно не доприносе добрим односима Срба и Бошњака. Сулејман Угљанин је, ваљда у жару победе на изборима за Бошњачко национално вијеће, рекао: „Ти проблеми су то што Бошњаци немају статус народа и што није решен статус Санџака, који је окупирана земља од 1912. године. Србија и Црна Гора немају тапију над Санџаком, а ако желе да га укњиже као своју територију, мораће да у Устав укњиже Бошњаке као народ. Ми смо на томе добили изборе и то ћемо заступати“.

Он је, каже, људима у Београду који су хтели да узму Бошњачко национално вијеће поручио да им је то пропало и да им је посао био јалов. Али оно што заиста забрињава, нешто што би требало да забрине и Србе, и Бошњаке и представнике свих политичких партија, јесте следећа реченица: „Задовољан сам што ћемо сада са више политичких опција делити одговорност и што ћемо заједно победити ту неман, фашистичку творевину, српску државу, Србију која жели да легализује геноцид и злочине као средство освајања територија и решавања политичких питања“. Ово је изјава која је заиста непримерена. Ово је изјава која може слободно да се окарактерише као ратнохушкачка, изјава која не може донети добро никоме ко живи у Рашко-полимској области.

Ја нећу да улазим у терминологију. Бошњацима је вероватно драго да се та област назива Санџак. Није проблем у томе. Проблем је у томе када кажете да је то област коју је држава Србија окупирала и када државу која организује изборе за националне савете називате фашистичком. Нема избора у фашистичким државама. То би Сулејман Угљанин требало да зна. Избора има у демократским државама. Србија је демократска држава. Србија је држава свих грађана који у њој живе. Држава је српског народа, али подједнако и свих оних који у њој живе, а који нису Срби. Србија је и држава Бошњака.

Сулејман Угљанин оваквим изјавама хоће да створи атмосферу коју је својевремено стварао почетком 90-их година, када је организовао референдум о тзв. аутономији Санџака, и када је хтео да прогласи

републику Санџак. То је политика која је веома опасна. На крају крајева, такве изјаве су непоштене и дубоко не одговарају чињеницама. Ако је ико урадио нешто добро за поправљање односа између Срба и Бошњака, за превазилажење траума између Срба и Бошњака, како Бошњака који живе у Србији, тако и Бошњака из Босне и Херцеговине, онда је то управо Александар Вучић. Није му било лако 2015. године да оде у Сребреницу и ми до дан-данас нисмо добили одговоре на питање ко је хтео у Сребреници да убије председника Владе Александра Вучића.

Александар Вучић, иако му је живот висио о концу, као што сте видели, није погнуо главу пред онима који су хтели да га убију. Ми ни данас нећемо да погнемо главу пред Сулејманом Угљанином. Немамо ми ништа против Бошњака. Бошњаци су наши пријатељи, наше комшије, наши грађани и бринућемо о њима као што бринемо и о свим другим грађанима Србије у сваком другом делу Републике Србије. Али нећемо дозволити да се Србија проглашава фашистичком државом. Она то никад није била, а поготово није данас. И то би Суљо Угљанин требало да зна. Ако мисли да ће оваквим изјавама да натера Александра Вучића да га узме у Владу Србије, неће.

И поновићу само оно што је рекао наш председник пре неколико месеци, реагујући на сличну изјаву Угљанинову – Суљо, нема фотеле за тебе у Београду. Нема фотеле за оне који рођену државу, државу у којој су учествовали на изборима, називају фашистичком државом.

Дакле, Србија није фашистичка држава. Србија је демократска држава а нека служи на част свакоме ономе ко се, кријући се иза бошњачког или било чијег другог мањинског идентитета, усуђује да државу у којој учествује на изборима, у којој живи, у којој живе они, њихова деца, њихови унуци, назива фашистичком државом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Мартиновићу.

По амандману Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: После овога што је господин Мартиновић рекао, заиста не може се ставити много примедби на ово, јер јесте све тачно што је рекао за Сулејмана Угљанина, јесте тачно да се покушава створити вештачки лоша атмосфера за националне мањине у Србији, пре свега у Рашкој области. Али ми овде имамо један проблем. Господин Мартиновић каже – неће Суљо Угљанин добити на основу овога фотелу у Влади Републике Србије. Али шта ћемо са оним ко има фотелу у Влади Републике Србије?

Сулејман Угљанин је изашао на ове изборе са својом листом која се звала Самоопредељење. С њим је предизборну коалицију закључила изборна листа Вакат је. Изборну листу Вакат је подржао је Расим Љајић,

дакле човек који има фотељу скоро већ 20 година у Влади Републике Србије. Сулејман Угљанин је синоћ... Били су заједно, и та листа Вакат је и Самоопредељење у Новом Пазару, баханалисали су целу ноћ, славили неку победу, мада нисам баш сигурна да могу то доживети као победу њих двојица у коалицији, али добро, њихова је то ствар. Али је Сулејман Угљанин, ово што сте рекли, господине Мартиновићу, рекао – заједно ћемо уништити фашистичку творевину српску државу. Заједно са оним с ким је направио коалицију, заједно са оним кога је подржао Расим Љајић.

Целу ноћ се орило по Новом Пазару, та иста групација, узвикивали су: „Једна нам је и једина жеља да закољемо Војводу Шешеља“ и „Вучићу, педеру!“ То се целу ноћ орило Новим Пазаром и само одговор који би требало да добијемо овде на питање је – да ли Расим Љајић, као потпредседник Владе, и даље стоји иза подршке овој коалицији Самоопредељење и Вакат је, односно тој групацији Вакат је, која је део политике Сулејмана Угљанина? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, Милорад Мијатовић.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Захваљујем, господине потпредседниче.

Апсолутно сматрам да је изјава Сулејмана Угљанина неприхватљива. То је данас изјавио и министар Расим Љајић. Иза таквих ратнохушкачких изјава не можемо као партија никад стајати.

Социјалдемократска партија је партија државотворна, везана за Србију и остаће везана за Србију. Будите уверени да ћемо увек инсистирати на нашој држави Србији и нећемо дозволити да било ко прође, с било које стране, да ли са те стране Санџака или са ове стране, неће проћи. Но пасаран.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику има Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Неће нико док је Србије као правне и демократске државе да закоље Војислава Шешеља.

(Вјерица Радета: Не плаши се он. Само кажем шта су говорили.)

Разумем шта сте хтели да кажете. То што вичу „Вучићу, педеру!“, па то вичу и по стадионима овде у Београду. Није то ништа ново.

Али хоћу да кажем нешто друго. Циљ и мотивација мог излагања није да претим било коме или да омаловажавам припадника било које националне мањине. Оно што би требало и Срби и Бошњаци добро да разумеју то је да рашко-полимској области, како је ми називамо, или Санџаку, како је Бошњаци називају, нису потребне овакве изјаве као што је изјава Сулејмана Угљанина. Треба инвестиција, треба нових радних

места, треба бољих школа, треба бољих болница, треба више памети, више разумевања, више слоге. Политика СНС-а је слога, трајна слога између Срба и муслимана, или Бошњака, како се они данас називају.

Само желим да подсетим да Бошњачко национално вијеће нема ингеренције да мења границе државе Србије, нема ингеренције да води спољну политику Републике Србије. Неће Суљо Угљанин да отцепи Санџак, нити било који други део Републике Србије. Бошњачко национално вијеће ће морати да делује у складу са позитивним прописима Републике Србије, а то пре свега значи да се бави оним надлежностима које су законом стављене у компетенције сваког националног већа, па и бошњачког, значи, образовање, информисање, култура, неговање обичаја, језика, писма. Дакле, тиме ће да се бави бошњачко и свако друго национално веће које постоји у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

(Вјерица Радета: Реплика.)

Можете по амандману.

(Вјерица Радета: Поменут је Војислав Шешељ у негативном контексту.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Није у негативном контексту, апсолутно. Чак га је заштитио.

По амандману, Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Подржавам у целости и у име Посланичке групе Социјалистичке партије Србије амандман уваженог колеге Мартиновића, који је дао један шири контекст дешавања која су јако актуелна, нарочито данас, и медијски и политички. Стога у име свих нас социјалиста истичем чињенице које нико неће довести у сумњу.

Прва чињеница је да је град Нови Пазар један од градова у Србији. Друга чињеница је да је територија Новог Пазара саставни део територије Србије. А трећа чињеница је да је на тој територији, као и на територији Рашке области, на којој, између осталог, не живе само Бошњаци већ и Срби, Црногорци и неке друге националности, расписан референдум или боље рећи избори за Савет националних мањина.

Дакле, држава Србија је показала свој пуни демократски капацитет, јер је држава Србија демократска држава и у том свом пуном демократском капацитету држава Србија је омогућила Бошњацима да слободно изразе своје бирачко право. И то су Бошњаци и изразили. То је бошњачки народ остварио у складу са Уставом Републике Србије, а тај Устав Републике Србије гарантује права и Бошњацима и Србима и свим осталим нацијама и националностима на територији наше државе.

Ако је тако, а јесте тако, онда шта друго него осудити изјаве које указују на то да је држава Србија фашистичка творевина, да је председник државе Србије Александар Вучић некакав диктатор или неко ко покушава своју државу и део своје државе да стави под некакав јарам. Па да ли грађанима Србије, који и те како умеју да размишљају, и ово може да буде јасно, да у својој држави неко покушава део територије, своје државе да стави под некакав положај ниподаштавања или фашистичког угњетавања.

Заиста ове изјаве, уважени колега Мартиновићу, морају завредети пуну осуду, али не само осуду. Морају завредети нешто много другачије, а то је интервенција органа институција државе Србије, превасходно правосудних институција. Ово није ништа друго него атак на државу Србију. Ово није ништа друго него напад на државно уређење, на наш правни поредак и наш правни систем. Ово није ништа друго него напад на Устав Републике Србије.

Ако су овакви напади присутни, онда се стварно неко мора тиме позабавити. Да ли ће неко бити процесуиран због оваквих изјава, остаје да се види. Остаје да се сачека. Сматрам, и у име нас социјалиста сам уверен, да тужилаштво овде не може остати без реакције, да се морају процесуирати или барем оперативно узети у обзир све оне изјаве које су биле усмерене на руинирање државе Србије, на атак на њен поредак и на угрожавање њеног система. Алиби за остварен добар резултат ни у ком случају није нешто што подразумева слободу изражавања.

С друге стране, изјаве које је дао господин Угљанин ни у ком случају не могу да буду покривене алибијем за остварен резултат, јер тај остварени резултат, ма какав да је, не даје му за право да кроз оно што је на демократски начин остварио, где је на демократски начин успео да на изборима достигне ниво који је достигао, да се на тај начин определи према држави која му је то омогућила, рушећи ту исту државу.

Господине Мартиновићу, сматрам да сте били потпуно у праву. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

(Вјерица Радета: По Пословнику.)

Повреда Пословника.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ваљда бар то могу да добијем. Заиста је невероватно да нисам добила право на реплику, али нема везе.

Ви треба да поведете рачуна о примени члана 27. Не можете ви ту, на том месту, господине Маринковићу, да будете искључиво члан ваше странке. Ви морате да будете председавајући за којег сви овде посланици треба да имају исти статус. Свакоме бисте дали у овом случају право на реплику, али мени нисте дали.

Али то што вас мучи и то што скакућете на сваки помен, и ви и ове ваше колеге, на помен имена Расима Љајића, то је ваш проблем. Не можете ви нас зауставити и спречити да помињемо оно што ми знамо и за шта имамо сазнања.

И онда господин Мијатовић каже они ће као државотворна странка заштити Србију од рушења, како сам разумела, и оних у Санцаку, како он рече, и ових овамо, показујући на нас. И ви не реагујете. Вама то не смета. Па српски радикали нису никада разбијали државу и никада нећемо дозволити никоме да разбија државу Србију, али ви остајете дужни, односно Расим Љајић остаје дужан одговор овом народу, Влади Републике Србије, Александру Вучићу, који је стао иза њега, остаје дужан одговор да ли ће он и даље, да ли ће ова групација Вакат је, која је његова била на овим изборима, да ли ће ићи у коалицију са Самоопредељењем Сулејмана Угљанина. То је суштинско питање, јер су они направили предизборну коалицију.

Избори прошли, још немамо коначне резултате, али какви год буду, то је питање на које ми тражимо одговор – да ли ће Расим Љајић са Суљом Угљанином и после овога ићи у коалицију и да ли Расим Љајић стоји иза нарко-картела у Новом Пазару? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Нисам повредио Пословник и наравно да имате право, као и сваки народни посланик у овој сали, апсолутно. Када седим на овом месту, не представљам своју партију, него радим свој посао у складу са Пословником, а ви сте ми још једном дали аргумент да нисте имали право на реплику и да сам добро одлучио у складу са чланом 104. јер нисам приметио да је професор Мијатовић апсолутно показао ни на кога, па ни на вас, ни на вашу посланичку групу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.)

Повреда Пословника, Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, не можете да будете заговорник неке државне политике Србије док сте у коалицији са Вучићем, пошто често гостујете на једној телевизији са националном фреквенцијом, а да овде затварате очи и забијате главу као ној у песак пред заиста застрашујућим стварима у данашњем дану.

Јављам се по члану 107. јер је ваш колега, из ваше странке, Мијатовић повредио и грубо нарушио достојанство Народне скупштине обраћајући се нама српским радикалима. Малтене је хтео да нас поистовети са Сулејманом Угљанином, а оно што је најстрашније, господине Мартиновићу, Угљанин није само за државу Србију рекао да је

фашистичка, већ је позвао на јавни линч све Србе који раде у Рашкој области у државним институцијама. Рекао је „да су они фашистички пиони који раде, и по мигу Руса ће учинити све да нестане“, како је он рекао, „Бошњака са тих простора“.

Сад ви мени реците, господине Маринковићу, кад сте ви председник или тамо неки функционер у странци Расима Љајића и подржали сте, вероватно сте и ви били на неком митингу Угљанина и онако га здушно подржали као Маринковић, заједно са Суљом тамо скандирали да позивате за ту листу, како је могуће да у Народној скупштини Републике Србије ви посланицима који на то указују било шта спочитавате. Па ви данас треба да кажете да ли сте ви као Владимир Маринковић за тако нешто, па да вас не прозивам сад овде све поименично.

Па како вас, бре, није срамота? Подржавате онога који на нечији миг хоће да разбија Србију, да мења Устав. Ево, ту је и Нела Кубуровић, министар правде. Тај исти Угљанин је још у јануару тражио да се Устав мења и кроји на начин на који он то хоће по захтевима његових ментора. Немојте да се правите невешти и ви и овај несрећни Мијатовић овде. Пре две године када је Угљанин са тим кренуо... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Истекло вам је време.

Сматрам да нисам повредио Пословник, а од вас нити је коректно, нити колегијално да ме позовете да вам одговорим а знате да то не могу из ове позиције, а врло бих вам радо одговорио.

(Наташа Јовановић: Па препусти Арсићу, па одговори.)

Има ко ће из наше посланичке групе.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

Не желите. Добро.

Милорад Мијатовић, повреда Пословника.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Заиста мислим да је свака полемика беспотребна. Члан 27. Свака полемика је беспотребна.

(Вјерица Радета: Ја сам се јавила по члану 27.)

Члан 103. Господине потпредседниче, ово више не може да се слуша, да се посланици вређају. Ја заиста нисам несрећан, а о срећи и несрећи онај ко говори нека о томе размишља.

Ви знате врло добро да Социјалдемократска партија није учествовала на овим изборима. Ми смо дали подршку листи поштених људи, компетентних људи, научника, људи професора и дали смо ту подршку, али је то дала Санџачка демократска партија. Свако даље везивање мислим да је беспотребно и да не води ничему.

Странка која се јавља за реч је позната по томе да конструише афере, да измишља, да износи лажи. На томе и опстају и на томе врло

успешно већ 20 и нешто година у овој Србији они раде оно што су досада радили, управо највећу штету наносећи држави Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Мијатовићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

По Пословнику, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1. у вези са чланом 107.

Овде смо чули заиста врло увредљиве примедбе колеге Мијатовића. Ево, не знам зашто додајује. Могао је малопре, имао је времена, све... Слободно, нема потребе хистерично да скакуће, нека се опет јави. Нећу интервенисати ако понови исти члан Пословника који и ја сад рекламирам.

Заиста је недопустиво да се дозволи и да се на овај начин колега обраћа народним посланицима Српске радикалне странке. Рећи да ми опстајемо на измишљању афера, не постоји човек у Србији који у то верује. Али не постоји човек у Србији, волели нас или нас мрзели, или били равнодушни, не постоји човек у Србији који неће рећи – е, када је изнео Војислав Шешел, онда је то истина. Пракса је показала да је то тако.

Само се ви смејте, а добро знате да је тако. Само се ви смејте. Ми не опстајемо на измишљању афера, не опстајемо на изношењу афера, а ви опстајете на листама других странака. Ви опстајете... Изађите једном мушки на изборе, па да видимо где сте и колико ћете посланика имати. Из једних кола прелазите у друга, са листе Бориса Тадића на листу Александра Вучића. Ви сте неморални људи, јер тако нешто могу само неморални људи да раде, и пролазите овде зато што вас је на својој грбачи овај пут увео Александар Вучић, прошли пут Борис Тадић, следећи пут ћете опет неке да се нудите.

Ви не можете никоме рећи да опстаје на нечему, осим на ономе што је политика странке. Ви немате политику, јер ви сте мало Бошњаци, мало социјалдемократе. Не иде тако.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање, с обзиром на то да нисам повредио Пословник? (Не.) Хвала.

Реч има др Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ја сам се још малопре јавио по амандману цењеног колеге Мартиновића и све ћу до једне једине речи коју је рекао да подржим, само не могу да будем задовољан, јер не видим решење онога шта ћемо да урадимо поводом овакве изјаве господина Угљанина, а нешто урадити морамо.

Увек са ове говорнице устанем када се спомене Санџак, јер у Уставу Републике Србије то не постоји. Слажемо се, колега Мартиновићу, да је то Рашка област, али морамо да се сложимо да није први пут господину

Угљанину да има оваква проклизавања. Скоро је позивао неког назовиминистра иностраних послова неке тзв. државе која је део територије, па смо отђутали. Па стално ћутимо када он има такве испаде.

Ту је министар правде. Жао ми је што није господин министар унутрашњих послова ту, да их питамо шта ћемо да предузмемо, јер Србија је показала, и ту се слажем са уваженим колегом Јовановићем и ближи сам његовом ставу, да нешто морамо предузети. Показали смо највећи демократски потенцијал. Дали смо могућност свим националним мањинама у држави Србији да своја права кроз национална већа у ономе за шта сте ви рекли да је делатност тих националних већа остварују.

Када ја са ове говорнице причам о правима Срба, у околним земљама немам подршку са стране, а господину Угљанину ја ћу да поручим, јер не знам да ли ћете из разноразних разлога, јер сетићемо се, не тако давно он је био министар, без неког ресора, али је седео у Влади и тачно је да му је председник господин Вучић рекао скоро – Суљо, нема те фотеле и нећеш се на тај начин изборити.

Ја ћу му предложити оно што је највећи демократски принцип који може да постоји. Пошто се њему не свиђа у Србији, па нека је напусти. Има широко поље, има могућност демократског одлучивања. Не свиђа му се у Србији, нека је напусти.

Не можемо да останемо неми, и власт и опозиција, на ово што нам се ради. Рашка област није Санџак. Рашка област је срце Србије. Ту је настала српска средњовековна држава. Ту су нам и Ступови и Сопоћани, и не можемо да дозволимо такве испаде и да се сваки дан чудимо када господин Угљанин, а сетите се када је скоро отишао код, како рече, баба Ердогана на пар дана у посету. Подсетићу вас да нам је највећи турски пријатељ међу првима признао Косово. Морамо да реагујемо. Како, волео бих да чујемо. Ја сам предложио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Др Александар Мартиновић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ја сам већ рекао – што бих се ја чудило изјавама Сулејмана Угљанина када овде у Народној скупштини Републике Србије чујем малтене исте речи на рачун српског народа који живи на Косову и Метохији, да га представљају криминалци, олош, лопови и каквим све другим епитетима ти људи нису називани.

Ви кажете да ми ћутимо. Ево, као што видите, не ћутимо. Управо је СНС у Народној скупштини отворила питање изјаве Сулејмана Угљанина. Нека Суљо ради свој посао, ми ћемо свој. Ми ћемо и даље да пружамо руку нашим пријатељима Бошњацима, и Србима и Бошњацима и у Новом Пазару, и у Тутину, Сјеници и сваком другом делу територије Републике Србије потребно је оно што је потребно и мени и вама, оно што је потребно

и вашој и мојој деци. Потребни су добри путеви, добре школе, добре болнице, могућност да остану у својој земљи, да раде, да могу овде да заснују своје породице. Потребан им је мир. Потребна им је стабилност. Потребно је разумевање једних и других.

Немојте да имате никакав страх. Неће нико да отцепи било који део територије Републике Србије, јер никоме се неће десити ништа лоше због тога што је Суља Угљанин успео да добије највећи број места у Бошњачком националном вијећу. Нека му је наздравље! Али држава Србија ће остати целовита, а Влада Србије и председник Републике и ми који их подржавамо овде у Народној скупштини наставићемо да радимо свој посао, да довлачимо и даље инвеститоре и из земље и из иностранства у тај део Републике Србије, да отварамо нова радна места, да градимо још боље путеве, да градимо још боље школе, да отварамо нова обданишта, да радимо на томе да нас има више у тој области, и Срба и Бошњака и свих других.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу.

Право на реплику има др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Слажемо се, господине Мартиновићу, да сте ви први рекли, и ја подржавам те речи, али ја очекујем дела, а речи као речи, секу. Чудимо се Сулејману Угљанину када каже да је Србија фашистичка творевина, а ја од вас чујем да сам ја фашиста. Не од вас лично, са те стране. Доста пута и стално апелујем да водимо рачуна шта причамо.

Шта ћемо нпр. са тиме, господине Мартиновићу, што је у Пријепољу СНС у коалицији са Угљанином? Хоћете ли напустити коалицију? То морамо да радимо. Не можемо да ћутимо. Знам да исто мислимо, али хајде да исто и урадимо. Толико имам пријатеља Бошњака, надам се баш онако добрих као што су и ваши пријатељи, са којима се редовно чујем, честитамо празнике, посећујемо се. Није то спорно. Споран је човек који ову, овакву реторику уноси у државу Србију и покушава да на нечему гради нешто што не може да остане без осуде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋУ: Хвала, докторе Весовићу.

Реч има Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, потпуно уважавајући претходног говорника, рекламирам члан 107.

Фашизам је чудна ствар. Ја на одређени начин разумем Суљу Угљанина. Србија му је била добра док је имао фотељу овде. Оног тренутка када је изгубио фотељу, Србија није више била за њега држава. То је став Сулејмана Угљанина. То је човек конфликта, човек који жели да хомогенизује Бошњаке око конфликта који ће сам изазвати.

Ја нисам од оних који ће насести на ратоборне, ратнохушкачке и националистичке изјаве Сулејмана Угљанина. Србија треба да иде напред. Лако ћемо ми са Сулејманом Угљанином, врло лако. Али ја питам ове реторичаре који гласно осуђују, што и ја чиним, Сулејмана Угљанина да ли су са подједнаком тежином осудили позив на вешање на Теразијама, позив на силовање. То ми је нешто као минимум фашизма. Да ли су на исти начин осуђивали позив на пуч, на војно хапшење и полицијско хапшење регуларно изабраног председника Републике Србије? Ја то нисам чуо из оних клупа одакле чујем гласне, оправдано гласне изливе према Сулејману Угљанину. Мислим да је он то заслужио, али и да смо ми као Скупштина заслужили да нам из тих клупа објасне, из тог савеза Бошкомир – Лепомир да ли је изјава да је царица Милица макро своје ћерке Оливере проститутке службени став те коалиције или је то иступ само једног од лидера. Да ли је то део фашизма? Да ли је то део „говора мржње“? Ја се слажем с тим.

Морамо имати једнак третман за све. При томе треба да оделимо Сулејмана Угљанина од Бошњака, јер Бошњаци нису заслужили да имају таквог Сулејмана Угљанина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Господине Јовановићу, по амандману?

(Неђо Јовановић: Поменут сам од стране колеге.)

Да, али нисте у негативном контексту. Он се само сложио са вама.

Можете по амандману, али предност има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Чини ми се да смо овде сви бар декларативно сагласни са тим да ово што је Сулејман Угљанин рекао није добро и да је то наишло на општу осуду. Оно што сам ја рекла у првом или неком већ претходном јављању, желим да подсетим да је 2016. године Сулејман Угљанин имао сличне вербалне испаде, као што су ови ових дана, и тада се Расим Љајић оградио од њега и све најгоре рекао о тим изјавама, али је онда питање како се две године касније нашао у коалицији са њим. То делује веома неискрено.

Расим Љајић је пре три дана рекао ако не победи ова коалиција, мислио је на ту своју коалицију Вакат је и Самоопредељење Сулејмана Угљанина, гореће Нови Пазар. То није измишљено. То је рекао директно у камеру. Рекао је, даље, да Бошњаци морају да укључе мозак. Дакле, он је увредио Бошњаке, или муслимане, како их ми зовемо, али у сваком случају, свеједно је.

Ово што изговара Сулејман Угљанин треба да се осуди, али није то толико опасно. Није Суљо опасан. Може он да лупета шта хоће, јер то, на

крају крајева, јесте само лупетање, али много је опасније то што је Нови Пазар пун дроге којом се трују и убијају и српска и муслиманска деца. То је проблем којем се мора посветити посебна пажња, а то је, ми вам тврдимо, и те како повезано са потпредседником Владе Расимом Љајићем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Владимир Маринковић, повреда Пословника.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважена председнице Народне скупштине.

Рекламирам члан 107. Прекршен је Пословник и прекршен је више пута током дана и претходних дана, имајући у виду да се прича, прво што се крши достојанство Народне скупштине, друго што овде једна од посланичких група апсолутно не прича о дневном реду. Бар да се говори нешто што је везано за дневни ред и ове предлоге закона и сам амандман који је господин Мартиновић образлагао, али ово стварно нема никакве везе. Овде имамо на сцени један изражај фикције, али слободно могу да кажем и фрустрације претходне говорнице потпредседником Владе Расимом Љајићем. Ово ћу објаснити тиме што је ово судар две Србије. Јесте судар две Србије, једне која је у роптају, једне која је на свом потпуном заласку и једне која утиче и која доприноси модернизацији наше земље, која подстиче све оне цивилизоване вредности које Србија треба да достигне и које је достигла у претходних неколико година.

Сматрам да је СДПС и те како допринела томе, а поготово господин Расим Љајић. Штагод да је радио у мандатима и сада, док је министар трговине, и у претходним мандатима, урадио је пуно и за људска права, урадио је пуно и за оне који су били оптужени, који су били у проблему, и то могу да посведоче, и посведочиле су ми неке колеге овде. Када нико није хтео да уради државни посао, када нико није хтео да поштује закон пре 10-15 година, то је радио Расим Љајић и ово му је хвала. Ово је резултат те фрустрације и фикције, али ми знамо о чему се ради. Модерна Србија ће да победи.

Не тражим да се изјаснимо у дану за гласање.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1.

Наравно, не може се овде говорити о фрустрацији, бар не фрустрацији посланика Српске радикалне странке. Нема, заиста, никаквог разлога. Ми доминирамо у овом парламенту, тако да не видим што бисмо били фрустрирани.

Када је у питању нека подела Србије на ову или ону, а о чему је говорио господин Маринковић, ја знам, ми знамо само за једну једину Србију. Чија је политика застарела, чија није, то оцењују бирачи, али оно

што је чињеница јесте да Маринковић припада мањем броју људи, који би желели у Србији Скотову Србију. Ми српски радикали то не дозвољавамо.

Морамо заиста једном да рашчистимо засвагда то коме је Расим Љајић помагао. Ми смо о Расиму Љајићу говорили позитивно у смислу сарадње са њим када смо као тим за одбрану Војислава Шешеља сарађивали, али није он радио, знате, ништа спектакуларно. Чак није радио како је требало да се ради. Госпођа Маја Гојковић то зна, била је члан тима на почетку. Наша канцеларија, хашка у Србији, била је у обавези истог момента кад пошаље одређену документацију Хашком тужилаштву да копију достави тиму за одбрану. Е, то се никада није десило, већ кад ми сазнамо, кад председник наш сазна у Хагу да је тужилаштво добило неку документацију, онда зовемо Расима Љајића и кажемо – што нам ниси послао? Он каже – ево, сад ћу да кажем службама нека дође неко да узме. Е, то је истина. Значи, он је радио тај чиновнички посао, али тек када смо ми то тражили. И никада није... Он је говорио да он то није успео, да му није дао Драган Шутановац.

(Председник: Време.)

Молим, вас, само да завршим ову реченицу. Рекао је да му није дао Драган Шутановац. Никада нам није дао списе Александра Васиљевића, који је најодговорнији за злочине који се Србима стављају на терет.

ПРЕДСЕДНИК: Даћу вам по амандману, и Неђи Јовановићу и Владимиру Маринковићу.

И молила бих вас да се некако вратимо на амандмане.

Свакако добијате ви прво по амандману, па Неђо Јовановић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважена председнице Народне скупштине.

Наравно да, као што је и професор Мијатовић малопре рекао, као посланичка група, као народни посланици који теже и подржавају највећу странку у овом парламенту, који су део већине, који су државотворни и тако се понашају, наравно да најоштрије осуђујемо понашање и изјаве Сулејмана Угљанина, поготово што, и господин Мартиновић је то лепо објаснио, то су били избори за националне савете националних мањина, али морам да напоменем и то да су се неке странке које су парламентарне, опозиционе странке, и те како укључиле у те изборе.

Ја још увек, верујте ми, не могу да нађем ту копчу, не могу да нађем логику да се нека странка која функционише на националном нивоу, која је парламентарна, чије је седиште у Београду, укључује у процес избора за Национални савет националних мањина и то за изборе за Бошњачко национално вијеће. Онда постављам питање зашто се не укључује за изборе за национално веће Рома, Словака, Румуна. Логично је да се поставља питање зашто баш Бошњака. И ту долазимо до тих главних

одговора, дакле до главног мотива да је ово политички инструирано, да ту има и те како огромног интереса. Нећу улазити који је интерес.

Молим вас, уважена председнице Народне скупштине, јутрос смо имали прилику да чујемо да је неко овде нас у посланичкој групи пребројавао, пребројавао нам крвна зрнца и рекао – па од вас 10 један је Бошњак. Ја вас молим, ово је високи дом Народне скупштине. Ми смо овде сви исти. Сви овде треба да се понашамо државотворно у циљу јачања наше Србије, наше земље, да радимо првенствено у интересу наших грађана, а не да пребројавамо једни друге.

Поштујем све оне који су чланови СНС, ко год да су, Мађари, Словаци, Русини, такође и из СРС, али нећу да дозволим да неко у 21. веку, у 2018. години коментарише како ми имамо једног Бошњака. Сутра ће рећи – па какви сте ви то Срби, јер сви припадамо већинском народу. Зашто то радимо у 21. веку? Милан Стојадиновић се окреће у гробу због овога и сви они великани који су градили нашу земљу, градили ове темеље на којима данас имамо ову нашу парламентарну демократију и Скупштину. И краљ Александар и Милан Стојадиновић и сви они који су се борили и дали своје животе за ову земљу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се.

Подржавајући амандман уваженог колеге Мартиновића, за разлику од осталих посланика, ја, уважена председнице, позивам на будност. Будност због тога што је у питању говор мржње, и то говор мржње према држави која је обезбедила право да Сулејман Угљанин бира и да буде биран. Држави Србији, која је Бошњацима обезбедила право да на демократским изборима изаберу оне за које сматрају да имају највећи капацитет када је у питању њихово право гласа.

Ако говор мржње који је усмерен према држави која је то све обезбедила, која то гарантује и по Уставу, сматрамо бенигним, онда смо у једној великој опасности, јер тај говор мржње буквално може да буде као карцином у метастази, а када метастазира, он разједа ткиво, убија. На тај начин је управо почело разједање нечега што не сме да се дозволи, а то је уређење државе Србије. То је нешто што ни у ком случају не сме да прође без онога што сам указао у претходном говору, а то је без адекватне реакције институција које на то морају да одговоре.

Сулејман Угљанин не користи само дневнополитичке прилике да оствари одређене поене. Он реализује оно око чега треба бити посебно опрезан, остварује оно што му је неко други зацртао или неко инсценирао. Ја молим буквално све у држави Србији да овако нешто не прихвате тако лако и да имамо апсолутно нулти степен толеранције према ономе што је урадио Сулејман Угљанин. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Дајем паузу од 10 минута, да покушамо да се вратимо на амандмане, иначе ћемо завршити данас седницу.

(Народни посланици добацују.)

Нећете викати.

Не сумњам, али боље да се договоримо него да се санкционишемо.

(Наташа Сп. Јовановић добацује.)

Не мора се ништа сем да се умре, Наташа. Посланице, немојте се свађати са мном.

Није било никаквих неистина. Полако. Немам истинометар на мом председавајућем месту, зато имате сви права да дискутујете, али има начина и да се нешто заустави што нема везе са Предлогом закона, расправом о амандманима.

(Наташа Сп. Јовановић добацује.)

Немојте се свађати са мном. Полако.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, имајући искуства која смо имали 2014. године, било је потребно уредити област и повећати сигурност грађана Републике Србије и њихову имовину. Међутим, ја сам се од неких својих колега народних посланика који су из бившег режима и неких њихових дискусија заиста прилично изненадио. Жао ми је што нису ту. Неки од тих колега никад нису учествовали у извршној власти, али ја сматрам да свако бира своје друштво и да је у друштву оних који му највише одговарају и којима је најсличнији.

Овде је било разних лажи око припадника Српске листе, али једна новина у овом закону јесте та да неће све бити поверено и предато локалним властима када су у питању природне катастрофе и ванредне ситуације. Имаће много већу надлежност републички органи него што су имали досада, а то ваљда због искуства које смо имали са градом Шапцем.

Знате, никада нећу моћи да схватим логику људи који су оставили своје суграђане и њихову имовину на милост и немилост стихијама и бујицама да би за све оно што се лоше деси окривили тадашњег председника Владе Александра Вучића и министра унутрашњих послова Небојшу Стефановића, да би стекли неки политички поен, да би наудили политичком угледу и Владе Републике Србије и њених министара. Такви људи, који се играју не само имовином својих грађана него и животима

својих грађана, не заслужују да воде ни једну једину локалну самоуправу. Замислите, они су из тог града, рођени су у том граду, живе у том граду и спремни су, да би направили некакву политичку штету, да доведу у питање животе својих суграђана. Па то је морбидно. Замислите какво је онда њихово размишљање о Републици Србији. Замислите какво је онда њихово размишљање о нашој јужној покрајини Косову и Метохији. И онда ми дођу ти из бившег режима да причају како су неки други лопови.

Само још један пример. Ево, имали су доктрину да нам војска не треба, да нас више нико неће да напада, па су све живо упропашћавали, продавали, распродали. Али да се вратимо поново на ту 2014. годину. Војска је одувек била један симбол који брани грађане не само од непријатеља, него када су у питању и природне катастрофе и несреће. Тадашња војска Србије није могла да помаже грађанима јер су продали чак и чамце. И онда ми причају како они воле Србију, а не ми. У такву ситуацију су нас били довели. И, мада моја колегиница није у свему томе учествовала, из Новог Сада, из бившег режима, враћам се почетку дискусије. Свако бира своје друштво, а ваљда га бира са онима са којима се најбоље осећа.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела др Десанка Репач. Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, председнице.

Поштоване колеге, представници Владе, госпођо министарко, поднела сам амандман са посебним освртом на смањење ризика од мигрантске кризе.

Овим законом уређујемо смањење ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Акценат закона је на превенцији, јачању појединца заједнице да реагују на катастрофе и спасавање, заштиту људи, материјалних и културних добара. Закон регулише права грађана, обавезе правних лица, локалне самоуправе, аутономне покрајине и Републике Србије.

Република Србија и Европска унија су се током 2015. и 2016. године суочиле с незабележеним налетом миграната и избеглица. У ЕУ је пристигло више од милион људи. Већина је побегла од рата и терора из афричких и азијских земаља. То је била хуманитарна мигрантска катастрофа. Радило се о проблему који је свакодневно односио животе, углавном младе људе и децу. То је било горуће питање, јер је број деце миграната без родитеља и пратње растао.

Ово су били путеви очајника. Хиљаде људи је погинуло на мору покушавајући се домоћи ЕУ. Србија је деведесетих научила шта значи бити избеглица. Због тога смо спремно отворили границе када је миграцијска криза почела и са ЕУ смо приступили решавању проблема.

Тако је у Суботици, граду из ког ја долазим, у име Србије, који је оправдао сва могућа очекивања, показано људско лице према људима који су бежали из родних места због ратних сукоба на тим просторима. Суботица је озбиљно и одговорно приступила овом проблему. Ово што је Србија урадила за мигранте ставило ју је на прво место држава које су на најодговорнији могући начин решили питање. Суботичка локална самоуправа, на челу са господином Богданом Лабаном, јако оспораван у последње време, формирала је поред Савета за миграције и Радну групу за праћење миграција на територији града. Локална самоуправа са Владом Републике Србије спречавала је хуманитарну катастрофу и помогла одржавање безбедности са Министарством унутрашњих послова.

Заједно са невладиним организацијама и Владом Републике Србије суботичка локална самоуправа отвара прихватни центар који је под покровитељством Комесаријата за избеглице. Суботица има чиме да се похвали када је мигрантска криза у питању јер се понашала према свим људским нормама, где су сви били добри домаћини и људи на услузи који су спремни да помогну. Мигрантска криза је људска стварност, којом треба квалитетно управљати а не посматрати као проблем који се треба решити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Радован Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, госпођо председнице.

Поштовани народни посланици, цењена госпођо Кубуровић, са циљем да се додатно дефинише предмет закона о којем расправљамо поднео сам амандман који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на превенцију од последица суше.

Систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама који се овим предлогом закона успоставља је од посебног интереса за Републику Србију и представља део националне безбедности. Зато је од посебне важности доношење овог закона, којим се у први план стављају принципи, плански документи, мере и активности које треба да допринесу успешној превенцији од катастрофа и подигну ниво спремности на реаговање у случају наступања елементарних или других врста непогода.

Кључно обележје Предлога закона представља стављање превентиве у први план како би се ризици од катастрофа смањили и створили сви услови за ефикасније спровођење заштите од елементарних непогода, што ће, што је и најважније, допринети повећању степена безбедности грађана и њихове имовине.

Елементарна непогода је изненадна велика несрећа која прекида нормално одвијање живота, узрокује жртве, штету већег обима на имовини или њен потпуни губитак. Једна од елементарних непогода јесте и суша, када су залихе воде у тлу смањене због мањка падавина. Због суше могу настати озбиљни поремећаји у пољопривреди, као ослонац у производњи хране, што у крајњем случају може изазвати појаву глади и губитке у људској и животињској популацији. Појава суше постаје све чешћа у целом свету. Готово да ју је немогуће предвидети, али се она, пратећи и анализирајући бројне параметре, ипак може наслутити, па чак и правовремено прогнозировать. Превентивним деловањем и развојним пројектима ове владе Србија ће веома брзо отклонити ризик могућих последица ове елементарне непогоде о којој све до 2012. године нико није размишљао. У Србији се под системима за наводњавање до те 2012. године налазило једва 2% обрадивог пољопривредног земљишта, а циљ нас из СНС-а је да буде бар 10%.

Отуда је данас у Војводини у току изградња 11 капиталних регионалних система, у централној Србији три хидросистема, са циљем да се отклоне сви ризици и омогући ефикасна борба против суше. Поред тога, нема у Војводини локалне самоуправе која није приступила уређењу двонаменске каналске мреже на пољопривредном земљишту и изradi пројектно-техничких документација за подизање и изградњу нових заливних система.

Одговорним приступом ове владе и Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде у решавању проблема суше и раду на смањењу ризика од ове елементарне непогоде исказује се висок степен одговорности према грађанима, са циљем да се пре свега обезбеди њихова безбедност, али и да се реализују развојни циљеви у области пољопривреде и тиме допринесе свеукупном развоју Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела посланица Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Миодраг Линта.

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Хвала. О мом амандману ћу говорити у контексту трагедије, односно катастрофе коју је доживео српски народ 90-их година на простору бивше Југославије.

Опште је познато да је са подручја данашње Хрватске 90-их година прошлог века протерано преко пола милиона Срба. Са подручја данашње

Федерације БиХ такође је протерано пола милиона Срба, а са подручја Косова и Метохије преко 200.000 Срба и других неалбанаца. Дакле, биланс ратова који су вођени на простору бивше Југославије 90-их година прошлог века је трагичан за српски народ. Преко 1.200.000 Срба је доживело трагедију и било принуђено да напусти своје станове и куће.

Шта су били узроци тих ратова? Ми данас имамо на сцени у делу појединих западних центара моћи, делу западног јавног мњења, као и у Загребу, Сарајеву и у Приштини, причу о једној потпуно лажној, бесмисленој и апсурдној тези да је главни кривац за ратове 90-их година била Србија и српски народ, а да су Албанци, Хрвати, Бошњаци тобоже били жртве које су водиле ослободилачке ратове.

Историјске чињенице показују потпуно супротно. Главни кривац за рат на подручју данашње Хрватске била је проушасташка политика Фрање Туђмана, чији циљ је био стварање хрватске државе без или са што мање Срба. Хрватска је водила освајачки и агресивни рат према српском народу у Хрватској, према ЈНА и према Југославији. Ми данас имамо као мантру причу у Хрватској како је тобоже тзв. Домовински рат био ослободилачки рат. То је чак дефинисано Декларацијом о Домовинском рату из 2000. године и законом о правима бранитеља, који је усвојен на Хрватском сабору крајем прошле године.

Ми морамо стално да реагујемо на ту лажну и бесправну тезу хрватских политичара и хрватске јавности да су Србија, односно Југославија, ЈНА и крајишки Срби извршили агресију на Хрватску. Како је могуће да су Срби у Хрватској извршили агресију сами на себе, кад тамо живе вековима? Како је могуће да сам ја извршио агресију на моју општину Вргинмост? Како је могуће да је колега Атлагић извршио агресију на северну Далмацију? Како је могуће да су стотине хиљада Срба, а живело их је око 700.000 заједно са Југословенима, извршили агресију сами на себе? Ту тезу демантује један веома важан документ из маја 1993. године који су сачиниле Уједињене нације. Према томе документу, до маја 1993. године, дакле прве две године рата, са подручја које је било под контролом хрватских снага и хрватске власти протерана је 251.000 Срба и још преко 250.000 је протерано у злочиначким акцијама „Олуја“, „Бљесак“ и „Медачки цеп“.

Други проблем који имамо у Хрватској јесте да пуних 28 година, од доласка Фрање Туђмана на власт, имамо државни пројекат рехабилитације ушаства и ушашке идеологије који је ушао у своју завршну фазу, тако да имамо и скандалозну одлуку тзв. Вијећа, односно Центра за суочавање с прошлошћу у Загребу, да се ушашки поздрав „За дом спремни“, под којим је побијено стотине хиљада Срба у озлоглашеној НДХ, према мишљењу тога савета може користити понекад, у специјалним приликама. Да ли је

могуће да би некакав савет за суочавање са прошлошћу у Берлину донео закључак да се „Зиг хајл“, нацистички поздрав, може користити у појединим приликама? Наравно да то није могуће.

Главни проблем јесте што у Хрватској није извршен процес денацификације и зато сада имамо трагичну чињеницу да је усташтво темељ данашње Хрватске, да имамо систематско кршење људских националних права Срба у Хрватској, да имамо стотине хиљада протераних Срба који не могу да остваре своја основна имовинска, стечена, статусна и друга права, који не могу да врате станарска права, заостале неисплаћене пензије. Преко 10.000 српских кућа и пословних објеката је срушено у класичним терористичким акцијама током 1991, 1992, 1993. године по хрватским градовима.

У Србији се често, даћу само један пример, трагедија Срба из западне Славоније своди на „Бљесак“, када је протерано око 20-ак хиљада Срба. Већина, преко 70.000 Срба са подручја западне Славоније је протерано током лета и јесени 1991. године у злочиначким акцијама „Откос“, „Оркан“ и „Папук“.

Слична ситуација је, нажалост, и на подручју Федерације БиХ. Рекао сам, и са тог подручја је протерано преко пола милиона Срба. Срби су тамо грађани другог реда. Према последњем попису из 2013. године, од близу 600.000 Срба, колико их је живело уочи рата на подручју Федерације БиХ, сада их живи свега 56.000.

Данас сам, стицајем околности, у Скупштини Србије у својству председника Одбора за дијаспору Срба у региону примио владика бихаћко-петровачкога Сергија и представнике 12 значајних удружења која делују у Србији, а чији су представници и чланови родом и пореклом са подручја Федерације БиХ. Данас смо констатовали доста суморне чињенице. Имамо проблем да и даље обнова Федерације БиХ, обнова порушених кућа иде веома споро, да се не обнавља комунална инфраструктура, да имамо системску дискриминацију Срба који не могу да се запосле на нивоу 10 кантона Федерације БиХ у просвети, у здравству, полицији, у јавним предузећима. Као последицу тога имамо иселавање. Све су већа иселавања српских повратника који су се вратили почетком 2000-их година својим кућама и на своја огњишта.

Имамо проблем везано за учење српског језика. Наиме, имамо четири општине где су Срби већина. То су Гламоч, Грахово, Дрвар и Босански Петровац. На пример, у Дрвару се учи национална група предмета по наставном плану из Републике Српске само за три предмета – историју, географију и књижевност, али сви остали предмети се уче на хрватском језику и по хрватском наставном плану. У Гламочу је потпуно трагична ситуација. Срби су тамо већина. Нема апсолутно ни националне

групе предмета, ни могућности да српска деца на подручју општине Гламоч уче на српском језику макар ову националну групу предмета. Дакле, проблеми су веома бројни и оно што је важно јесте још активнија улога наше државе.

Посебан проблем који желим да истакнем, пошто је овде и министарка правде госпођа Нела Кубуровић, јесте питање ратних злочина. Ми имамо етнички мотивисано правосуђе у Сарајеву, имамо етнички мотивисано правосуђе у Загребу, имамо монтиране судске процесе, имамо хапшења Срба на основу потерница, имамо проблем да сваки припадник Војске Републике Српске Крајине и Полиције Републике Српске Крајине страхује да путује изван државе Србије, јер прети опасност да је Хрватска покренула некакву истрагу и да ће бити ухапшен, да ће бити затворен, па ће онда доказивати своју невиност у затвору.

Ја апелујем на госпођу Кубуровић да направимо један састанак, да видимо да се при Министарству правде направи једна канцеларија за ратне злочине, да се ангажује неколико врхунских адвоката из те области, да наши људи који су били на ратишту, и на подручју БиХ и на подручју Хрватске, могу да дођу да се обрете, да добију савет и да осете да држава Србија стоји иза њих.

Огромна већина Срба се часно борила у Војсци Републике Српске, у Војсци Републике Српске Крајине и они желе да сперу љагу са свога имена. Не желе да носе стигму ратних злочинаца. Зато је важно да држава Србија помогне и да инсистира у разговорима са Загребом и Сарајевом да се тим људима омогући поштено суђење, да Загреб и Сарајево, ако имају доказе да је Линта Миодраг или било ко други учинио било какав ратни злочин против ратних заробљеника или против целог становништва, да се тај предмет достави и у Београд, да се суди овде у Вишем суду у Београду, да Хрватска мониторише тај поступак, односно судски процес, да то ради и БиХ, али да се спречи да се наши људи хапсе и да се онда у монтираним процесима осуђују у Сарајеву и Загребу.

С друге стране, мислим да је важно да наше Тужилаштво за ратне злочине далеко активније покреће истраге за бројне злочине против српских цивила и ратних заробљеника који су се десили деведесетих година на подручју Хрватске, на подручју БиХ и КиМ. Ја сам имао више састанака и са бившим тужиоцем за ратне злочине Вукчевићем и са садашњим тужиоцем госпођом Станојковић. Мислим да ту морамо бити далеко активнији, да морамо да јачамо службу за ратне злочине и да морамо да активно радимо на процесуирању ратних злочинаца против Срба. Иначе, у супротном прети опасност да ће Хрватска, такође и БиХ, односно званично Сарајево, низом лажних пресуда, низом оптужница, новим истрагама, да верификују лажну и бесмислену тезу коју сам већ

помињао, а она гласи – ми у Сарајеву, ми у Загребу, ми Бошњаци, ми Хрвати смо били жртве, ми смо били ослободиоци, а ви сте Срби и Србија комплетно и српски народ, ви сте агресори и злочинци. То не смемо дозволити. Значи, морамо се залагати за политику истих стандарда. Ко год је учинио злочин, био Србин, Хрват, Бошњак, Албанац, он мора да одговара. Сада то није случај, сада је на делу политика двоструких стандарда.

Дакле, још једном апел госпођи Кубуровић да направимо један састанак код вас, да видимо да помогнемо нашим људима. Управо су ме и данас звали наши земљаци везано за генерала Борислава Ђукића, који је био частан официр у Војсци Републике Српске Крајине, који већ више година чами у затвору „Билице“ у Сплиту. Ја сам пре две године лично посетио и генерала Ђукића и капетана Драгана и молили су и апеловали су да држава Србија помогне њихову одбрану. Породица генерала Ђукића је на ивици опстанка. Исцрпили су сва финансијска средства. Тај процес и даље траје и било би веома значајно, госпођо Кубуровић, да видимо да се обезбеде средства и да се помогне породици генерала Ђукића, једног часног официра, да се одбрани у судском поступку, у једном монтираном судском поступку који и даље траје у Хрватској. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председнице.

Даме и господа народни посланици, поштовани министри са сарадницима, с обзиром на искуство Србије у претходним годинама које се тиче елементарних непогода, пре свега поплава али и земљотреса и пожара, веома је значајно што је на дневном реду овај закон и веома је значајно што се у закону о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама налази одредба која управо смањење ризика и управљање ванредним околностима ставља као национални државни приоритет али и као локални приоритет. Такође је битно да се нагласи и оно што пише у закону, да је заштита људских живота најбитнија у односу на све остале заштитне активности.

Када говоримо о смањењу ризика и управљању ванредним околностима треба нагласити да је потребна и санација, односно отклањање последица елементарних непогода, па тако и отклањање последица суша, како и гласи мој амандман. Када се говори о сушама, често су последице суша пожари. Нажалост, у региону где ја живим пожари су чешће последице немара људи него што су последице суша, па је тако у Кикинди у првих двадесет дана октобра било 170 пожара, а само у једном тренутку је било у исто време девет пожара, и да није било

јединица добровољних ватрогасаца, последице штета које су већ постојале биле би много теже. Због тога ме радује најава да ће се професионални ватрогасци појачати са шест чланова у Кикинди, из које долазим.

Такође ме радује и то што је најављено да ће се широм Србије куповати возила, теретна возила за гашење пожара, која недостају свим добровољним ватрогасним јединицама, као и да ће се постојећа возила МУП-а, која њима више нису потреба, распоредити на добровољна ватрогасна друштва. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министри са сарадницима, народни посланици и грађани Србије, често смо у прилици у последње време да чујемо упозорење метеоролога – у овим деловима Србија данас ће дувати олујни и оркански ветрови. Управо Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама ставља у први план мере и активности које треба да допринесу што успешнијој превенцији од катастрофа где се убрајају и олује, а то су јачање отпорности појединаца и заједница на последице елементарних и других непогода и подизање нивоа спремности за реаговање у случају наступања елементарне и друге непогоде.

Посебан акценат се ставља на успостављање партнерства између јавног и приватног сектора и на укљученост научних организација, удружења и организација цивилног друштва.

Сведоци смо трагичне погибије у јуну прошле године жене за воланом свог аута, када је због јаке олује у околини Новог Сада пала топола на њен ауто. Године 2014. у мају несвакидашња олуја у Србији догодила се када је торнадо код Црне Траве порушио 20-ак кућа и помоћних објеката и из корена ишчупао стабла обима од три метара. У новембру 2010. године забележена је олуја у подручју Крушевца, где су удари били орканске јачине, преко 150 км на сат.

У нади да ћемо што мање слушати и осећати последице елементарних и других непогода, у дану за гласање Предлог овог закона имаће пуну моју подршку, као и посланика Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Ана Карацић.

Изволите.

АНА КАРАЦИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам овај амандман у жељи да истакнем важност превенције од последице града.

Нажалост, да бисмо извршили превентивне радње на прави начин, морамо то радити на основу примера из праксе. Ми имамо пример из 2014. године где су нас задесиле катастрофалне поплаве које су биле размера које нисмо имали последњих 120 година. Министар Стефановић је у свом уводном излагању рекао да је кључ у превентиви и изнео податак, уколико се добро сећам, да за један динар уложен у превентиву можемо да ослободимо неких осам динара које бисмо уложили у санацију последица. Превентива креће од локалне самоуправе. Потребно је да израдимо стратешка и планска документа, која ће одредити на који начин ће се најбоље деловати у таквим ситуацијама.

Ја бих се сада највише осврнула на заштиту од града. Велики проблем јесте лимитирајући фактор који имамо у пограничним деловима, а то је да не можемо превентивно делати на територији земаља које су у окружењу, већ само на територији Републике Србије, што значи да, када облаци већ стигну у нашу земљу, некада је и касно да се превентивно делује. Међутим, заиста сматрам да су Влада Републике Србије и наш ресурс који се бави овом проблематиком јако упућени у све проблеме које тренутно имамо и делују превентивно у неким мерама у којима могу, почевши од субвенционисања осигурања усева, субвенционисања противградне мреже итд. Ја се надам да ће се овај спектар превентивних мера проширити, јер наши пољопривредници често трпе велике штете.

Такође, у процесу модернизације опреме коју имамо, где прелазимо у потпуности на модерну, аутоматску превентивну технологију, којом утичемо противградним ракетама, заиста сматрам да ће се допринети значајно превенцији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господа народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, где сам покушао да укажем на важност да се превентивно делује на опасности од катастрофа које могу да нас задесе, а у складу са народном умотворином „Боље спречити него лечити“.

Смањење ризика од природних катастрофа, као и подизање свести о припреми и превенцији јесте процес који мора да има континуитет. Природне катастрофе није могуће у потпуности спречити, али је могуће превентивно деловати, као и утицати на понашање човека, који својим поступцима и те како утиче на климатске промене.

Србија има искуства са природним катастрофама. Показало се да су реакције, по правилу, добре, али потребно је да имамо једно овакво законско решење како бисмо још спремнији могли да реагујемо.

Руководство државе, на челу са председником Вучићем и министрима, и те како ради на превентивном спречавању последица елементарних непогода. То може да се види на примеру из Алексинца. Сви смо били сведоци проблема које је Алексинац имао са поплавама. Сваке године барем једном, а неретко и више пута у току године, Алексинац је био главна вест због поплавлених кућа и ораница. Уназад 50 година се причало о одбрамбеном насипу на левој обали Јужне Мораве. Причало се у правом смислу те речи, али се ништа није радило. Кад вода изађе из речног корита, долазили су политичари, обећавали и могуће и немогуће и одлазили, и чекали да решење овог проблема падне са неба.

Било је потребно да Српска напредна странка дође на власт да се нешто и уради. И урадило се. Изграђен је насип у дужини од 13,7 километара. Вредност инвестиције је близу пет милиона евра. Ово је добар пример како се ради на превенцији и зато Српска напредна странка и има овакво поверење грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштована председавајућа.

Поштовани господине министре са сарадницима, поштовани народни посланици, у потпуности подржавам Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама и гласаћу за његово усвајање.

Предлог закона је квалитетан и свеобухватан у нормирању превентивних мера и активности у циљу смањења ризика од катастрофа, ефикасног реаговања у случају наступања елементарних и других непогода и ефикасног отклањања њихових последица.

Нагласак је на што успешнијој превенцији и јачању отпорности локалних заједница и друштва у целини и на подизању нивоа спремности за реаговање у свим предвидивим ситуацијама.

Веома је значајан и нагласак на међународној сарадњи, како у домену превенције тако и у домену помоћи. Усвајањем закона створиће се неопходни услови за спровођење ефикасније заштите, што ће повећати степен безбедности грађана.

Поучени искуством из ранијег периода, а посебно из катастрофалних мајских поплава 2014. године, које су захватиле

територију 119 општина централне и западне Србије и у којима су били угрожени животи, здравље и имовина више од 1.600.000 људи, морамо се осврнути на све аспекте нашег реаговања и понашања у оваквим ситуацијама. Кажу да поплава избаци све на површину, и оно најбоље, али и оно најгоре. Та поплава 2014. године показала је како можемо да се ујединимо око циља, али и како, готово по правилу, постоји и неко ко је против, ко кочи и ко такве ситуације користи за остварење својих личних циљева, без обзира на последице.

Сетимо се још једном те 2014. године. Сетимо се Шапца, Обреновца, Крупња и многих других места угрожених поплавама. Поплава је донела бројне жртве и огромну штету, али нам је донела још нешто – солидарност и храброст младих људи широм Србије, који су показали да могу и хоће да се окупе и пруже несебичну помоћ угроженима као добровољци. Поплава нам је донела и многе нове херојске спасиоце који су ризиковали своје животе да би помогли онима који су били у опасности.

Сетимо се мудрих и кључних потеза најодговорнијих у овој држави, почев од тадашњег премијера Александра Вучића, многих министара у Влади, руководећих у Војсци, Полицији, јавним предузећима, па и међу грађанима. Сетимо се да је, рецимо, кључни потез у одбрани Шапца било то што је послат лично начелник Генералштаба генерал Диковић да са официрима организује одбрану Шапца, и то је стратешки јако важан потез, која је у том тренутку била неорганизована, а претило је да Шабац падне. Захваљујући тој мудрој одлуци и том потезу Шабац није пао.

Тадашња влада на челу са Вучићем суочила се са невиђеном стихијом како је знала и умела. Иако нису имали формално овлашћења, они су ризиковали и преузели одговорност да командују у моменту када су одговорни председници општина били немоћни или буквално у хаосу. То је, како се показало, било неопходно урадити, али требало је имати и мудрости и храбрости за такве потезе, јер одговорност преузимају најбољи када је најтеже.

Још тада се јасно видело да као друштво нисмо баш били спремни за такве катастрофе, да је систем који смо наследили имао мањкавости и омогућавао је да неки градоначелници или председници општина због овлашћења која су имали, чак самовољно опструирају одбрану од поплава. У ситуацији када нисмо имали цивилу заштиту нити бројну војску, само захваљујући сналажењу Владе и мудрој и одлучној руковођењу лично Александра Вучића у овој катастрофи избегли смо и много катастрофалније последице.

Читаво друштво је са зебњом пратило догађаје у вези катастрофалне поплаве. У медијском фокусу били су градови попут Обреновца, који је

био у потпуности девастиран, или других где се налазе енергетска постројења или се налазе ближе Београду. Нажалост, многи медији су се уозбиљили тек када је враг однео шалу, али су нека удаљенија и „мање битна“ места била медијски непокривена и дуго су била на маргини догађаја. Тадашњи алтернативни медији на интернету, попут друштвених мрежа, блогова и сајтова који имају статус медија, одиграли су и своју улогу. Са једне стране, велики позитивни допринос показали су у лоцирању људи који су били у опасности и које је требало спасити. Ту су огроман допринос дали и радио-аматери, који су заједно са твитерашима одрадили велики, непроцењив посао и спасили многе животе.

Међутим, са друге стране, једна мања група људи користила је интернет и друштвене мреже за ширење конфузије, изазивање тензија, ширећи непроверене информације и дезинформације. Свесно или несвесно могли су да направе непроцењиву штету да су се којим случајем страх, огорчење и паника проширили у већој мери. Најбруталнији пример таквог опасног понашања било је ширење непроверених информација о стотинама или хиљадама мртвих у Обреновцу. Такве вести су се због своје суштине муњевито шириле. Стварали су их и ширили интернет сајтови који су имали статус медија или су од интернет корисника доживљавани као такви. Нажалост, нису били свесни опасности и последица које су производили.

Све такве вести морале су бити проверене. Огроман број екипа је слат на терен да то провере, трошени су огромни ресурси, а вести су се показале нетачне. Неко је зарад личне промоције, као наводни борац за истину или због вођења кампање против Владе из политичких разлога ширио сензационалистичке вести и тиме радио против свог народа и своје државе, узнемиравајући јавност. Због свега наведеног сматрам да је право време за доношење оваквог закона и позивам вас да га усвојимо. Захваљујем се на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Изволите, колега Бечићу.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, циљ измене Закона о смањењу ризика од катастрофе и управљању ванредним ситуацијама је да се уведе ефикаснија заштита живота људи и имовине, а такође Министарство је инвестирањем у опрему, униформе и возила учинило све да ватрогасци могу да се са што веће удаљености и на што безбеднији начин упусте у решавање различитих ванредних ситуација, да буду ефикасни и да грађани знају да имају способну, јаку силу у ватрогасно-спасилачким јединицама Министарства унутрашњих послова Републике Србије.

Ове слике говоре много о томе, јер имамо, након више од 20 година, 10 авиона мигова, нове униформе и возни парк, такође опоравак одбрамбене индустрије, пријем нових полицајаца и ватрогасаца, имамо набавку нових возила и униформи, увођење предмета Основа безбедности деце, Закон о спречавању насиља у породици, Закон о повраћају имовина жртвама холокауста и од 1. марта 2018. године у примени је нови сет антикоруптивних мера и прописа. Све ово чине Влада Републике Србије и ресорна министарства.

Резултати полиције у последње четири године неупоредиво су бољи него у претходном периоду, а полиција је за то време одузела 13,7 тона наркотика, односно 43% више него у истом периоду пре тога. Осим повећане заплене дроге, откада је министар Стефановић на челу МУП-а, број укупно извршених кривичних дела у нашој земљи је за скоро девет одсто мањи у односу на исти период раније, извршено је 17% мање кривичних дела против имовине грађана, као и 19% мање убистава.

Изузетни резултати су остварени у сарадњи са полицијама Шпаније, Чешке, Немачке, Аустрије. Захваљујући томе ухапшени су и процесуирани многи чланови и вође организованих криминалних група које су деловале на међународном нивоу.

Такође је доста урађено на сузбијању криминала и корупције у редовима полиције и у протекле четири године је процесуирано 768 полицијских службеника, од којих је 110 руководиоца у МУП-у.

Такође сам хтео да говорим о пљачки, корупцији, претњама силовањем, вешањем и пребијањем жена, Ђиласовим милионима, Јеремићевим машинама за прање милиона евра који су уплаћени и ишчезли са њихових рачуна. О свему томе сам хтео да говорим, али коме? Онима који када им се каже истина, побегну из сале, и то је све што могу да понуде грађанима насупрот реформама, отварању радних места, подизању привреде и економије из пепела и угледу у свету и свакодневним напорима које председник Вучић чини да побољша квалитет живота грађана Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре Стефановићу са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, када говоримо о Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, као пример добре праксе поменућу град Ниш.

Штаб за ванредне ситуације града Ниша образован је у складу са Законом о ванредним ситуацијама и чланом 8. Уредбе о саставу и начину рада штабова за ванредне ситуације где је утврђена обавеза Штаба да у оквиру своје надлежности доноси годишњи план рада за текућу годину и спроводи његову реализацију.

Изведени радови у складу са оперативним планом одбране од поплава на речним водотоцима другог реда на територији града Ниша за 2016. годину су следећи: Габровачка река, узводно од кафане „Бољи живот“, у дужини од 340 метара; Малчанска река код Малчанске петље у дужини од 100 метара у зони моста; Матејевачка река, насеље Доња Врежина, од магистралног пута Ниш–Сврљиг до ауто-пута, у дужини од 308 метара; Мраморски поток, од моста на магистралном путу Ниш–Прокупље, у дужини од 1.500 метара; Велепољска река у Горњој Трнави од моста на улазу у село, узводно, у дужини од 1.320 метара.

У 2017. години радови су изведени на Јелашничкој реци кроз села Горња Студена, Доња Студена и Јелашница у дужини од 2.200 метара, а у смислу чишћења корита реке са осигурањем обала и Велепољска река кроз село Палиграце у дужини од 800 метара, такође чишћење корита реке са осигурањем обала.

Поред планираних задатака предвиђених планом рада у 2017. години, извршаване су и друге мере и задаци по налогу Републичког и Окружног штаба за ванредне ситуације, као и других надлежних органа.

У складу са планом рада и тренутним потребама, Штаб за ванредне ситуације на територији града Ниша је у 2017. години одржао три редовне и 11 ванредних седница градског штаба, на којима се разматрало о извршењу превентивних и оперативних мера и других задатака из своје надлежности. Сарадња са Управом за ванредне ситуације у Нишу и Полицијском управом у Нишу је свакодневна и на задовољавајућем нивоу. Посебно се огледа у заједничким активностима на проналажењу, обележавању, чувању, транспорту и уништавању неексплодираних убојних средстава на територији града Ниша. Са средствима јавног информисања остварена је добра и квалитетна сарадња. У појединим случајевима превентивно је деловано у смислу упозоравања и обавештавања становништва о насталим елементарним непогодама. Штаб за ванредне ситуације за територију града Ниша реализује задатке у оквиру својих надлежности веома успешно.

Такође желим да поменем протокол о сарадњи градова и општина у сливу Јужне Мораве, о чему је говорио и мој уважени колега прим. др Бранимир Ранчић. Наиме, ускоро ће се потписати протокол о сарадњи градова и општина у сливу Јужне Мораве и то: Град Ниш, Град Прокупље, Град Врање, Град Лесковац, Град Пирот, општине Александровац,

Алексинац, Блаце, Брус, Бујановац, Дољевац, Куршумлија, Сокобања, Житорађа, Владичин Хан, Трговиште, Гацин Хан и Меровина.

У складу са надлежностима локалне самоуправе у области ванредних ситуација, посебно ране најаве превентивних мера и активности, реаговања и отклањања последица, а узимајући у обзир Сендајски оквир за смањење ризика од катастрофа за период од 2015. до 2030. године, усвојен на одржаној Конференцији 2015. године у јапанском граду Сендају, и Национални програм управљања ризиком од елементарних непогода усвојен Закључком Владе Републике Србије од 19. децембра 2014. године, као и Закон о ванредним ситуацијама и Закон о локалној самоуправи, а све то полазећи од потребе за интензивирањем сарадње између градова и општина у сливу Јужне Мораве, а у циљу смањивања заједничких ризика и брзог опоравка након елементарних непогода и других несрећа, очекујемо да поменути градови и општине ускоро пропишу протокол о сарадњи.

На крају, ми посланици СНС-а ћемо у дану за гласање подржати предлоге закона који су на дневном реду седнице. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите, колегинице.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, колеге посланици, систем реаговања у ванредним ситуацијама у претходном периоду био је на великим изазовима. У току 2014. године, када су нас задесиле велике поплаве, ангажовано је много људи из сектора Полиције, Војске али, наравно, и добровољаца, с обзиром на то да су биле нарушене 24 општине и да је штета процењена у износу од 1.525.000.000 евра. Међутим, није то једина елементарна непогода која погађа нашу земљу. Постоје и оне нешто мањег интензитета, хвала богу, међутим, дешавају се. То је и пожар.

Сада ми је у потпуности јасно када видим шта је у ствари недостатак развијене свести код људи и због чега толико апелујемо. На жалост мојих суграђана и мене, у току октобра десило се пожар у околини села Бело Блато и горело је 800 хектара земљишта. Задесио је пожар и део природног резервата Царска Бара. Тих дана је био јак ветар који је наносио пожар на село и морам да нагласим да Белоблаћани живе скоро искључиво од производње трске и њихова једна од примарних делатности јесте била нарушена, а нарушено је, наравно, и станиште многих биљних и животињских врста.

Верујте, на терену је било страшно. Захваљујући припадницима ватрогасних јединица али и добровољачким ватрогасним удружењима пре

свега, и пољопривредницима који су својом механизацијом изашли на терен, они су омогућили да се пожар угаси. Шта је узрок? Узрок је непажња. Узрок је да онда када мислимо да владамо ситуацијом, деси се да неко ипак запали отпадни материјал или стрњиште. Довољан је моменат непажње да се то отме контроли и да заиста буду несагледиве размере штете које се причине.

Молим све да се придржавају закона и да услише све апеле који о томе говоре и стварно, с обзиром на то да закони који су на дневном реду имају добру основу, ја се надам и очекујем апсолутну примену, и у жељи да унапређујемо систем управљања ванредним ситуацијама, подржаћу, наравно, све предлоге закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Јевтић.

Изволите, колегинице.

АЛЕКСАНДРА ЈЕВТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, амандман који сам поднела односи се на смањење ризика од последица елементарних непогода. Поплаве су у неколико наврата, заједно са последњим из 2014. године које су биле катастрофалне, нанеле велику материјалну штету, што у привреди, што у инфраструктурним објектима, животној средини, здрављу становништва а, наравно, највише је погодио губитак људских живота и животиња.

Са епидемиолошког аспекта, угинуле животиње, биолошки и други отпаци представљају потенцијалну опасност за појаву и ширење заразне болести. Угинуле животиње, биолошки и други отпаци представљају извор загађења животне средине биолошким материјалом првенствено, између осталог вирусима, бактеријама, паразитима и другим.

Органски отпадни материјал има велики епидемиолошки значај. Он се увек мора третирати као потенцијални извор зооноза. Зоонозе су болести које су заједничке и за људе и за животиње. Између осталог, то су црвени ветар, антракс, салмонелоза, листериоза, беснило и многе друге болести. Узрочници који се налазе управо у оваквим отпадним материјалима могу дуго да остану витални. Касније, на различите начине могу да доспеју у спољну средину. Из спољне средине директним контактом са остацима анималног порекла, путем загађења хране, земље, ваздуха, посредовањем других вектора као што су инсекти, глодари, птице итд. могу се пренети на здраве животиње и на људе. На тај начин се може створити зачарани круг заразних болести и преносити на људе.

Све наведено само потврђује да анимални и други остаци услед елементарних непогода, земљотреса, поплава, клизишта, представљају

велику опасност за здравље људи, а самим тим се намеће потреба да се управо ти остаци безопасно, брзо и ефикасно уклоне. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Изволите, колега.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Хвала, председавајући.

На Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама поднео сам амандман на члан 1. у смислу да се дода став 3, који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на санацију последица мигрантске кризе.

Србија, захваљујући одговорној политици нашег председника Александра Вучића, јесте једна од ретких земаља у региону која је показала хуманост и солидарност према мигрантима у можда највећој избегличкој кризи од Другог светског рата.

Свој допринос у решавању и превазилажењу мигрантске кризе дао је и Град Врање, у којем је 30. маја 2017. године отворен прихватни центар у објекту некадашњег мотела „Врање“. Пројектовани капацитет центра је 210 лица. Управљање центром је у надлежности Комесаријата за избеглице и миграције Републике Србије.

У првом наврату је смештено 135 миграната, углавном породица које су дотада боравиле у прихватном центру Прешево и прихватном центру Бујановац, а касније су капацитети центра попуњавани према одлукама и потребама Комесаријата. Тренутно је центар близу максималне попуњености, односно у њему борави 207 лица и то највише из Ирана, Ирака и Авганистана. Поред тога, у центру је 64 деце до 18 година са породицама. Од деце школског узраста, две основне и једну средњу школу у Врању похађају 26 ђака и два предшколца.

У рад са мигрантима, осим службеника Комесаријата за избеглице и миграције Републике Србије, укључено је и десетак невладиних организација, као и неколико радника Министарства за рад.

Искористио бих ову прилику да се господину министру унутрашњих послова захвалим на јучерашњој интервенцији његових припадника из Врања, који су омогућили да се изборни процес на бирачком месту бр. 2, када је претучен председник бирачког одбора, спроведе до краја и уједно бих замолио министра да у складу са својим овлашћењима помогне у расветљавању свих околности тог случаја. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Колега Бојанићу, изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, председавајући.

Господине министре, колегинице и колеге, на један врло квалитетан предлог закона упутио сам амандман управо у циљу да и ја допринесем овом добром закону и да кроз овај амандман опет напоменем да је и овај закон у циљу свеобухватног развоја Републике Србије.

Зашто амандманом помињем земљотрес? Врло је просто. Ја сам Краљевчанин који је доживео и преживео земљотрес од 3.11. 2010. године. Значи, пре пар дана је било пуних осам година од тог земљотреса катастрофалног. Па и у том земљотресу имали смо у једном делићу срећу, јер они људи који су пројектовали, који су изводили радове на изградњи зграда, хајде да кажем након Другог светског рата, поштовали су правила струке и радили су то како треба, тако да нисмо имали огромне жртве како смо могли, с обзиром на то да је епицентар земљотреса био наомак самог града. Поред свега тога, имали смо две људске жртве, имали смо преко 200 повређених и имали смо огромне материјалне штете. Интензитет земљотреса је био 5,4 степена Рихтера, значи негде око 7 оног Меркалија, који смо ми старији навикли да спомињемо.

У том катастрофалном земљотресу оштећено је 16.000 кућа, оштећено је 8.500 станова, оштећене су 33 школе, од тога пет средњих и 28 основних. Нажалост, једна школа до дана данашњег није могла бити реновирана и она је порушена до темеља. То је школа са дугом традицијом, Музичка школа у Краљеву.

Такође, имали смо велика оштећења на Здравственом центру Студеница, односно Интернистичка болница је била у знатној мери оштећена, тако да је санација само на тој интернистичкој болници трајала неке две године, као што смо имали и велике штете и на Заводу за јавно здравље. Нажалост, до дана данашњег Завод за јавно здравље није стављен у функцију, и тек напорима претходне и ове владе урадили смо много тога, тако да су најзад остали само они завршни радови, односно опремање самог објекта.

Такође, морам ту да напоменем да је један део града, неких 366 станова, проглашен тада трајно неупотребљивима и, на моју велику жалост, радови су почели тек када је СНС преузела власт, односно када смо ми могли да спроводимо све оне мере које треба да се ураде, и у насељу, односно у Доситејевој улици радови су почели током ове године, тако да се надамо да ће у року од две године бити завршене те прве четири зграде.

То је био и тренутак када се појавила СНС и први пут је показала своју снагу и показала да смо снага која долази, да смо државотворна странка, управо на примеру земљотреса у Краљеву. Али о томе ћу много више говорити у другом амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.
Изволите, колегинице.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, потпредседниче Владе са сарадницима, колеге посланици, Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, а који ће заменити Закон о ванредним ситуацијама који је донет 2009. године, овај закон доноси новине. Новине су функционалне по питању смањења ризика од катастрофа. Посебни акценти су стављени на заштиту рањивих група и родну равноправност. Законом се жели постићи унапређење процеса сарадње и дијалога између различитих институција на националном нивоу, успостављањем националне платформе за смањење ризика од катастрофа.

Кључни бенефити овог закона је доградња постојећег система тако што су лоша и нефункционална решења поједностављена, измењена или брисана са циљем да норме у пракси буду променљивије, а казнене одредбе ефикасније. Овим новим законом се хтелo да се на бази досадашњих искустава превазиђу проблеми, јер је квалитет израђених процена и планова заштите и спасавања био на веома лошем нивоу, јер се рад на изради заснивао на појединцима који природно немају потребан капацитет да израде веома комплексна документа.

Такође, прописи из области смањења ризика и управљања ванредним ситуацијама, методологија за израду плана и процене ће се мењати и допуњавати у складу са потребама, наученим лекцијама из прошлости, климатским и другим променама, мењањем или усклађивањем наших прописа са прописима Европске уније.

У наредним својим амандманима фокусираћу се на успехе Министарства унутрашњих послова и свега доброг што је већ урађено, а да се на време припремимо да последице од катастрофа буду што мање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Изволите, колегинице.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, мој амандман се односи на члан 1. и додатак става који каже да овај закон доводи до одрживог развоја и развоја Србије уопште, али са посебним освртом на поплаве, због тога што смо сви сведоци да смо од свих елементарних непогода, са свих страна државе, суочени са поплавама.

Када погледате, ако кренемо само од 2014. године да видимо који су резултати и државе и елементарних непогода, онда ћете видети да је то

саставни део буџета и јако утиче и на наш економски раст. Да није било таквих поплава које су обухватиле две трећине општина Србије, и према студијама УН обухватиле 20% укупног становништва Србије, и када је дошло до једног трошка од 1,7 милијарди евра и укупног учешћа у БДП-у од 4%, када говоримо о трошковима за санацију свих оних непогода које су изазване поплавама у мају 2014. године, ми бисмо данас вероватно ишли и више вртоглаво када говоримо о једном економском расту. Јер штете које су произведене онда, нису само директне, које су се односиле на санацију, већ представљају и оне индиректне које се односе посебно на људе који су изгубили своју материјалну имовину, када говоримо о предузећима и о њиховим запосленима, као, на пример, што је привремени губитак посла имало 51.800 лица. Значи, то је огроман број људи који је изгубио право на рад управо због ових поплава, а процењује се да је 125.000 грађана пало испод границе сиромаштва те 2014. године.

Значи, поучени таквим искуствима, Владе Републике Србије које су биле и 2014, када је господин Вучић био премијер, и сада када имамо премијера госпођу Ану Брнабић, заиста сваке године су улагали у ту превентиву и, на крају крајева, 2016. године УНДП је урадио једну студију којом је рекао да улагање у превенцију није само улагање у санацију, већ је улагање у нешто што представља инвестицију, а та инвестиција, када погледате и кроз саме цифре, показује вишеструке добитке.

Када су УН урадиле ту студију финансијску, тачно су утврдиле да на један динар уложени не долази два, него три до пет динара инвестиције, чиме се чува оно што се зове санација терена, а самим тим имате и повећање одбране од поплава. Тако, када причамо о поплавама, оне су се одвијале у одређеним деловима државе и 2016. године. Рецимо, имали смо у 11 општина, ако се сећате, ванредно стање због поплава као што су Ариље, Лучани, Овчар Бања, затим Краљево, Љиг, Чачак и Рашка.

Ту се показало да је било потребе заиста превентивно деловати. Сад, оне општине које су деловале превентивно, практично нису имале штете. Рецимо, 2013. године, баш општина Нови Пазар је уложила преко 420 милиона динара из њиховог буџета и буџета Републике Србије и заиста та штета која је требало да буде изазвана поплавама се нигде није ни осетила због тога што је на адекватан начин одбрањен тај простор.

У мају 2016. године Западна Морава, као и Нови Сад у својим одређеним ободним деловима такође су били обухваћени поплавама и наравно да сви локални буџети онда осећају тај финансијски притисак због кога треба реаговати, наравно, и људство и штабови локални, али и Република, кад затреба и Војска, да заиста одбране те делове Србије.

Оно што је као закључак свега овога јесте да смо извукли поуке из 2014. године, да смо као одговорна влада обезбедили средства и у буџету

из 2016, 2017. и 2018. године. Тако је у 2018. години госпођа Ана Брнабић рекла да је обезбеђено било две милијарде динара, уколико је потребно заиста ефикасно реаговати на мајске поплаве, и били смо спремни. Показали смо да смо одређеним инвестицијама у превентиву, преко 500 милиона евра дотада уложених, одговорили на један изазов и одбранили се од поплава у мају ове године и тиме се показало да је и овај закон који је пред нас сада дошао, скуп свих искустава које је Србија имала, али и одговорна не само спољне и унутрашње политике, већ и оне монетарне политике, јер смо ми добили шест нових донаторских организација које су спремне у сваком тренутку да нам помогну када је то потребно, поготово када је у питању санација територија од поплава.

Ти фондови су, у ствари, финансијски механизми уз помоћ којих ми можемо на адекватан начин да реагујемо и ти фондови показују колико је Србија схваћена као једна озбиљна држава, поготово када су консолидације јавних финансија у питању, када су у питању економске реформе које сада дају резултате и као са једном стабилном државом у том финансијском смислу, те финансијске организације су увек спремне да сарађују са нама. Већина тих организација сарађује са Светском банком, са којом ми имамо, наравно, директне контакте и директне пројекте, затим, ту су претприступни фондови Европске уније и, на крају, фондови швајцарске државне институције задужене за економске односе.

Према томе, мислим да је Србија показала овим законом да води једну одговорну финансијску, буџетску и економску политику која је јако потребна да бисмо поготово у овој области опстали и, на крају крајева, обезбедили све објекте који ће у будућности допринети заштити од поплава и смањењу било каквих трошкова, али сачувати не само људе и њихову имовину, већ и посебне државне институције од јавног интереса који су важни за све грађане Србије, као што су „Електропривреда“, „Телеком“, као што су „Електромреже Србије“, „Нафтна индустрија Србије“, значи сви стратешки објекти важни за будућност Србије.

У дану за гласање наравно да ћемо подржати ове законе и ове предлоге, а надам се да ћемо у једном од следећих амандмана заиста наћи адекватна решења којима ћемо још боље унапредити овај предлог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Са овом дискусијом бисмо завршили за данас.

Настављамо сутра у 10.00 сати.

(Седница је прекинута у 18.55 часова.)